கண்ணப்ப நாயனார் புராணம்
தமிழ் - தெலுங்கு ஒப்பாய்வு

திருமதி. லில்லிபாய் எம்.ஏ., எம்.பில்.
தமிழ் விரிவுரையாளர்
பத்மாவதி பெண்கள் கல்லூரி
திருப்பதி.

உரிமை : ஆசிரியர்க்கு
விலை : உரு. 15-00
முதல் பதிப்பு : அக்டோபர் 1990.

'This book is published from the financial aid given by the Tirumala Tirupati Devasthanams, Tirupati, A. P., under their 'Aid to Author's Scheme, for Religious books.

பொருளடக்கம்

இயல் பக்கம்

Copies : 1000

Jeevan Press, Madras - 5.

நன்றியுரை

என் தமிழ் முதுகலைப் பட்டப் படிப்பு நிறைவுற்றதும் ஆய்வு செய்ய எண்ணி திருவேங்கடவன் பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ்த்துறையில் M. Phil. ஆய்வாளராகச் சேர்ந்தேன். தெலுங்கு மொழியும் நன்றாக எனக்குத் தெரிந்திருந்தமையின் என் மேற்பார்வையாளர் பேராசிரியர் பொன். சௌரிராஜன் அவர்கள் ஒப்பாய்வு நோக்கில் சிந்திக்கத் தூண்டினார். அச் சிந்தனையில் உருவானதே இத்தலைப்பு.

கிருஷ்ணதேவராயரின் அஷ்டதிக் கஜங்களில் ஒருவர் என்று நவிலப்படும் தூர்சடி எழுதியது காளத்தீஸ்வர மஹாத்ம்யமு என்ற நான்கு பகுதிளடங்கிய சில நூல். அதில் ஒரு பகுதி கண்ணப்பர் வரலாறு பகர்கிறது. இதையும் தமிழில் தேவார, திருவாசகங்களிலும், திருத்தொண்டர் புராணத்திலும், மற்றும் பிற இலக்கியங்களிலும் உள்ள கண்ணப்பர் குறித்த செய்திகளையும் ஒப்பு நோக்குழி பல ஒருமித்த, மாறுபட்ட கருத்துக்கள், நிகழ்ச்சிகளைக் கண்ணுற்றேன்.

இவற்றைப் பேராசிரியரிடம் காட்டினேன். அவர் இதையே M. Phil. ஆய்வுத் தலைப்பாக எடுத்துக் கொள்ளுமாறு கூறினார். ஆய்வு முடியும் தருவாய் வரையும் பல கருத்துகள் அணுகு முறைகள் பகர்ந்து என் ஒப்பாய்வு சிறக்கப் பல்லாற்றானும் உதவினார். அவர்க்கு என் உளங் கனிந்த நன்றி.

தெலுங்கு காளஹஸ்தீஸ்வர மஹாத்மியத்தைப் படிக்குங்கால் என் தெலுங்கு நண்பர்கள் அப்பாக்களை அதன் உண்மைப் பொருளில் அறிய உதவினர். கடினமான

பதங்களுக்கு, விளக்கங்கட்கு தெலுங்கு ஆசிரியர்களை அணுகித் தெளிவும் விளக்கமும் பெற்றேன். அவர்கட்கு என் நன்றி.

என் ஆய்வை ஏற்று எனக்கு M. Phil. வழங்கிய திருவேங்கடவன் பல்கலைக் கழகத்திற்கு என் நன்றி.

என் ஆய்வேடு நூல் வடிவு பெறப் பொருளுதவி தந்த திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தானத்தார்க்கு நன்றி.

என் ஆய்வேட்டை நூலாக்க ஊக்கம் தந்த திரு. இராம மூர்த்தி, உதவி ஆசிரியர் சப்தகிரி, அவர்க்கு என் நன்றி உரித்தாகுக.

என் ஆய்வு, நூல் வடிவு பெற உதவிய பேராசிரியர் ந. சுப்பு ரெட்டியார் அவர்களுக்கும் என் நன்றி.

என் இந்த ஒப்பாய்வு தொடர்பான முதல் முயற்சியைத் தமிழ் உலகம் ஆதரித்து ஊக்கம் தரும் என நம்புகிறேன்.

திருமதி லில்லிபாய்.

கண்ணப்ப நாயனார் வரலாறு—
ஓர் ஒப்பாய்வு

(தமிழ் - தெலுங்கு)

முகவுரை

இந்திய மொழிகளில் பக்தி இலக்கியங்கள் மிகுந்த செல்வாக்கைப் பெற்றுள்ளன. அதுபோன்றே தெலுங்கு, தமிழ் இலக்கியங்களில் சைவ, வைணவ மற்றும் பிற நூற்களும் இலங்குகின்றன, அடிப்படைச் சமய தத்துவ உண்மைகள் யாவும் ஒன்றன் அடிப்படையில் அமைந்திருப்பினும்; இடத்திற்கும், காலச் சூழ்நிலைக்கும், சமூக வாழ்விற்கும் ஏற்பச் சில மாறுதல்களையும் தமக்கேற்பச் செய்து கொண்டன. அதுபோன்றே அவற்றை இலக்கியங்களாக வடிக்கும் பான்மையும் மொழிக்கு மொழி மாறுபட்டுள்ளன. சமய தத்துவ வழி நின்று ஒழுகிய, புகட்டிய சான்றோர் பற்றிய வரலாறுகளை எடுத்தியம்புவதிலும் வேறுபாடுகளும் ஒற்றுமைகளும் காணப்படுகின்றன. அவற்றை அறிவது பின்வரும் உண்மைகளைத் தெளிவுற மனங்கொளற்குத் துணையாயிருக்கும்.

1. சமய, தத்துவ ஒருமைப்பாடும், ஒற்றுமையும்
2. அடிப்படையான சமய தத்துவ உண்மைகள்
3. இலக்கிய நயங்கள்
4. காலச் சூழல்
5. சமூக வாழ்வியல் நிலைகள்
6. பண்பாட்டு, நாகரீக நிலைகள்
7. இலக்கியத்தையும் சமயத்தையும் அணுகி, நுகர்ந்து அடைந்த பேறுகள்.

3253—1

8. இலக்கிய ஆசிரியர்தம் மனநிலையும், சமய தத்துவ உண்மைகளை எடுத்தியம்பிய முறைகளும்.

9. மக்களின் சமய தத்துவ வாழ்வு.

மேற்சுட்டிய உண்மைகளை அறியும் ஆர்வமே சமய இலக்கியங்களை ஆய்வதின் நோக்கமாகும். இதன் அடிப் படையில் தமிழ் தெலுங்கு இலக்கியங்களை ஒப்பிட்டு ஆய்வதே இங்கு நோக்கமாக உள்ளது.

தமிழில் சைவ இலக்கியங்கள் சிறப்புடன் திகழ்கின்றன. அவற்றுள்ளும் பன்னிரு திருமுறைகள் சைவத்திற்கும் அதன் சித்தாந்தத்திற்கும் சான்றாக அமைந்துள்ளன. பன்னிரண்டாம் திருமுறையாக இலங்கும் பெரியபுராணம் நாயன்மார்களின் வரலாற்றைப் புகலுவனவாயுள்ளது. அதில் கண்ணப்பநாயனார் புராணம் என்பதும் ஒன்று. இவ்வரலாறு இலைமலிந்த சருக்கத்தில் இடம் பெற்றுள்ளது. நூற்று எண்பத்தொரு பாடல்களில் அவர் வரலாற்றை சேக்கிழார் புகன்றுள்ளார்.

தெலுங்கில் தூர்சடி (தூர்ஜடி) என்ற புலவர் 'காளத்தி மகாத்மியம்' என்ற நூலை எழுதியுள்ளார். அதில் நான்கு பகுதிகள் உள்ளன. அவற்றை 'ஆஸ்வாசமுலு' என்பர். அதில் மூன்றாவதாயுள்ள த்துருதி ஆஸ்வாசமு என்ற பகுதியில் கண்ணப்பர் வரலாறு நூற்று முப்பது பாடல்களில் கூறப்பட்டுள்ளது.

தமிழில் சேக்கிழார் இயற்றிய கண்ணப்ப நாயனார் புராணத்துடன் இன்னும் சிலர் அவர் வரலாற்றை எழுதியுள்ளனர்.[1] தெலுங்கில் தூர்சடி எழுதிய கண்ணப்பர் வரலாற்றுடன் மேலும் ஓரிருவர் அவர் வரலாறு பாடியுள்ளனர். தெலுங்கில் உள்ள கண்ணப்பர் வரலாறு பற்றிய செய்திகள் தமிழில் காணலாகும் குறிப்புகளினும்

குறைவாகவே உள்ளன. நன்னெசோடு என்ற புலவர் குமார சம்பவமு என்ற நூலில் கண்ணப்பர் பற்றிய குறிப்பு வருகிறது. தேவார மூலங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு கஜாநனுடுவிரு என்ற நூல் எழுதப் பெற்றதாகவும் அதில் கண்ணப்பர் பற்றிய குறிப்பு வருவதாகவும் கூறப்படுகிறது. மேலும் வித்துவான் ஜி. திருவேங்கட சூரி என்பவர் இருபதாம் நூற்றுண்டின் துவக்கத்தில் கண்ணப்பர் வரலாற்றை உரைநடையில் எழுதியுள்ளார். இக்குறிப்பு களே தெலுங்கில் கண்ணப்பர் பற்றிக் கிடைக்கின்றன.

தமிழில் கண்ணப்பர் வரலாற்றை மிக விரிவாக எடுத்தியம்புவது பெரிய புராணமே. அதற்கும் தூர்சடி எழுதிய கண்ணப்பர் வரலாற்றிற்கும் பல நிலைகளில் வேற்றுமைகளும் ஓரிரு ஒற்றுமைகளும் காணப்படுகின்றன. அவற்றை எடுத்துக்காட்டி ஆய்ந்து இயம்புவதே இவ்வாய்வின் நோக்கமாகும்.

கண்ணப்பர் வரலாறுகளை ஒப்பிட்டு ஆயுமுன் அவ் வரலாறுகளை எழுதிய சேக்கிழார், தூர்சடி இவர்தம் வரலாறுகளையும் அவர்கள் நூற்களை எழுதக் காரணமா யிருந்த சூழ்நிலைகளையும் அறிவது இவ்வாய்விற்குப் பயனுடையதாயிருக்கும். எனவே அவர்தம் வரலாறுகள் சுருக்கமாக இங்குச் சுட்டப் பெறுகின்றன.

சேக்கிழார் வரலாறு :

தொண்டை நாட்டில் புலியூர்க் கோட்டத்தைச் சேர்ந்த குன்றத்தூரில் சேக்கிழார் குடியில் பிறந்தவர். அருண்மொழித்தேவர் என்ற பெயருடன் வளர்ந்தார். பாலறாவாயர் இவர் சகோதரர். கல்வி கேள்விகளில் சிறந்திருந்தமையால் அனபாய சோழன் இவருக்கு 'உத்தம சோழப் பல்லவராயன்' என்ற பட்டத்தை அளித்து அமைச்சராக்கிக் கொண்டான். சீவக சிந்தாமணி யைக் கேட்டு வந்த மன்னனை சைவ அடியார் வரலாறுகள்

புகன்று நன்னெறிப்படுத்தினர். மன்னனும் நாயன்மார் வரலாறுகளைப் புராணமாகப் பாடித்தருமாறு வேண்ட அருண்மொழித் தேவரும் பல இடங்கட்கும் சென்று பின் நூல் யாத்தார். அதனுல் அவருக்கு 'தொண்டர்சீர் பரவுவார்' என்ற பட்டமளித்துச் சிறப்பித்தான் மன்னன். இவர் சேக்கிழார் என்ற குடியில் தோன்றியதால் சேக்கிழார் என அழைக்கப்பட்டார். இவர் வாழ்ந்த காலம் பன்னிரண்டாம் நூற்ருண்டாகும்.

தூர்சடி வரலாறு

தூர்சடி எழுதிய ஒரு பாடலால் அவர் தாயார் பெயர் சிம்கம என்றும் தந்தை பெயர் ஐக்கய மகன் நாராயணுடு என்றும் அறிய இயலுகிறது. இதைத் தவிர தூர்சடி தன்னைப் பற்றி ஏதும் எழுதவில்லை.

> 'இதி ஸ்ரீமத் காள ஹஸ்தீஸ்வர சரண கமல சேவாபராயணு
> சிம்கம ராமாநாராயணுடு ஐக்கய நாராயண தநுபூவ
> பவபராஞ்லீமுக தூர்ஜடி கவி பிராணீதம் பைந......'

என்ற இவ்வடிகள் தூர்சடியே எழுதியதாகக் கருதப் படுகிறது.

தூர்சடி என்ற பெயரால் பலர் இருந்ததாகக் கூறப் படுகிறது. அதில் எந்த தூர்சடி காளத்திமகாத்மியத்தை எழுதியது என்பதை ஆய்தல் வேண்டும். குமார தூர்சடி என்ற பெயர் கொண்ட ஒருவர் நிரேகிப்ராம்ணுடு என்றும், ஆபஸ்தம்ப சூத்ருடு என்றும், பரத்வாஜ கோத்ருடு, காளஸ்தி நிலயுடு என்றும், கிருஷ்ண தேவராய ரின் அவையை அலங்கரித்தவர் என்றும் தெரிகிறது. தூர்சடி கிருஷ்ணதேவராயரின் அவையில் புலவராயிருந்து சன்மானங்கள் பெற்று வாழ்ந்தவர் என்பதை விஸ்கராஜீ கவி வேங்கடராய கவி என்ற அவரின் சமகாலத்துப் புலவர்கள் கூற்ருல் அறிய இயலுகிறது.

எனினும் தூர்சடியின் இல்லப் பெயர் அறியக் கூட வில்லை. மேற்சுட்டிய புலவர்களின் பாடல்களால் அவரின் வீட்டுப் பெயர் தூர்சடியே என்று உய்த்துணர இயலு கிறது. [2] வேங்கடகிரி சமஸ்தானத்தில் காரூரு என்னும் பகுதியில் தூர்சடி அம்மாபாலெமு எனும் கிராமம் உள்ளது. காரூரில் தூர்சடி வரநி என்ற வீட்டுப்பெயர் கொண்டவர்கள் இன்றும் உள்ளனர். அவர்களிடம் ஒரிரு சாசனங்கள் இன்றும் உள்ளன. [3]

தூர்சடியின் மூதாதையர்கள் தூர்சடி அம்மாபாலெமு என்னும் கிராமத்தில் வாழ்ந்தவர்கள் என்றும் இக்கிராமத் தின் பெயரே அவர்களின் இல்லப் பெயராய் வழங்கி யிருத்தல் கூடுமென்றும், தூர்சடி தம் குடும்பப் பெயராலேயே கிருஷ்ணதேவராயரின் அவையில் சிறந்து விளங்கியிருத்தல் கூடுமென்றும், அதனால் அவரின் உண்மைப் பெயர் மறைந்து விட்டிருக்கலாமென்றும் வேங்கடார்யுடு குமார தூர்சடியாகப் புகழ்பெற்ற நிலையில் தூர்சடி பெரிய தூர்சடியாக ஆகியிருக்கலாம் என்றும். [4] நினைக்கலாம்.

பெத்தண்ணா, திம்மண்ணா, மல்லண்ணா என்ற புலவர்கள் கிருஷ்ண தேவராயரின் அவையில் இருந்தனர் என்பதற்கு சமகாலப் புலவர்களின் பாடல்கள் ஆதாரமா யுள்ளன. அதுபோன்று இவர் அக்காலத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பதற்கான சான்றுகள் இல்லையெனினும் குமார தூர்சடி யின் செய்திகளைக் கொண்டும், வழிவழி வரும் இவர்களின் 'ஜரஸ்ருதியைப் பொருத்தும்', ஸ்ரீகாளஸ்தி மகாத்மியமு' எழுதிய பெத்த தூர்சடி கி. பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டில், கிருஷ்ண தேவராயரின் அவையில்— 'புவனவிஜய' அவை யில் அட்டதிக்கவிகளில் ஒருவராகப் புகழ் பெற்றிருந்தார் என உய்த்துணரலாம்.

மேலும் தூர்சடி 'காளஸ்தி சதகம்' என்ற நூலையும் எழுதியுள்ளார் என்ற கருத்தும் நிலவுகிறது. எனினும்

அதற்குத் தக்க சான்றுகள் இல்லை. தெலுங்கு ஆய்வாளர் களிடம் இதைப் பற்றிக் கருத்து வேற்றுமைகள் உள்ளன.

இவர் வீரசைவத்தைச் சார்ந்தவர். அத்வைதக் கொள்கையுடையவர். பெத்த காளத்தி மகாத்மியத்தினை (வடமொழி)த் தூர்சடி தெலுங்கில் எழுதினார் என்ற ஒரு கருத்து நிலவுகிறது. ஆயின் வடமொழியிலுள்ள நூல் ஆறு ஆஸ்வாசமுலு கொண்டதாக உள்ளது. தூர்சடியின் தெலுங்கு காளத்தி மகாத்மியம் நான்கு ஆஸ்வாசமுலு கொண்டதாக உள்ளது. எனினும் தூர்சடி எழுதிய நூலில் பாடல்கள் அழிந்துவிட்டிருக்கலாம் என்று சிலரும் இவர் நான்கு ஆஸ்வாசமுலு எழுதினார் என்று சிலரும் எண்ணுகின்றனர். இதனையே விப்லராஜுகவி பன்னிரண்டு ஆஸ்வாசங்களாக எழுதியுள்ளார்.

தூர்சடி இக்கதையை யாதவ ராஜு என்ற அரசன் சிவபெருமானிடம் 'ததாதி புராஜகதாந்த சங்கமுல் விநவலதும் 'சீருபாம்புதி! சவில்தரவைகரி ஜெப்பவே' (புராணக் கதையைக் கூறவும்) என்று கேட்டதற்குச் சிவபெருமான் தானே இக்கதையைக் கூறியதாக தூர்சடி கற்பனை செய்துள்ளார்.

மேலும் தூர்சடி தன் வாழ்த்துப் பாடலிலேயே (மங்களாசாசனப் பாடலிலேயே) காவியத்தின் கதை அமைப்பையும் காட்டியுள்ளார். அப்பாடல் வருமாறு:—

''ஸ்ரீவித்யா நிதியை மஹாமஹிமசே ஜெனநந வசிஷ்டஜன
தா வாதாஷந சாம ஜாடெவின கோத்ரதேவ நதக்கீரரா
ஜிவாகீஷியுக யாதவாதிபுலருன் ஷ்ரேயஸ்கரம்பைந யா
ரீயா மாமக்மு திவ்யலின்கமு மநியாபிஷ்டமுவீச லீபெடுன்''[6]

தமிழ், தெலுங்கு மொழிகளில் காணப்பெறும் கண்ணப்பர் வரலாற்றை ஒப்பு நோக்குவதன் வழி பல்வேறு மொழிபேசும் மக்கள் ஒரே வரலாற்றை அணுகி

நுகரும் பெற்றியையும், அவர்தம் பக்தி போன்ற சமய நெறிகளையும் முன்பகர்ந்த ஒன்பது பயன்களையும் பெறுத லுடன் இலக்கியங்கள் பற்றிய தெளிவையும் பெறத் துணையாயிருக்கும். இக்கருத்தை உளங்கொண்டே இவ் வாய்வு செய்யப் பெறுகிறது.

அடிக்குறிப்புகள்

1. பார்க்க : இயல் 5.
2. காளத்தி மகாத்மியம், ப. 8.
3. மே. ப., ப. 8-9.
4. மே. ப., ப. 10.
5. மே. ப., ப. 61.
6. மே. ப., த்ருதி ஆஸ்வாசமு, மங்களாசாசனப் படல்

)யல் : 2.

புராணங்கள் சமயச் சான்றோர் வாழ்க்கை வரலாறுகள் - நோக்கமும் பயனும்

புராணங்களும் சமயச் சான்றோர் வரலாறுகளும் இந்திய சமயங்களில் சிறந்த இடத்தைப் பெற்றுள்ளன என்பதை அச்சமய வரலாறுகள் புகட்டுகின்றன. இவ்விரண்டும் அவற்றின் கொள்கை விளக்கங்கள் எனலாம். இவையின்றி அச்சமயங்கள் உறுதியுடன் நில்லா. அவை, சமய தத்துவ உலகியல் ஆன்மீக வாழ்வுகளைப் புகட்டி மக்களை இறை நிழலில் ஆட்படுத்துவதையே தம் குறியாகக் கொண்டும், அவற்றை அளிப்பதைத் தாம் வழங்கும் பயனாகவும் கொண்டுள்ளன.

புராணங்கள் :

புராணங்கள் இந்திய சமயங்களில் இன்றியமையாது விளங்குதலுடன் அவை பற்றிய கொள்கைகளையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளன. ஆறுகள் பலவற்றானும் சமய அறிவையும் இறைநிலையையும் அளித்தலையே அவைதம் இறுதி நோக்கமாகக் கொண்டிலங்குகின்றன. அவற்றின் தோற்ற வளர்ச்சி நிலைகளும் இலக்கணங்களும் அவற்றின் நோக்கத்தைச் சுட்டுவனவாய் உள்ளன.

இயல் : 7

தமிழ்-தெலுங்கு ஆய்விஞல் பெறப்பெற்ற கொள்வன-கொடுப்பன : கதை, கருத்து,

தமிழ், தெலுங்கு மொழிகளில் உள்ள கண்ணப்பர் வரலாறுகளை ஒப்பு நோக்கியதால் சில உண்மைகள் புலப்படுகின்றன. அவற்றைக் கதை அமைப்பிலும், கருத்து நிலையிலும், இங்கு அணுகி உணர்வதே நோக்கமாக உள்ளது.

கதை அமைப்பு :

தமிழ், தெலுங்கு இரண்டு மொழிகளிலும் கண்ணப்பர் வரலாறு கதையாகக் கூறப்படுகிறது. அதில் இரண்டிற்கும் ஒற்றுமை வேற்றுமைகள் காணப்படுகின்றன. சேக்கிழார் அனபாய சோழனின் வேண்டுகோட்கிணங்க நாயஞர் வரலாறுகளைக் கூறிஞர். ஆஞல் சிவபெருமானே யாதவ அரசனுக்குக் கண்ணப்பர் கதையைக் கூறுவதாகத் தூர்சடி எழுதியுள்ளார். சேக்கிழார் காலம் கி. பி. பன்னிரண்டாம் நூற்றுண்டு. தூர்சடியின் காலம் கி. பி. பதிஞரும் நூற்றுண்டு. புராணக் கதைகளைக் கேட்டதால்தாம் காளத்தி மகாத்மீயம் எழுதியதாகத் தூர்சடி கூறுகிருர். சேக்கிழாரின் பெரிய புராணம் பற்றிய குறிப்பு ஏதும் அதில் இல்லை.

மேலும் தூர்சடி கதையைக் கூறுவதில் சேக்கிழார் கூறுதலினின்றும் மிகவும் மாறுபட்டுள்ளது. சேக்கிழாரின்

இவ்விலக்கணங்களே அவற்றின் கொள்கையாகவும் விளங்குகின்றன எனலாம். இவையாவும் புகன்று மக்களிடம் சமய எழுச்சியையும், பக்தியையும் புகட்டுவதையே தம் குறியாகக் கொண்டன. மேலும் தலம், தீர்த்தம், விரதம், மந்திரம், யோகம், ஞானம், பக்தி, கன்மம், துதி, அர்ச்சனைக்குரிய அட்டதோத்திர சகஸ்ர நாமம், தருமம், சிவன், விட்டுணு அவதாரங்கள், லீலைகள் (திருவிளையாடல்கள்) முதலியவற்றை விளக்குவதையும் புராணங்கள் தம் நோக்கமாகக் கொண்டன. சமூகத்தின் அனைத்துவகைப் பிரிவினரும் சமயத்தை எளிதாக அறியக் கதைகளின் வழி அன்பையும், பக்தியையும் வளர்ப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளன புராணங்கள்.

மேற்சுட்டிய நோக்கங்கள் யாவும் வடமொழிப் புராணங்களைச் சார்ந்தவையேயாகும். ஆயின் தமிழ்ப் புராணங்கள் சான்றோர் வரலாறுகளைப் புகலுவதையும், இறைவன் அமர்ந்துள்ள இடங்களைக் கூறுவதையும், தெய்வங்களைப் பற்றி இயம்புவதையும் தம் குறிக்கோளாகக் கொண்டுள்ளன. சான்றோர் வரலாற்றைப் புராணம் என்று வழங்கும் வழக்கு சமண வழக்கை ஒட்டி எழுந்ததென்ற கூற்றும் இவண் உன்னத்தக்கது.[6] இதனால் பஞ்சலட்சணங்களுடன் தலங்களைப் பற்றி இயம்புவதும் சமயச் சான்றோர் வரலாற்றை இயம்புவதும் அவற்றின் இலக்கணமாவதுடன் குறிக்கோளாகவும் விளங்குகின்றன. இதனால் புராணங்கள் ஏழு தன்மைகளைத் தன்னகத்தே கொண்டிலங்க வேண்டுமென்பது பெறப் பெறுதலுடன், அவ்வேழும் நோக்கங்களாக அமைய வேண்டுமென்பதும் விளக்கமுறுகிறது.

பயன் :

புராணங்களின் ஏழு இலக்கணங்கள் யாவும் பயன்களாக அமைகின்றன. உலகத் தோற்ற ஒடுக்கங்களையும் முன்னோர்களில் சிறந்தோராகிய முனிவர் மரபுகளையும் அக்கால அரச நிலைகளையும் அறிய இயலுகிறது. இவற்றான்

மாந்தர்தம் வாழ்வை நெறிப்படுத்திக் கொள்கின்றனர். கதைகள் மூலமாக மனித சமூகத்தில் மக்கள் உள்ளங்களில் இறைப்பக்தியை வளர்க்க உதவுகின்றன. மேலும் ஆன்மீகத்தில் மக்களை உந்திச் செலுத்துதற்கும் சிறந்த இலக்கியச்சுவை பெறுதற்கும் புராணங்கள் பயனுடையதா யுள்ளன.

சமயச் சான்றோர் வாழ்க்கை வரலாறுகள்-நோக்கம், பயன் :

மனம் எதன்கண் சார்கிறதோ அதன் வண்ணமாகும். அம்மனதையொட்டியே மனித வாழ்வும் நல்லதை அணு கின் நன்மையும் தீயதையணுகின் தீமையும்பெறும். அதனால் நல்வாழ்வு பெறவும். நல்வாழ்வை அமைத்துக் கொள்ளவும் ஆன்றோர் வரலாறுகள் வழிகாட்டுகின்றன, இதைத் தாயுமானவர் நன்கு விளக்குவர். சமயச் சான்றோர் வாழ்ந்து காட்டிய நெறிகளில் வாழ இயலவில்லையாயினும் கடவுளை நினைந்த அச்சான்றோர்க்குப் பணி செய்யின் உள்ளம் விழையும் பேறும் உயர்ந்த சிவஞானமும் பெற லாம் [7] என்று இயம்புகிறார்.

இதனால் நன்னெறி பெறவும் ஞானம் பெறவும் சான்றோர் வாழ்க்கை வரலாறுகளைக் கேட்பதும், படிப்பதும், அவற்றில் சிந்தையைச் செலுத்துவம் இன்றி யமையாது வேண்டப்படுகிறதென்பது கண்கூடு. அதனால் தான் 'நல்லாரிணக்கமும் நின்பூசை நேசமும்' என்பர். மேலும் 'சத்சங்கம்' என்று பகர்வதும் இக்கருத்தை உன்னியேதான் "அடியார்க்கு மடியேன்" [8] என்று சுந்தரர் குறிப்பிடுதலானும், சமயச் சான்றோர் வரலாறுகளைக் கற்றல் ஞானநெறி செல்வதற்கேற்ற ஒரு நெறி எனக் சைவசித்தாந்தம் கொண்டுள்ளதனாலும் மேற்கூறிய கருத்து உறுதியாகிறது. சான்றோர் வரலாறுகள் மக்களை நல்வழியில் வாழவழி வகுக்கின்றன. சான்றாகச் சத்திரபதி சிவாஜிக்கு இளமையிலேயே அவர்தம் தாயார் புகட்டிய

இராமாயண மகாபாரதக் கதைகளே பிற்றை நாளில் அவர் மாபெரும் வீரராக விளங்க வழி வகுத்தது. கண்ணன் பார்த்திபனுக்குப் புகட்டிய பகவத்கீதையே காந்தியை 'மகாத்மா' நிலைக்கு உயர்த்தியது. தனி மனித வாழ்விலும் சமய தத்துவ வாழ்விலும் அதன் வழி வாழ்ந்த சான்றோர் வரலாறுகள் மக்களை அவற்றின் வழிச் சீர்மிகு தன்மைகளுடன் வாழ வழிகோலுகின்றன.

நோக்கம்:

சமயச் சான்றோரின் வாழ்க்கை வரலாறுகள் அவர் தம் வாழ்வையும் கொள்கைகளையும் உலகம் அறிந்து அதன்வழி ஒழுக வேண்டுமென்பதைத் தலையாய நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளன.

ஒரு சான்றோரின் வாழ்க்கை வரலாற்றைப் படிக்கின் அவ்வாறே தானும் வாழ வேண்டும் எனும் உந்துதலை அளிக்க வேண்டும். அதுபோதுதான் அவற்றைக் கற்ற பயன் கிட்டும். திருவள்ளுவரின்,

> ''கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்
> நிற்க அதற்குத் தக'' [9]

என்ற குறள், சான்றோர் நூல் கற்று அதன் வழி ஒழுக வேண்டுமென்று பகர்வதற்குக் காட்டாக அமைகிறது. சான்றாகக் கண்ணப்ப நாயனார் வரலாற்றைக் கற்குங்கால் அவரின் ஈடு இணையற்ற பக்தி வாழ்வையும், தான் அன்பு வைத்த சிவபெருமானுக்காகத் தன் கண்களையே அளிக்கும் அளவிட இயலாத தியாக வாழ்வையும் காண இயலுகிறது. அவர் வரலாற்றைக் கற்குங்கால் அவ்வன்பு நிகழ்ச்சி வன்தொண்டின் பாற்படினும் அதில் ஓர் மனநெகிழ்ச்சியும் அவரின் மீது அளவற்ற அன்பும் பெருகுவதை உணரலாம். இவை யாவற்றிற்கும் காரணமான முழுமுதல்வனும் சிவத்திடம் இயற்கையாகவே அன்பு தோன்றி உடல் சிலிர்ப்பு அடைகிறது. இத்தகு அன்பை மாந்தரிடத்தில்

முகிழ்க்க வேண்டுமென்பதையே சமயச் சான்றோர் வாழ்க்கை வரலாறுகள் தம் நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளன. ஒவ்வொரு நாயன்மார் வரலாறும் ஆழ்வார் வரலாறும், பிற சமயச் சான்றோர் வரலாறும் இதையே அளிக்கின்றன என்பதை அவர்கள் வரலாறுகளை அறிந்தோர் அறிவ ரென்பது திண்ணம்.

இவற்றுடன் அவர் சார்ந்து ஒழுகிய கொள்கையை யாவரும் பற்றி உயர்கதி பெறவேண்டும் என்பதையும் நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளன. சமயக் குறவர் நால்வர் வரலாறுகள் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் எனும் நாற் படிகளையும்; நாயன்மார் வரலாறுகள் பக்தியின் பல்வேறு நிலைகளையும்; ஆழ்வார்கள் வரலாறு பிரபத்தி அல்லது சரணகதித் தத்துவத்தையும்; இராமன் வாழ்வு, 'இந்த இப்பிறவிக்கு இருமாதரைச் சிந்தையாலும் தொடேன்' என்ற ஏகபத்தினி விரதத்தைச் சுட்டுவதாயும், கண்ணன் வரலாறு அன்பு வாழ்வையும், உலகியல் தர்மங்களைச் சுட்டு வதாயும் உள்ளன. இக்கொள்கைகளை உலக மாந்தர் பற்றியொழுக வேண்டுமென்பதைத் தம் குறியாகக் கொண்டுள்ளன. அவ்வரலாறுகள். சமயங்கள் அவற்றைப் பற்றி ஒழுகிய சான்றோர்களால் பெருமை பெறுகிறது. அவர்தம் வரலாறுகள் அச்சமயங்களை அனைவரும் பற்றி யொழுகிப் போற்ற வேண்டுமென்பதையும் தம் நோக்க மாகக் கொண்டுள்ளன.

அவர்தம் வரலாறுகளுடன் அவர் ஒழுகிய பத்தி, பிரபத்தி, யோகம் ஞானம் போன்ற தத்துவங்கள் பின்னிப் பிணைந்துள்ளன. அச்சான்றோர் ஒழுகிய தத்துவ உண்மை களை யாவரும் பற்றியொழுக வேண்டுமென்பதையும், அவை சீருடன் விளங்க வேண்டுமென்பதையும் தம் நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளன.

சமூக ஏற்றத் தாழ்வுகளைக் களைவதும், அனைவரும் இறைவனின் புதல்வர்களே என்ற கொள்கையை நிலை

நாட்டுவதும், சாதிகளற்ற சமூகம் நிறுவிச் சன்மார்க்கத்தை நிலைநாட்டி இறைவன் வழி ஒழுகும் வாழ்வை வழங்குவதும், ''நான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்'' [10] என்ற உயரிய வாழ்வியல் நெறியை உலகிற்கு அளிப்பதும், வீட்டின்பத்தை யாவருக்கும் அளிப்பதும் அவ்வரலாறுகளின் முதன்மையும் இறுதியானதுமான நோக்கங்களாகும்.

பொருளியல் உள்ளிட்ட எல்லா நிலைகளிலும் வேறுபாட்டைக் களைந்து யாவரும் எல்லாச் செல்வமும் பெற்று உயர்ந்தோர் தாழ்ந்தோர் என்ற வேறுபாடின்றிச் சாதிகளற்று மனித சமூகம் விளங்க வேண்டுமென்பதையும் அவ்வரலாறுகள் தம் நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளன. இதற்குப் பல சாதியினரும் நாயன்மார்களாகவும் ஆழ்வார்களாகவும் போற்றப்பட்டுள்ளமை காட்டாகச் சுட்டலாம்.

பயன் :

சமயச் சான்றோர் வரலாறுகளால் அவரின் வாழ்வியல் முறைகளையும் கொள்கைகளையும் அறிய இயலுகிறது. பல்வகைச் சமய ஒழுகலாறுகளை அறிந்து அவ்வண்ணம் வாழ்வைச் செம்மைப்படுத்திக் கொள்வ உதவுகிறது. பல தத்துவ நெறிகளை அறிந்து மெய்ஞ்ஞான நிலையில் நிற்க வழிகோலுகிறது. சமூக ஏற்றத் தாழ்வுகளை உள்ளத்துக் கொண்டு அவற்றைச் சமூகத்தினின்று அழிக்கும் வழிவகைகளை அறிய இயலுகிறது.

புராணங்களும் சமயச் சான்றோர் வரலாறுகளும் அவற்றின் வழி வாழ நினைக்கும் மக்கட்கும் கலங்கரை விளக்கம் போன்று விளங்குகின்றன. திக்குத்தெரியாத கடலில் வரும் கப்பல் கலங்கரை விளக்கம் கண்ணில் பட்டவுடன் துறைமுகத்தை அடைதல்போல் பல நெறிகளைக் கண்டு மன உளைச்சலுள்ளோர் உறுதியுடன்

பின்பற்றும் நெறிகளை அளிக்கின்றன. மாந்தரிடத்தில் சமய வாழ்வையும் இறைப்பத்தியையும் ஊக்குவிப்பதையே இவைதம் நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளன. அதற்கேற்பச் சிறந்த வாழ்வியல், ஆன்மிக ஒழுகலாறுகளைத் தந்து வருகின்றன. அவற்றின் வழிச் செல்வோரே இறுதியில் நற்கதியடைவர். இதுவே அவற்றின் குறியாகும். அதை மக்கள் பெற்று உய்வதே அவற்றால் பெறும் நன்மையாகும்.

அடிக்குறிப்புகள்

1. JAMES HASTINGS, ENCYCLOPEDIA OF RELIGION AND ETHICS, Vol. X. P. 448.
2. Ibid.
3. BENJAMIN WALKER, HINDU WORLD, Vol II P. 254.
4. Brandon, S. G F. A Dicionray of Comparative Religion, P. 518.
5. John Doryson, A Classical Dictionary of Hindu Mythology, Vol. Eleventh, P. 425.
6. கலைக்களஞ்சியம், தொகுதி-7, ப. 440.
7. தாயுமானவர் பாடல்கள், எங்கும் நிறைகின்ற பொருள், பா. 8.
8. சுந்தரர் தேவாரம், ஏழாந்திருமுறை, திருத் தொண்டத் தொகை, பா. 1.
9. திருக்குறள், குறள். 391.
10. திருமந்திரம், பா-85.

இயல் : 3.

நாயன்மார் வரலாறுகள் - தமிழிலும் - தெலுங்கிலும்

சமய இலக்கியங்கள் அவ்வக் காலத்திற்குரிய சமய வாழ்வியலைப் புகட்டுதலுடன் அதன் வழி ஒழுகிய அன்றி உருவாக்கிய சமயச் சான்றோரின் விளக்கமாகவும் திகழ்கின்றன. அவை, அவர் தம் வரலாறுகளைப் பிற்காலச் சமுதாயத்தார்க்கு அளித்தலுடன் அவற்றைப் பற்றும் வழிகளையும் அச்சான்றோர் வழி நின்று புகட்டுகின்றன. இவ்வடிப்படையில் உருவானதே சைவ அடியார்களின் வரலாறுகளைக் கொண்ட திருத்தொண்டர் புராணம் அல்லது திருத்தொண்டர் மாக்கதை அல்லது பெரிய புராணம். உயர்ந்தோர்களைப் 'பெரியவர்' என்பது மரபு. சமய வாழ்வில் பெரியவர்களாகிய சைவ அடியார்களின் வரலாறுகளை இயம்புவதால் பெரிய புராணம் எனக் குறிக்கப் பெறுகிறதெனலாம். அவர்களை 'நாயன்மார்' எனக் குறிப்பர். இங்கு அவர் தம் வரலாறுகளும் பிற விளக்கங்களும் தமிழிலும் தெலுங்கிலும் பயின்று வந்தவாறு ஆயப் பெறுகின்றன.

நாயன்மார்-சொல் விளக்கம்:

சைவ அடியார்கள் அல்லது திருத்தொண்டர்கள் பெரிய புராணத்துள் 'நாயன்மார்' என அழைக்கப் பெறுகின்றனர். 'நாயன்மார்' எனும் சொல் தலைவர், கடவுளர், பெருமையில் சிறந்தோர் என்று பொதுவாகப் பொருள் தரினும் சிறப்பு நோக்கில் பெரிய புராணத்தில் பகரப்பெறும் தனி அடியார்களாகிய அறுபத்து மூவரையும், தொகையடியார் ஒன்பதின்மரையும் குறிக்கும். 'நாயன்' எனும் வடசொற்குப் பொருள், 'வழிகாட்டி', 'நடத்துவோன்' என்பது.

நாயன் என்பது தலைவன் என்ற பொருளில் வழங்கும் சொல். 'நாயனை அடியான் ஏவும் காரியம் நன்று' என இச்சொல்லை இப்பொருளில் சேக்கிழார் வழங்கியுள்ளார். 'நாயன்' எனும் சொல் உயர்ந்ததற்கண் விகுதியாகிய 'ஆர்' விகுதியைப் பெற்று நாயனார் என வழங்குகிறது. 'நாயனார்' என்பது சிவபெருமானைக் குறித்து வழங்குவதாகும்.

> **"தேயநாதன் சிராப்பள்ளி மேவிய**
> **நாயனாரை நம் வினைநாசமே"**

எனத் திருநாவுக்கரசர் சிராப்பள்ளி யிறைவரை 'நாயனார்' என்ற பெயரால் போற்றியுள்ளார். தலைமை பற்றிச் சிவபெருமானுக்கு வழங்கிய இப்பெயர் இறைவன்பால் பேரன்புடையாராய் சித்தஞ் சிவமாகப் பெற்ற சிவனடியார் கள் அறுபத்து மூவருக்கும் வழங்கப் பெறுகிறது.

நாயன்மார்க்குப் புராணம் :

புராணம் எனில் இறைவன் தொடர்புடைய பழைய கதைகளைக் கூறுவது ஒன்றாகும். ஆயின் பெரிய புராணம் என்பது முழுமையாக சிவஅடியார்களின் வரலாறுகளையும் சிவனின் அருட்டிறத்தையும் இயம்புவதாகவே விளங்கு கிறது. அவ்வடியார்களின் சிறப்பையும் பெருமையையும் மக்கட்கு உணர்த்தவே சேக்கிழார் நாயன்மார் வரலாறுகள் அனைத்தையும் ஒரு புராணமாகப்பாடி அதற்குத் 'திருத்தொண்டர் புராணம்' என்றும் பெயரிட்டருளினார். இறைவனைத் தலைவனாகவும் தன்னைத் தொண்டனாகவும் கருதி வாழ்ந்த அடியார்களைத் 'திருத்தொண்டர்' என அழைப்பர். அவர்தம் வரலாறு இத்திருத்தொண்டர் புராணத்தில் சித்தரிக்கப் பெறுகிறது. வடமொழியில் இத்தகு புராணம் ஏதும் இல்லை என்பர்.

தமிழிலும் தொண்டர்கட்கென்று பாடப்பெற்ற நூல் இதை விடுத்த பிற இல்லை. அதனால் தொண்டர் வரலாறு இயம்பும் இப்புராணம் மாந்தரிடத்தில் மிக்குச் சிறப்புப் பெற்று விளங்குகிறது.

நாயன்மார் வரலாறுகள் :

நாயன்மார் வரலாறுகளைச் சிறப்பாக இயம்பும் நூல் சேக்கிழார் இயற்றிய பெரியபுராணமாகும். இது சார்பு நூலாகும். சுந்தரர் இயற்றிய திருத்தொண்டத் தொகை முதல் நூலாகவும், நம்பியாண்டார் நம்பிகள் இயற்றிய திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி வழி நூலாகவும் விளங்கு கிறது. முதல் முதலில் நாயன்மார்களைச் சுட்டிச் செல்வது சுந்தரர் இயற்றிய திருத்தொண்டத் தொகையாகும். இதில் அவர் ஒவ்வொரு நாயன்மார் பெயரையும் கூறி அவர்க்கு 'அடியேன்' என்று இயம்புகிறார். பதினோராம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த நம்பியாண்டார் நம்பிகள் ஒவ்வொரு நாயன்மார் வரலாற்றையும் ஒரு இனிய பாடல்வழித் தம் திருத்தொண்டர் திருவந்தாதியில் இயம்பியுள்ளார். ஆயின் சேக்கிழார் பெருமானோ தம் முன்னோரியற்றிய இருநூல் களையும் சான்றுகளாகக் கொண்டு பலகால் முயன்று தொகுத்த செய்திகளுடன் செவி வழிச் செய்திகளையும் தொகுத்து அறுபத்து மூன்று நாயன்மார் வரலாறுகளையும் ஒன்பது தொகையடியார் வரலாறுகளையும் சிறப்புற நூலாகச் செய்தார். இதன்கண் நாயன்மார் வரலாறுகள் பக்திச் சுவை மிளிரும் வண்ணம் விளக்கியுள்ளார். இவ்வாய்வில் கண்ணப்பர் வரலாறு மட்டிலும் ஆயப்பெறு கிறது.

நாயன்மார் - சிறப்பு :

நாயன்மார்களில் சமயக் குரவர் நால்வராகிய சம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரர், மணிவாசகர் ஆகியோர் இடம் பெறுகின்றனர். நாயன்மார்கள் அனைவரும் தென்னிந்தி யாவில் வாழ்ந்தவர்களே என்பதை அவர் தம் வரலாறுகள் புகட்டுகின்றன. இவர்கள் துங்கபத்திரைக் கரையிலுள்ள காம்பிலி நகரம் முதல் தென்பாண்டி நாட்டிலுள்ள குமரி முனை வரையிலான நிலப்பரப்பில் தோன்றியவர்களே யாவர்.

நாயன்மார்கள் அனைவரும் சிவ அடியார்களைப் போற்றிப் பேணுதல், சிவனை வழுத்துதலில் எத்தகு இடுக்கண் வந்துற்ற நிலையிலும் அதிலேயே பற்று வைத்தல், சிவபூசை செய்தல் என்ற மூன்றிலும் சிறந்து விளங்கியவர். இவர்கள் சிவனால் நச்சி ஆட்கொள்ளப் பெற்றவர்கள். அன்பே உள்ளமாகக் கொண்டவர்கள். அன்பே - பக்தியே - சிவ பக்தியே இவர் தம் வாழ்வு; சிவ அன்பிற்கு அடிமையானவர்கள், "அன்பிற்குமுண்டோ அடைக்குந் தாள்"[2] என்ற பொய்யில் புதல்வன் கூற்றுக் கிணங்கக் கட்டற்ற காட்டாறு போன்ற அன்பு பூண்டு "அகண்டாகார சிவபோகமெனும் பேரின்ப வெள்ளம் பொங்கித் ததும்பி ஏகவுருவாய்க் கிடக்குதையோ"[3] என்ற தாயுமானவர் கூற்றுக்கேற்ப அன்பு வெள்ளம் மாந்தி அதில் அழுந்திய வர்கள். அஃதே அவர்தம் வாழ்வு - அதுவற்ற பிறயாவும் அவர்க்குப் பாலையாம்.

இவர்கள் தூய்மையே வடிவானவர்கள். அகமும் புறமும் தூய்மையுடன் வாழ்ந்து தம் ஆன்மாவிற்குரிய வழியைக் கண்டதுடன் சமூகத்திற்கும் இறைப் பக்தியின் மாட்சியைத் தம் வாழ்வின் வழி உணர்த்தினர்.

நான் மறக்கினும் சொல்லுநா நமச்சிவாயமே என்ற அப்பர் வாக்கிற்கிணங்கச் சிவனை மறவாத நிலையினர், அன்பின் வலைக்குட்பட்டவர்கள். பக்தி வலையில் படுப்போனாகிய சிவனைப் படுப்ப வேண்டித் தம் உள்ளமும் உடலும் பக்தியாய்ச் செய்தவர்கள் நாயன்மார்கள்.

"ஓடும் செம்பொன்னும் ஒக்க நோக்குவர் வீடும் வேண்டா விறலியர்" என்றாற்போல் புலன் இச்சையும் நிலையற்ற உலகப் பொருட்களின் விருப்பையும் விடுத்துப் பற்றற்ற சிவனைப் பிரியாது பற்றியவர்கள், அன்பின் முதிர்ந்த நிலையினை அடைந்தவர்களாதலால் முத்தியையும் வேண்டாது சிவனை வழுத்தியதுடன் சிவப்பணியையும் விடாது செய்தவர்கள் நாயன்மார்கள்.

நாயன்மார் சமயநெறி:

சைவசமயம் அன்பு நெறியையே முக்திக்குரியதாகக் கொண்டுள்ளது. அதைப் பற்றியொழுகியவர்கள் நாயன் மார்கள். அவ்வன்புநெறி சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் எனும் சீலம், நோன்பு, செறிவு, அறிவு என்ற நான்கு படிகள் கொண்டதென இயம்புகிறது. சரியையும் கிரியையும் சிவதருமம் எனப்படுகிறது. சிவதருமம் மெல்வினை அல்லது விதிமார்க்கம், வல்வினை அல்லது பக்தி மார்க்கம் என்ற இரண்டின்பாற்படும். சான்றோர் விதித்தன செய்தலும் விலக்கின ஒழித்தலும் விதி மார்க்கம் எனப்படும். இதில் நிலை பெற்றோர் சிவன்பால் அன்பு பெருகி வளரச் செய்வர். அன்பின் மேலீட்டால் சில நேரங்களில் உலக நெறியினைக் கடந்து ஒழுகவும் செய்வர். இவர்கள் பற்றும் அதீதமார்க்கம் வல்வினையின் பாற்படும். அடியார்கள் அவரவர் முற்பிறப்பின் பயனுக்கேற்ற நெறி பற்றியொழுகுவர்.

நாயன்மார் வாழ்வில் மேற்சுட்டிய இருநெறிகளும் புலப்படுகின்றன. எனினும் மிக்குப் பற்றியநெறி அன்பாகும். அன்பே நான்கு பாதங்களின் முடிந்த முடிவு என்பதே சைவக் கொள்கை. நான்கிற்கும் அடிப்படை யாயிருப்பது பக்தியேயாகும். சரியை கிரியை யோகம் ஞானம் எனும் எப்பாதத்தைப் பற்றி யொழுகினும் இறையிடம் பக்தி செலுத்துதல் என்ற ஒரு அடிப்படைக் கொள்கையைச் சைவ உலகம் பழங்காலந்தொட்டு இன்று வரை விடாது பற்றி வருகிறது. அதன் அடிப்படையிலேயே பிற பாதங்கள் ஒழுக வேண்டுமெனவும் அது பகர்கிறது. இதனால் எப்பாதவழி நிற்கினும் அனைவரும் வெவ்வேறு வழிகளில் விலகிச் சென்று விடாமல் காத்து வருகிறது.

இதே நிலையில்தான் நாயன்மார்கள் நான்கு பாதங் களையும் பற்றி ஒழுகினரெனப் பகரப்படினும் அடிப்படை கோட்பாடான சிவனிடம்பக்தி செலுத்துதல் என்ற நெறியை

உறுதியாகப் பற்றினரென்பது அவர்தம் வரலாறுகள் வழி உணரலாம். இதனால்தான் இவர்கள் மக்களின் உலக உணர்வுகளினின்று மாறுபட்டு, வேறுபட்டுத் தெய்வீக உணர்வைப் பெற்று அதீதச் செயல்கள் செய்தனர். இதனால் இவர்களை அதீதானுபவ உணர்வாளருடன் ஒப்பிடலாம். இவர்கள் இம்மையில் இவ்வுலகில் இருந்த வண்ணமே தம்முடம்புள்ள காலத்தே காலங்கடந்து என்றுமுள சிவனிடம் கலந்து அவன் வண்ணமாய் வாழ்வர். அதனால் செயல்களையும் பிறவற்றையும் அதன்கண் ஆட்படுத்துவர். சிவனாந்தத்தில் தம் முக்கரணங்களும் இயங்குகின்றன என நினைத்து அதன் வண்ணமிருப்பர். இவர்களைப் பசுகரணம் விடுத்துச் சிவகரணம் பெற்றவர் என்று சித்தாந்தம் புகலும்.

அதீதச் செயல்கள் எனும் வல்வினைகளை அடியவர் செய்தனர். சாதாரண மக்கள் அவற்றைச் செய்தால் தூற்றுவர். ஆனால் அடியவர்களின் அச்செயல்களைப் போற்றினர் சான்றோர். கண்ணப்பர், கணபீசர், திருத்தொண்டர் இவர் தம் வில்வினைகளைச் சமயக்குரவர்களே போற்றியுள்ளனர். திருத்தொண்டத் தொகையும் திருத்தொண்டர் திருவந்தாதியும் தோன்றிய பின்னர் சிவாலயங்களில் இந்நாயன்மார்க்குத் திருவுருவம் சமைத்து வழிபடுதல் துவங்கியது. இவர்கள் பல சாதியினராயும் பல காலங்களைச் சார்ந்தவராயும் பல இடங்களைச் சார்ந்தவராயும் இருந்தும் இவற்றையெல்லாம் விடுத்துச் சிவமே பெரிதென்று கொண்ட சான்றோராவர். இது அவர்தம் சிறப்பாகும்.

நாயன்மார் - சமூகநிலை:

நாயன்மார் பல்வேறு காலங்களில் பல்வேறிடங்களில் பல்வேறு சமூக நிலைகளில் வாழ்ந்து பல நெறிகளைப் பற்றியவர்கள். இவர்கள் ஆதிசைவர், பிராமணர், அரசர், வணிகர், வேளாளர், இடையர், வேட்கோலர், வேடர், புலையர், கொலியர், மமாத்திரர், பரதவர், செக்கார்,

பாணர், ஆதிதிராவிடர் என்று பல சாதிகளைச் சேர்ந்தவர்கள். இவர்களில் பெண்கள் மூவர். குரு அருளால் முத்தி பெற்றோர் பன்னிருநாயன்மார்கள்; சிவலிங்க வழிபாட்டால் முத்தி பெற்றவர் முப்பதின்மர்; சிவனடியார் வழிபாட்டால் முத்தி பெற்றவர் பத்தொன்பதின்மர்; எஞ்சிய இருவர் சுந்தரரின் பெற்றோர். தேவார ஆசிரியர்கள் மூவரும் இதன்கண் அடங்குவர். இவர்கள் சாதியினும் சமயத்தைப் பெரிதாகப் போற்றினர். சமயத்திலும் சிவனையே முதன்மையாகக் கொண்டனர். வேளாளராகிய அப்பரும் பிராமணராம் சப்பந்தரும் தந்தை தனயன் உறவு கொண்டதை வரலாறு புகட்டுகிறது. அந்தணராகிய அப்பூதியடிகளும் வேளாளராகிய நாவுக்கரசரும் அருகிருந்து உணவுண்டனர்; தீண்டாத வகுப்பைச் சேர்ந்த திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர் கவுணிய கோத்திரப் பிராமணராகிய சம்பந்தர் உடனிருந்து தேவாரத்தை யாழில் மீட்டினார்: அந்தணராகிய திருநீலநக்கநாயனார் தம் இல்லில் அப்பாணரும் அவர் மனைவியும் இருக்க இடமளித்தார். அந்தணராம் சுந்தரர் அரசராம் சேரமான் பெருமாள் நாயனார் பக்கல் இருந்து உணவுண்டார் என்ற இந்நிகழ்ச்சிகள் யாவும் அவர்கள் சாதி, குல, கோத்திர வேறுபாடுகளைக் காட்டவில்லை என்பது தெற்றென விளங்குகிறது. இதனால் குலத்தினும் சிவ அடியார் என்ற உணர்வே அவர்களிடம் நிறைந்திருந்தது என்பதும், சாதிகளினும் சிவமே, அடியார் அன்பே சிறந்ததெனக் கொண்டமையும் விளக்கமுறுகிறது. இராமலிங்கர் அகவினத்தார் புறவினத்தார் என இயம்பியது போன்று தம் குலம் சாதி சேர்ந்தவராயினும் சிவ அடியாரல்லாதாரை அகற்றி எச்சாதி குலத்தவராயினும் சிவ அடியாரேல் அவர்களைக் காத்து அன்பு பாராட்டும் தன்மையைப் பெற்றிருந்தனரென்பது அறிய இயலுகிறது. 'அடியார்க்கும் அடியேன்' என்று சுந்தரர் திருத்தொண்டத் தொகையில் கூறியிருப்பதும் இக்கருத்துக்கு அரண் செய்வதாக அமைந்துள்ளது.

நாயன்மார் காலம்:

நாயன்மாரனைவரும் ஒரே காலத்தவரல்லர், பல காலங்களில் வாழ்ந்து சிவத்தொண்டு செய்தவர்கள். எனினும் இவர்கள் அனைவரும் தென்னாட்டைச் சேர்ந்தவர்களே. துங்கபத்திரைக் கரையிலுள்ள காம்பிலி நகர முதல் குமரிமுனை வரையிலுள்ள பகுதியில் தோன்றியவர்கள். இவர்களில் பலர் சுந்தரர் காலத்திற்கு முற்பட்டவர்கள். சிலர் அவர் காலத்தவர். பதினறு அடியவர்கள் அப்பர், சம்பந்தர் வாழ்ந்த கி. பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டிற்கு முன் வாழ்ந்தவர்கள். பதினொருவர் அவர் காலத்தில் வாழ்ந்தவர்கள், பதின்மூவர் சுந்தரர் காலத்தவர்கள். தொகையடியார்கள் காலவரம்பைக் கடந்தவர்கள். இவர்கள் காலம் சுமார் கி. பி. 350 முதல் கி. பி. 720 வரை எனலாம். எனினும் ஆய்வாளர் சிலர் கீழெல்லையைக் கி. பி. 849 என்பர். திருத்தொண்டத் தொகையிற் போற்றப் பெறும் நாயன்மார்களாகிய அறுபத்துமூவர் வாழ்ந்த காலம், கடைச் சங்க காலத்தின் இறுதி முதல் இரண்டாம் நரசிங்கவர்மனாகிய இராசசிங்க பல்லவன் வாழ்ந்த எட்டாம் நூற்றாண்டு முடியவுள்ள காலப் பகுதியாகும். [5]

சேக்கிழாரும் நாயன்மார்களும்:

சேக்கிழார் பெருமான் பண்பட்ட சிவநெறியாளர். தன் மன்னன் அனபாய சோழன் இன்ப நூலாகிய சீவக சிந்தாமணியைக் கேட்டு வருதலைக் கண்ட தொண்டர்சீர் பரவுவாராகிய சேக்கிழார் அடியார்களின் வல்வினை (வைராக்கியம்) மெல்வினை (பக்தி) பக்தி இயல்புகளை இயம்பி அவர் தம் சிவ அன்பின் மாண்பினை அறிவுறுத்தினர். இருட்டிலிருந்தவன் வெளிச்சத்தைக் கண்டதும் இன்பம் பெறுதல் போல் மன்னன் அளவற்ற ஆர்வப் பெருக்கால் இவ்வடியார்கள் அனைவரின் வரலாறுகளையும் தனக்குக் கூறுமாறும்அவற்றை ஒரு காவியமாக ஆக்கித் தருமாறும் வேண்டினன். அரசன் வேண்டுகோட்கிணங்கச் சேக்கிழாரும் தம் முன்னோர் நூற்களின் துணையுடனும்

செவிவழிச் செய்திகள் கொண்டும் பெரிய புராணத்தை இயற்றிச் சிவ அடியார்தம் பக்தியின் மேன்மையையும் சிவனின் அளவற்ற கருணையுள்ளத்தையும் அருட்டிறத்தையும் வாழ்வின் குறியையும் தெற்றெனக் காட்டினர். சேக்கிழார் தோன்றிராவிடின் சிவஉலகம் ஒரு சிறந்த அடியார் சீர்பரவும் காப்பியத்தைப் பெற்றிருக்காதென்பது திண்ணம். சிவ அடியார்களின் வரலாறுகளை அவர் பாடியதால் அவரும் ஒரு நாயன்மார் ஆனுர். அவர் வரலாறும் சிவத்தொண்டும் இதை நன்கு புலப்படுத்துகின்றன. அதனுல்தான் சேக்கிழார் புராணம், சேக்கிழார் பிள்ளைத்தமிழ் எனும் இருநூற்கள் அவர் புகழ் பாடுவனவாய் அமைந்துள்ளன. நாயன்மார் வரலாறுகளைப் பாடினமையாலே அவர் நாயன்மார் என அழைக்கப் பெற்ருர் எனவும் கூறலாம்.

தெலுங்கில் நாயன்மார் வரலாறுகள் இடம் பெற்ற நிலை:

தெலுங்கில் நாயன்மார் வரலாறுகள் மிகவும் அருகியே காணப்படுகின்றன. ஓரிரு புலவர்களே ஓரிரு நாயன்மார்களைப்பற்றிப் பாடியுள்ளனர்.

கி. பி. பன்னிரண்டாம் நூற்ருண்டில் வாழ்ந்த நன்னெசோடு என்ற புலவர் 'குமாரசம்பவமு' என்ற நூலில் கண்ணப்பர் வரலாறு வருவதாகவும் ஆயின் அந்நூல் கிடைக்காமல் போயிற்று என்றும் தெலுங்கு இலக்கிய வரலாறு கூறுகிறது.

கஜாநனுடுவிரு என்ற புலவர் தேவார மூலங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு 'கஜாநனுனுகத' (விநாயகர் கதை) என்ற நூலை எழுதியதாகவும்; அதில் கண்ணப்பர் பற்றிய குறிப்புகள் இருந்ததாகவும் கூறுவர். ஆயின் இந்நூலும் கிடைக்கவில்லை.

ஆனுல் தெலுங்கில் கண்ணப்பநாயனுர் புராணத்தைச் சீராக எழுதியவர் கி. பி. பதினைந்தாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த தூர்சடி ஆகும். காளத்தி மகாத்மியம் என்ற அந்நூல் கிடைத்துள்ளது. அதில் மூன்ரும் பகுதியாக விளங்குகிறது கண்ணப்பநாயனுர் புராணம்.

அடிக்குறிப்புகள்

1. வெள்ளைவாரணன், க., பன்னிரு திருமுறை வரலாறு, இரண்டாம் பகுதி, ப. 986.
2. திருக்குறள் — குறள். 71.
3. தாயுமானவர் பாடல்கள், பா.
4. வெள்ளைவாரணன். க., பன்னிரு திருமுறை வரலாறு. இரண்டாம் பகுதி, ப. 991—992.
5. மே. ப., ப. 986.

இயல் 4

பக்தியும் அதன் பல்வேறு நிலைகளும்

மாரு இறை நிலையும் மாறும் உலகியல் நிலையும் இணைந்து செயல்படும் இவ்வுலகில் வதியும் மனித உயிர்களின் உய்விற்காகச் சமய, தத்துவச் சான்றோரால் வகுக்கப்பெற்ற பல நெறிகளில் ஒன்றாக அமைந்துள்ளது, பக்திநெறி. அதனின் பல்வேறு நிலைகளும், சமயச் சான்றோர் பக்திநெறி களும் இவண் ஆயப் பெறுகின்றன. கண்ணப்பரின் பக்தி நெறியை அறுதியிடுதற்கு இவ்விளக்கங்கள் அனைத்தும் அடிப் படையாக அமைந்துள்ளன.

பக்தி விளக்கம் :

கடவுள்பால் செலுத்தும் அன்பே பக்தி என்று இயம்பப் பெறுகிறது தமிழில் 'பக்தி' என்ற சொல் எடுத்தாளப் படினும் அது வடசொல்லேயாகும். பஜ் + க்தின்—பக்தி என்ற இரு சொற்கள் இணைந்து உருவானதே இச்சொல். வடமொழியில் 'பணிசெய்தல்', 'தொண்டு செய்தல் என்று பொருள் தருகிறது இச்சொல். இக்கருத்து 'பஜசேவாயாம்' என்ற தொடரால் விளக்கமுறுகிறது. இச்சொல்லை 'பத்தி' எனத் தமிழில் சுட்டுவர். பக்திக்கு இணையான தமிழ்ச் சொற்கள் காதல், அன்பு, இறையன்பு எனலாம். அரசபக்தி, குருபக்தி, பதிபக்தி எனும் மூன்றும் இதைக் குறிக்கின்றன. ஆயின் பக்தி இலக்கியங்கள் தோன்றிய காலம் தொட்டுச் சமய தத்துவ உலகிலேயே இச்சொல் கையாளப்படுகிறது. அன்பின் முதிர்ச்சியாகிய 'ஆர்வம்' பக்தி எனும் பொருளில் வழங்கப் பெற்றுள்ளது. ''அன்பே தகளியா ஆர்வமே நெய்யாக'' என்ற ஆழ்வார் பாடல் அடியில் உள்ள

'ஆர்வம்' எனும் சொல் பக்தி எனும் பொருளில் வழங்குகிறது [1] எனலாம்.

''முன்னம் மவனுடைய நாமங் கேட்டாள்
மூர்த்தி யவனிருக்கும் வண்ணங் கேட்டாள்
பின்னை யவனுடைய வாரூர் கேட்டாள்
பெயர்த்து மவனுக்கே பிச்சி யானாள்
அன்னையையு மத்தனையு மன்றே நீத்தா
ளகன்று ளகலிடத்தா ராசா ரத்தைத்
தன்னை மறந்தாடன் னாமங் கெட்டா
டலைப் பட்டா ணங்கை தலைவன் றாளே''[2]

பக்தி மூன்று நிலைகளில் உருவாகும். அவையாவன:

1. உணர்வு அடிப்படையான பக்தி
2. உணர்வும் அறிவும் ஒருங்கே அமைந்த பக்தி
3. அறிவு அடிப்படையான பக்தி

முதல் நிலையில் பக்தன் இறைவனே யாவும் என எண்ணி வாழ்கிறான். இரண்டாம் நிலை என்பது அறிவின் அடிப்படையில் உணர்வைப் பாய்ச்சுதலாகும். மூன்றாம்நிலை அறிவு மயமான பக்தி அறிவுடன் யாவற்றையும் அணுகுதலாகும். இதைத் தத்துவம் எனவும் மொழியலாம்.

பக்தி வகைகள் :

ஆருயிர்கள் இறையிடம் தத்தம் நிலைக்கும் அறிவு முதிர்ச்சிக்கும் சூழ்நிலைக்கும் ஏற்பப் பக்தியைச் செலுத்துகின்றன. சமயச் சான்றோர் வெவ்வேறு தன்மைகள் கொண்ட உயிர்கள் பலவாறான பக்தி நெறிகளைக் கைக்கொண்டொழுக வழிவகை செய்தனர். பக்திக்கு இலக்கணம் கண்ட நாரதர் தம் பக்தியோக சூத்திரத்தில் பலவகையான பக்தி வகைகளைக் குறிக்கிறார். இவை மானிட உயிர்களின் மன நிலைக்கேற்ப எழுந்தனவேயாம்.

மனித மனங்கள் பலநோக்குகளில் தத்தம் அறிவு, செயல் நிலைகட்கேற்ப மாறுகின்றன: இறைவனை அறிந்து உணரும் நிலையில் உள்ள வழிகளைத் தெரிந்தெடுக்கும் பான்மையிலும் மாறுபடுகின்றன. சமய தத்துவச் சான்றோர்களும் இவ்வுலக உலகியல் கோட்பாட்டை உளத்துக் கொண்டு அவற்றை ஆன்மீகத்திற்கும் ஏற்ற தாக்கிக் கொண்டனர். உளவியல் அடிப்படையில் நோக்கியதன் விளைவே பக்தியில் பல்வகைக் கூறுகள் தோன்றியதற்கான காரணங்கள் என அறுதியிடலாம். இத்தகு கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் எழுந்த பக்திக் கூறுகள் பெத்தான் மாக்கட்கு முக்திபெற வழிகோலுகின்றன.

பக்தியின் துவக்க நிலை இறையின் உருவத்தைப் பற்றியதாக விளங்குகிறது. உருவநிலையில் துவங்கும் பக்தி படிப்படியாக உயர்ந்து உருவமற்ற இறையில் அருவநிலையில் சென்று சேர்கிறது. அத்துடன் அதன் பயணமும் முடிவுறுகிறது.

முதலில் தன் உளத்துக் கொண்ட உருவத்தின்பால் உளங்கனிந்த அன்பு எழுகிறது. இறைவன் எழுந்தருளியிருக்கும் இடங்கள் தோறும் வணங்குதல் பக்தியின் முதல் நிலையாகும். இவ்வன்பு விரிவடையுங்கால் (பிரீதி' எனும் இரண்டாம் நிலை உருவாகிறது. அதுபோது அடையும் இன்பத்திற்கு 'வேட்கை' (பிரீதி) என்று பெயர். மூன்றும் நிலை 'விரகம்' (விரஹம்) என்பது. இச்சித்த பொருள் கிட்டா நிலையில் வரும் துயரத்திற்கு 'விரஹம்' என்று பெயர். இறைவனை இன்றும் பெறவில்லையே என்று கருதி வருந்தும் பக்தன் மனநிலைக்கு 'விரஹம்' என்று பெயர். இந்நிலையின் இறுதியில் எப்பொழுதும் பரம்பொருளையே நினைக்கும் பக்தி உருவாகிறது. அதுபோது உலக நுகர்ச்சிகள் யாவும் அற்றுப் போகின்றன. இந்நிலை 'பராபக்தி' என்பதாகும். இறை நினைவு தவிர பிறயாவும் அற்றநிலை கைகூடுங்கால் அப்பக்தன் முழுவதுமாக இறைமயம் ஆகிறான். இதை

'ததியதா' என்று கூறுவர். இதைப் பெற்றதும் இறப்புப் பிறப்புகள் எனும் வட்டத்தை உயிர் விடுத்து இறையுடன் கலக்கிறது.

பக்தியை இரு பிரிவுகளாகப் பகுப்பர். பக்தி, பராபக்தி என்பன அவை. துவக்க நிலைக்கு 'பக்தி' என்றும் இறுதி நிலைக்குப் 'பராபக்தி' என்றும் சுட்டப் பெறுகிறது. ஒரு பாத்திரத்தினின்று எண்ணெய் இடையீடின்றி வடிதல்போல் மனம் இறைவனைச் சிந்திக்க அது பராபக்தி என்று அழைக்கப் படுகிறது.

பிரேமைபத்தி, பிரபக்தி :

இவ்விரண்டும் பக்தியின் இருவகைகள். பிரேமை-அன்பு இறைவனிடம் அன்பு பூண்டு இருத்தல் பிரேமை பக்தி, இதன் உயர்நிலை பிரபத்தி. நதி தன்னைக் கடலிடம் தருதல் போல் பக்தன் தன்னை இறையிடம் அளிக்கிறான். அடைக்கலம், தஞ்சம், சரணாகதி எனும் நிலைகளின் உச்ச நிலையே பிரபத்தி என்று பெயர் பெறுகிறது. பிரேமை பத்தியில் மூன்றுவித நிலைகள் உள்ளன. இவை ஒருங்கு அமையும் பொழுதே பிரேமை பக்தி நிறைவடைகிறது.

1. நயவாமை அல்லது கைம்மாறு கருதாமை. இதனால் இறைவனிடம் வைக்கும் பேரன்பின் இன்பத்தில் வாழ்ந் திருப்பது கைகூடுகிறது.

2. அச்சமற்ற இறையிடம் அன்பு பாராட்டுதல்

3. பரந்த மனப்பான்மை

பிரேமை பக்தி பல விரிவுகளையுடையது. பக்தர் மன நிலைக்கும் கருத்திற்கும் ஏற்ப இறைவனை நினைந்து துதித்தலினால் பிரேமை பக்தி பல பிரிவுகளையுடையதாக இலங்குகிறது. இதை நாரதர் பதினொரு வகைகளாகப் பகுப்பர். அவையாவன :—

1. இறைவன் குணங்களை யறிந்து அவற்றில் பக்தி செலுத்துதல்.

2. இறைவன் எழில் உருவத்தில் பக்தி செலுத்துதல்.

3. இறைவனுக்கு ஆற்றும் பூசைகளில் ஈடுபாடு கொண்டு அவற்றைச் செய்து அதனால் பக்தி செலுத்துதல்.

4. இறைவனை நினைதலில் ஆழ்ந்திருத்தல்.

5. இறைவனுக்குத் தொண்டாற்றுவதில் பக்தி செலுத்துதல்.

6. இறைவனைத் தோழனாகக் கருதி பக்தி செலுத்துதல்.

7. இறைவனை மகனாகக் கருதி பக்தி செலுத்துதல்

8. இறைவனைத் தலைவனாகக் கருதி பக்தி செலுத்துதல்

9. உயிரை இறை அனுபவத்தில் சேர்த்து அந்த இன்பத்தில் பக்தி செலுத்துதல்.

10. சோரம்பாவனை செய்தல்

11. இறைவனை விட்டுப் பிரிதலில் வருகின்ற துயரம்.

பக்தி இயக்கம்:

மனிதன் நாகரீகத்தின் துவக்க நிலையில் அச்சம் காரணமாக இயற்கைப் பொருட்களை வணங்க முற்பட்டான். அவன் அறிவு வளர்ச்சி பெற்ற நிலையில் அன்பு காரணமாகப் பரம்பொருளை வணங்கினான். நாளடைவில் சமூகம் பக்தியைப் பலவாறு வளர்க்க முற்பட்டது. அதன் ஒரு அங்கமான மனிதன் பக்தியை இயக்கமாக வளர்க்கத் தலைப்பட்டான். இதற்கு உருவ வழிபாடே அடிப்படையாய் இருந்தது.

பக்தி இயக்கம் ஒரு இயற்கையான வளர்ச்சி எனலாம். அது நிலக்கடவுள், நிலக்கடந்த கடவுள் எனும் நிலைகளில்

வளர்ந்தது எனலாம். இந்நிலையில் தத்துவ வளர்ச்சி ஏற்பட்டதனால் ஒரு கடவுட் கொள்கை உருவானது. பின் கோயில் வழிபாட்டு நிலைகளை வலியுறுத்திய ஆகமங்களின் செல்வாக்கினால் கூட்டு வழிபாடு வளரத் துவங்கியது. இவ்வாறு பக்தி இயக்கம், ஒருநிலையில் வளரினும் எதிர் நிலையில் சமணமும் பௌத்தமும் வளர்ந்தன. எனினும் பக்தி இயக்கம் நிலைபெற்றது.

சங்க காலத்தும் அதற்கு முன்பும் பின்பும் இருந்த இறைவுணர்வுகளும் வழிபாட்டு முறைகளும் பக்தி இயக்கத் தோற்றத்திற்கு வித்தாக விளங்கின என்றாலும் காலச் சூழ்நிலையே இவ்வியக்க ஆக்கத்திற்குப் பெரிதும் துணை புரிந்தது. இவ்வியக்கத்திற்குரிய சான்றுகள் ஆங்காங்குத் தென்படினும் கி. பி. ஆறாம் நூற்றாண்டின் துவக்கநிலையே இதற்குப் பெரிதும் துணையாயிருந்தது. பின் நாட்டின் பிற இடங்களிலும் வேரூன்றத் துவங்கியது. எனினும் பக்தி ஓர் இயக்கமாக வளர்ந்தது தமிழகத்தில்தான்; பிற்காலத்தில் இராமானுசருக்குப் பின்பே வட இந்தியாவில் பக்தி இயக்க மாக மலரத் துவங்கியது. தமிழகத்தில் பக்தி இயக்கம் முதன்முதலில் தோன்றியதற்கான காரணங்களாகப் பின் வருவனவற்றைச் சுட்டலாம்,

1. தமிழர்கள் உணர்ச்சி மிக்கவர்கள்
2. சமண பௌத்தர்களின் எதிர்ப்பு இயக்கம்
3. களப்பிரர் ஆட்சி.
4. சங்ககால மனிதனின் காதல் வாழ்வு
5. இந்து சமயத்தைக் காக்க வேண்டிய நிலை.

இப்பக்தி இயக்கக் காலத்தில் இந்து சமயங்களாகிய சைவ, வைணவ மதங்கள் மக்களிடையேமிகுந்த அளவில் பரவத் தொடங்கின. முதலில் இதில் பங்கேற்றது சைவ சமயமே. கி. பி. ஆறாம் நூற்றாண்டு முதல் ஒன்பதாம் நூற்றாண்டு வரை வாழ்ந்த சைவ இயக்கத்தின் காரணர்

களாகிய திருஞான சம்பந்தர், நாவுக்கரசர், சுந்தரர், மாணிக்க வாசகர் என்ற சமயக்குரவர் நால்வரும் பிறவியின் பயன் இறைவனைத் துதிப்பதே என்று காட்டி அதையே உயர்ந்த நெறியாகவும் கொண்டு மக்களை நெறிப்படுத்தினர். நாளும் இன்னிசையால் தமிழ் பரப்பும் ஞானசம்பந்தப் பெருமான் சமணர்களை வீழ்த்திச் சைவத்தின் மாண்பையும் சிவ அருளின் திறத்தையும் உலகறியச் செய்து தமிழகத்தில் சைவ சமய நெறிகளைக் கால் கொள்ளச் செய்தார். இவ்வண்ணமே நாவுக்கரசரும் இறைவனைக் காணப் பிறவி வேண்டுமென்று சமண பௌத்தர்க்கு மாருகக் கூறிச் சிவ பக்தியைப் பரப்பினார்.

''குனித்த புருவமும் கொவ்வைச் செவ்வாயிற் குமின் சிரிப்பும்
பனித்த சடையும் பவளம்போல் மேனியிற்பால் வெண்ணீறும்
இனித்தமுடைய எடுத்த பொற்பாதமும் காணப்பெற்ருல்
மனித்த பிறவியும் வேண்டுவதேயிந்த மாநிலத்தே''[3]

இது அவர் சமணத்தினின்று தருமசேனர் பட்டத்தை நீத்துச் சைவம் தழுவியதால் ஏற்பட்ட மாற்றமாகும். சுந்தரரும் மாணிக்க வாசகரும் மாந்தரிடத்தில் தோழமை நெறியையும் சன்மார்க்க நெறியையும் வளர்த்தனர். சமண பௌத்த எதிர்ப்புகளை எல்லாம் வெற்றி கண்டு வீறுடன் வளர்ச்சி பெற்றது சைவசமயம். இத்தொடர்ச்சி பன்னிரண்டு பதின்மூன்ரும் நூற்ருண்டுக்குப்பின் தோன்றிய சைவ சித்தாந்தத்தை உருவாக்கிய சந்தான ஆசிரியர்களின் சாத்திர இயக்கமாக வளர்ந்தது.

22—இது போன்றே கி. பி. ஏழாம் நூற்ருண்டு துவங்கி கி. பி. பத்தாம் நூற்ருண்டு முடிய வாழ்ந்த பன்னிரு ஆழ்வார்களும் சமண பௌத்த மதங்களை எதிர்த்துத் திருமாலே முழுமுதற் கடவுள் என்னும் வைணவ நெறியை வைணவ இயக்கமாக மலர்ந்திடச் செய்தனர். இவ்வியக்கம் பதினென்ரும் நூற்ருண்டுக்குப்பின் எழுந்த ஆச்சாரியர் களின் காலத்தில் வளர்ச்சி பெற்றதுடன் இராமானுசரின்

விசிட்டாத்துவைதமெனும் சரணுகதித் தத்துவம் மக்களி டையே வைணவ பக்தியை வேரூன்றச் செய்தது. இவற்ருல் மங்கிக் கிடந்த சைவ வைணவ நெறிகள் வீறுகொண் டெழுந்தன. சமண பௌத்த நெறிகள் ஆதரவற்றுப் போயின. பல்லவர்களின் ஆட்சித் துவக்கத்தில் துவங்கிய பக்தி இயக்கம் அவர்கள் ஆட்சியின் இறுதிக் காலத்தில் மிக்கு வளர்ந்து பிற்காலச் சோழர்களின் காலத்தில் தத்துவங்களாக உருவெடுத்தன. மேலும் இப் பக்தி இயக்கம் சிறந்த வைணவ சைவ பக்திப் பாடல்களைத் தந்து தமிழ் பக்தி மொழி எனும் நிலைக்கு உயர்த்தி யுள்ளது.

பக்தி வகையின் காட்டாகச் சமயச் சான்ருேர் வாழ்வு இலங்கும் பெற்றி :

பக்தியின் பல்வேறு வகைகளும் இறையையடைய வழி கோலுகின்றன. அவரவர் மனநிலைக்கேற்பவும் வாழ்நிலைக் கேற்பவும் பக்தியின் ஏதேனும் ஒரு வகையினையோ அன்றிப் பலவற்றையோ பற்றிக் கடவுளையடைய முயலுகின்றனர். ஒவ்வொரு பக்தி வகைக்கும் சான்ருகச் சமயச் சான்ருேர் ஒருவரின் வாழ்வோ அன்றிப் பலரின் வாழ்வோ அமைந்துள்ளதைக் காணலாம்.

பக்தியின் சிறந்த நான்கு வகைகளாக இலங்குவன அடிமைநெறி, மகன்மைநெறி, தோழமைநெறி, அன்புநெறி என்பன. இவற்றைச் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் எனவும் சுட்டுவர். இவற்றைத் திருமூலர், திருமந்திரத்தில் ஐந்தாம் தந்திரத்தில் விளக்குவர்[4]. தாசமார்க்கம், சத்புத்திரமார்க்கம், சகமார்க்கம், சன்மார்க்கம் என்றும் சீலம், நோன்பு, செறிவு, அறிவு என்றும் கூறுவர். இவற்றைப் பற்றுவோர் உறும் நன்மைகளையும் சுட்டுவர். சரியைநெறி செல்வோர் சிவ உலகில் இருப்பதாகிய சுலோகத்தையும், கிரியை வழிச் செல்வோர் சிவனருகில் இருப்பதாகிய

சாமீபத்தையும், யோகவழிச் செல்வோர் சிவன் உருவம் பெறுவதாகிய சாரூபத்தையும், ஞானநெறிச் செல்வோர் சிவன் தன்மையைப் பெறுவதாகிய சாயுச்சியத்தையும் பெறுவர். முதல் மூன்றும் தாழ்ந்தது என்றும், பதமுத்தி என்றும், இறுதியானதே உயர்ந்ததென்றும் வரமுத்தி என்றும் இயம்புகிருர். இவற்றைப் பெறுதலே பக்தி வகைகளின் நோக்கமாகும்.

சைவச் சான்ருேர் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்ற நான்கையும் இறையையடையும் நெறிகளாகக் கொண்டனர். இவற்றின் விளக்கமாக வாழ்ந்தவர்களாகக் கருதப்பெறும் சான்ருேர் சமயக்குரவர் நால்வராவர். சம்பந்தர் வாழ்வு மகன்மை நெறிக்கு ஒப்பிடப்பெறுகிறது. ஏனெனில் மூன்று வயதில் அம்மையின் ஞானப்பாலுண்டு இறையருள் பெற்று அவரின் அன்புக் குழந்தையாக விளங்கியமையே காரணமாகும். மேலும், தந்தை தனயனுக்கு இடையூறு நேருங்காலெல்லாம் காத்தல் போல் அவரின் பல துயர்களைத் தந்தை என்ற முறையில் சிவன் நீக்கியமையின் இவ்வாறு குறிக்கப்பெறுகிறது.

திருநாவுக்கரசர் வாழ்வு அடிமை நெறிக்கு ஒப்பிடப் பெறுகிறது. அவர் சமண சமயம் புகுந்து மீண்டும் சைவம் புக்குச் சிவனுக்குத் தொண்டாற்றுவதையே தன் கடனுகக் கொண்டு என்கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே என்ற கூற்றும், உழவாரப்படை கொண்டு தலங்கள் தோறும் சென்று அங்குள்ள கோயில்களைத் தூய்மைபடுத்திச் சிவனுக்குத் தொண்டாற்றுதலையே வாழ்வின் நோக்கமாகக் கொண்டதாலும் அவர் அடிமை நெறியின் தன்மைகள் கொண்ட பக்தி வகையைச் சார்ந்தவர் என்பது புலப்படுகிறது.

சுந்தரர் பக்தியின் மூன்றும் வகையான தோழமை நெறியினராகத் திகழ்ந்தார். ஏனெனில் இவரின் திருமணத்தைத் தடுத்து ஆட்கொள்ளும் போதே இறைவனுடன் நேருக்கு நேராகப் போராடும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. அதனுல்

சுந்தரர் இறைவனுக்குப் 'பித்தன்' என்ற பெயரைச் சூட்டி அதையே அவனருளால் தம்முதற் பாடலின் முதல் சொல்லாக அமைத்துப் பாடினுர். அது முதல் தம் வாழ் நாளின் இறுதிவரையும் இறைவனைத் தட்டிக் கேட்டுத் தனக்கு வேண்டியதைப் பெற்றுக் கொண்டார். தன்னைக் காப் பாற்றக் கடமைபட்டவன் இறைவன் என்பதை உணர்த் தினுர். தன் திருமணத்திற்காக இறைவனைத் தூது விடுத்தார். ஒரு அடிமைக்கோ மகனுக்கோ இத்தகு உரிமை இல்லை. இவற்ருன் சுந்தரர் வாழ்வும் பாடல்களும் அவர் தோழமை நெறியினர் என்பதைப் புகட்டுகின்றன எனலாம்.

அன்பு நெறிக் கோட்பாட்டை விளக்குவதாக மணி வாசகர் பாடல்களும் வாழ்வும் அமைந்துள்ளன. அன்பே—இறையன்பே அவர் வாழ்வு நோக்கம். அந்த அன்பிற்காக அவர் இறையிடம் எதையும் கேட்கவில்லை. தனக்குத் துன்பங்கள் நேர்ந்தக்காலும் இன்பங்கள் வந்துற்ற நிலையிலும் யாவும் சிவன் செயலே என அவனிடம் மாரு அன்பு பூண்டார். இவ்வன்பே அன்பு நெறியின் தன்மையைக் குறிப்பதாக உள்ளது.

சீலம், நோன்பு, செறிவு, அறிவு என்ற சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்ற நான்கிற்கும் சமயக்குரவர் நால்வர் வரலாறுகள் காட்டாக அமைந்து உள்ளன.

அடுத்து பக்தி வகைகளுள் ஒன்ருக விளங்குவது மதுரபாவம் அல்லது நாயக நாயகிபாவம். இறைவனைக் காதலனுகவும் உயிரைக் காதலியாகவும் நினைத்துப் பாடுதலும் அத்தன்மையைக் கொள்ளுதலுமாகும். இத்தன்மை சமயக்குரவர் வாழ்விலும் பாடல்களிலும் இடம் பெற்றுள்ளன.

இனி நாயன்மார் வரலாறுகளை நோக்குவம். இவர்தம் வாழ்வுகள் யாவும் பக்தி என்ற ஒன்றன் அடித்தளத்திலேயே அமைந்துள்ளன. எனினும் அவற்றில் சிற்சில வேறுபாடு

களும் திகழ்கின்றன. அவர்களுள் சிலர் யோக, ஞான நெறி களிலும் வாழ்ந்திருக்கின்றனர். யோக, நெறியைப் பற்றிய தாகத் திருக்குறிப்புத் தொண்ட நாயனுர், பெருமிழலைக் குறும்ப நாயனுர் என்ற நாயன்மார்கள் குறிக்கப்பெறு கின்றனர். இவர்கள் பக்தியின் நான்கு பிரிவுகளாகிய சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்ற நான்கையும் பற்றி யொழுகினர். நாயன்மார்கள் பக்தி, உணர்ச்சி வயப்பட்ட; தன்னை, அளிக்கின்ற; தன் பாவங்கட்கு வருந்துகின்ற; இறையிடம் அடைக்கலம் பெறுகின்ற பக்தியின் வகையைச் சார்ந்தது. இவர்கள் பக்தியைத் 'தொண்டு' எனவும் குறிக்கலாம். அது 'வன்தொண்டு' 'மென்தொண்டு' என இரு திறப்படும். அதை 'அமைதியான பக்திநெறி', 'தீவிரமான பக்திநெறி' எனவும் குறிக்கலாம். இவ்வாறு இருவகை யாக நாயன் மார்களின் பக்தி நெறியைப் கொள்ளக் காரணம் சிலர் தீவிரமான பக்தி நிலையிலும், சிலர் அமைதியான ஆனுல், உறுதியான பக்தி நிலையிலும் இருந்தமையே காரணமாகும். இதை 'வன்மை பக்தி', 'மென்மை பக்தி' எனவும் குறிக்கலாம்.

வன்தொண்டு அல்லது வன்மை பக்திக்கு எறிபத்த நாயனுர், கண்ணப்பநாயனுர் போன்றோர் வாழ்வுகள் காட்டாக அமைகின்றன. சிவபூசைக்குரிய நெல்லை உற்றூர் உண்டதால் சிவபூசைக்கு இடையூறு நேர்ந்ததே என்ற உணர்ச்சியால் - சிவனிடம் பூண்ட அன்பால் அவர்களைக் கொல்கிறுர். கண்ணப்பர் தாம் விரும்பித் தொழும் சிவலிங்கத்தின் ஒரு கண்ணிலிருந்து குருதிவர, யாது செய்வ தென நினைந்து பின் வன்மையாகத் தம் கண்ணைப் பிடுங்கி அப்ப, பிறிதொரு கண்ணினின்றும் குருதிவர அடுத்த கண்ணையும் பிடுங்க முயலுங்கால் சிவன் தோன்றி அவர் தொண்டைப்போற்றி அருள் புரிந்தார். இவ்விரு நாயன் மார் வாழ்வும் வன்தொண்டின் விளக்கமாக அமைகிறது.

காரைக்காலம்மையார், சேரமான் பெருமாள் நாயனுர் போன்றோர் வாழ்வுகள் மென்தொண்டின் விளக்க

மாக அமைந்துள்ளன. தெளிந்த ஆறுபோல் அமைதியாகச் செல்வதால் இவர்தம் வாழ்வுகள் மென்தொண்டின் விளக்க மாக அமைகின்றன.

வைணவ சமயம் பக்தி, பிரபக்தி என்று பக்தியின் இருவகைகளைக் குறிக்கிறது. இறையிடம் பக்தி செலுத்த அறிவும் தூய அன்பும் வேண்டும் என்கிறது பக்தி. இத்தகு பக்தியைத் திருமாலிடம் செலுத்துதல் ஒரு சிலர்க்கே இயலும். பலரும் இதைப் பற்றியொழுகவியலாது. ஞானிகட்கே இஃதியலும். அதனால் இராமாநுசர் 'பிரபக்தி' என்ற ஒரு பக்தி வகையைப் புகன்றார். இதைச் 'சரணாகதித் தத்துவம்' எனப் பகர்வர். இறையிடம் தஞ்சமடைந்து அவனே யாவும் எனக் கருதி அன்பு செலுத்துவது, அனைத்தை யும் அவனுக்கே அளித்துத் தொண்டு செய்து அவன் மகிழும் முகமலர்ச்சியால் தான் மகிழ்ந்து அன்பு காட்டுவதாகும். இது வைணவ சமயத்தில் மிக்குச் சிறப்புற்று விளங்குகிறது. இந்நோக்கில் இராமாநுசர் வாழ்வும் கொள்கைகளும் இப்பக்தி வகைக்குச் சான்றாக அமைகின்றன. மேலும் திருமாலின் திவ்விய குணங்களில் ஆழங்கால்பட்ட ஆழ்வார் களின் வாழ்வும் ஆச்சாரியர்களின் வாழ்வும் இப்பிரபத்தி நெறிக் கோட்பாட்டிற்குக் காட்டாக அமைகின்றன.

கண்ணப்பர் காட்டும் பக்தி நெறி :

உண்மையன்பிற்கு எல்லையில்லை, வரம்பில்லை, தளை யில்லை, பிறயாவும் உண்மை அன்பில் திளைத்தவர்க்குத் துச்ச மாகத் தோன்றும். அவ்வுண்மை அன்பிற்கு இடையூறு வந்தக்கால் அதற்காக எதையும் அவர்கள் செய்வர். அத்தகு பெற்றியானே திண்ணப்பராம் கண்ணப்ப நாயனார்.

கல்வி அறிவற்றுக் காளத்தியின் மலைகளில் பன்றி வேட்டைக்குப் பிறருடன் திரிந்த திண்ணன் ஆங்கொரு சிவலிங்கம் கண்டார். அதன் தன்மைகளையும் நிலைமை களையும் கேட்டுணர்ந்து அக்கணமே நெஞ்சில் மாறா அன்பு

ஊற்றெடுக்க வழிபடும் முறையறியாது இறைச்சியையும், வாயில் கொணர்ந்த நீரையும், தலையில் உள்ள பூவையும் வைத்து வழிபட்டு இரவும் பகலும் அருகிருந்து அதைக் காப்பதிலும் அதன்பால் அன்பு செலுத்துவதிலும் திண்ணனர் கருத்தாயிருந்தார்.

திண்ணப்பனின் அன்பைச் சிவகோசரியாருக்குக் காட்ட வேண்டித் தன் கண்ணினின்றும் குருதி வருமாறு செய்து திண்ணப்பனின் எல்லையற்ற பக்தியை உலகுக்கு உணர்த்தினர் சிவபெருமான். தனக்காகக் கண்ணை அப்பியதால் அவரைக் 'கண்ணப்பர்' என இறைவன் அழைத்தார். அப்பெயருடனே அவர் உலகத்தோரால் போற்றப்படுகிறர்.

கண்ணப்பர் பக்தி வாழ்க்கை வன்தொண்டின் பாற்பட்டது. இறைவன் கண்ணினின்று குருதி வெளிப்பட்டதும் யாது செய்தும் நிற்காதலால் தன் கண்ணையும் பிடுங்கி அப்பும் பேரன்பு அவருள்ளத்தில் முகிழ்க்கிறது. இத்தீவிர அன்புவன்மை பக்தியாம் வன்தொண்டாகிறது.

கண்ணப்பர் வாழ்வு மூன்றுவித பக்தி நெறிகளைக் காட்டுகிறதெனக் கூறலாம். இம்மூன்றின் விளக்கமாக அவர் வாழ்வு அமைந்துள்ளது.

'இறைவனைத் தொழ உதவுவது உண்மையான அன்பேயன்றி வெளிச் சடங்குகளோ, வெற்றுப் பூசை முறைகளோ அல்ல' இது கண்ணப்பர் வாழ்வால் உறுதியாகிறது. சிவகோசரியார் இடும் மணமுடைய மலர்களினும் திண்ணனும் கண்ணப்பன் வைக்கும் மாமிசத் துண்டுகளும் அவன் உமிழும் நீருமே சிவனுக்கு இனித்தன. இறையிடம் அன்பு செலுத்த வேண்டியது உண்மை அன்பே என்பதும் அதைச் செலுத்த எத்தகு பூசை முறைகளும் தேவையில்லையென்பதும், எதுவும் பூசைக்குரியதாகலாம் என்பதும் பெறப்படுகிறது. கண்ணப்பர் வாழ்வு பக்தி நெறியின் ஒருவகையான தாஸ்யபக்தி-அடிமை நெறியின் பாற்பட்டதெனலாம்.

கண்ணப்பர் சிவனைப் பற்றிக் கேட்டவுடன் அவனைத் தலைவனாகவும் தன்னை அத்தலைவனைப் பூசிக்கும் தொண்டனாக வும் அடிமையாகவும் கொண்டார். தலைவனும் சிவனுக்குக் கண்ணில் குருதி வந்ததும் தம் கண்ணை அப்புகிறார். இது, ஒரு அடிமை தன் தலைவனுக்காகச் செய்யும் தியாகத்தை ஒத்துள்ளது. அடிமை நெறியின் வழி விரைவில் சிவனருள் பெறலாமென்பதும் அதுவே சிறந்ததென்பதும் விளங்கு கிறது.

இறைவனிடம் அன்பை அன்புக்காகவே செய்ய வேண்டுமேயல்லாது பயன் கருதிச் செய்தல் கூடாது என்பது கண்ணப்பர் வாழ்வு காட்டும் பக்தி நெறியின் மூன்றாம் நிலை யாகும். கண்ணப்பர் சிவனிடம் எதையும் எதிர்நோக்கி அன்பு காட்டவில்லை. அன்பை அன்புக்காகவே பொழிந்தார். அதற்காகத் தன் கண்களையும் இழக்கத் துணிந்தார். இத்தகு தன்னையிழக்கும் அன்பையே பக்தியாக்கி இறையிடம் செலுத்த வேண்டுமென்பதே கண்ணப்பர் காட்டும் நெறியாகும்.

கண்ணப்பர் வாழ்வு இம்மூன்று பக்தி நெறிகளைப் பக்தி உலகிற்கும்—அடியார் உலகிற்கும் அளித்ததெனலாம்.

அடிக்குறிப்புகள்

1. அருணாசலம். மு., பக்தி இலக்கியம், ப. 10.
2. திருநாவுக்கரசர். தேவாரம், திருவாரூர் திருத்தாண்டகம், பா. 7.
3. மே. ப., கோயிற்பதிகம், பதிகம்—81, பா. 4.
4. திருமந்திரம், பா. 1443—1513

இயல் : 5

கண்ணப்பர் வரலாறு - தமிழிலும் தெலுங்கிலும்

கண்ணப்பர் வரலாறு பற்றிய குறிப்புகள் விரிவாகவும், சுருக்கமாகவும் தமிழ் தெலுங்கு இலக்கியங்களில் முறையே காணப்படுகின்றன. ஆயின் தமிழில் உள்ள குறிப்புகள் சில அவரின் ஓரிரு செயல்களையோ அன்றி அவரையோ பற்றிச் சுட்டுவனவாயும் சில அவர் வரலாற்றை விளக்கிக் காட்டு வனவாயும் அமைந்துள்ளன. பல ஆசிரியர்களால் பல காலங்களில், பல்வேறிடங்களில், பல சூழ்நிலைகளில் கூறப்பட்ட குறிப்புகளே அவை. செவிவழிச் செய்திகள் துணையுடனும் தம் முன்னோர் கூற்றுக்கள் துணையுடனும் கண்ணப்பர் வரலாற்றைக் குறித்துள்ளனர். அதனால் அவர் வரலாறு பற்றிய செய்திகளை ஒவ்வொரு ஆசிரியரும் ஒவ்வொரு வகையாகக் குறித்துள்ளனர். தமிழில் ஆங்காங்கு கண்ணப்பர் பற்றிய செய்திகள் காணப்படினும் வரலாற்றை முழுமையாக எடுத்தியம்பும் நூற்கள் நக்கீர தேவநாயனார் இயற்றிய திருக்கண்ணப்பதேவர் திருமறம், கல்லாட தேவநாயனார் இயற்றிய திருக்கண்ணப்பதேவர் திருமறம் சேக்கிழார் இயற்றிய கண்ணப்பநாயனார் புராணம் என்பன ஆகும். எனினும் இவற்றுள்ளும் அவர் வரலாறு வெவ்வேறாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

இதுபோன்றே தெலுங்கிலும் கண்ணப்பர் வரலாற்றைப் பலர் எழுதியிருப்பினும் கிடைக்கக் கூடியது தூர்சடி எழுதிய கண்ணப்பர் வரலாறேயாகும்.

இங்கு அவர் பற்றிய குறிப்புகளைச் சுட்டுதலுடன் தமிழிலும், தெலுங்கிலும் காணலாகும் ஒற்றுமைகளும் வேற்றுமைகளும் அதற்கான காரணங்களும் அவற்ருல் பெறப்படும் உண்மைகளும் ஆயப்பெறுகின்றன.

கண்ணப்பர் பற்றிய செய்திகள் :

தமிழ் :

தேவாரப் பதிகங்களில் பற்றிய செய்திகள் உள்ளன.

"கண்ணப்பர்க் கருள்செய்த கயிலை"[1] என்றும்,

"கானலைக் கும்மவன் கண்ணிடந் தப்பநீள்

வானலைக் குந்தவத் தேவுவைத் தானிடந்"[2]

என்றும் கண்ணப்பர் பற்றிக் குறிக்கிருர் சம்பந்தர். மேலும்,

"வாய்கலச மாகவழி பாடு செயும் வேடன்மல ராகுநயனங்
காய்கணையி னுலிடந் தீசனடி கூடுகா ளத்திமலையே" [3]

என்று காளத்தி மலையின் பெருமையைக் கூறுங்கால் கண்ணப்பர் செய்த பூசை முறையைக் கூறுகிருர்.

திருநாவுக்கரசர் ஆறு இடங்களில் கண்ணப்பர் பற்றிச் சுட்டுகிருர். திண்ணன் பூசை செய்த முறை பற்றி நான்காம் திருமுறையில்,

"குலப்பெருந் தடக்கை வேடன் கொடுஞ்சிலை யிறைச்சிப் பாரந்
துவர்ப்பெருஞ் செருப்பா னீக்கித் தூயவாய்க் கலச மாட்ட
வுவப்பெருங் குருதி சோர வொருகணை யிடந்தங் கப்பத்
தவப்பெருற் தேவு செய்தார் சாய்க்காடு மேவி னுரே" [4]

என்று பகர்கிருர். மேலும்,

"காப்பதோர் வில்லு மம்புங் கையதோ ரிறைச்சிப் பாரந்
தோற்பெருஞ் செருப்புத் தொட்டுத் தூயவாய்க் கவச மாட்டித்
தீப்பெருங் கண்கள் செய்ய குருதிநீ ரொழுகத் தன்கண்
கோப்பதும் பற்றிக் கொண்டார் குறுக்கைவீ ரட்டனாரே" [5]
என்று சிவன் அருளிய தன்மையைச் சுட்டுகிறார்.

திருமழபாடிப் பதிகத்திலும்,
"கண்ணப்பர்க் கருள்செய்த காளை கண்டாய்" [6]
என்றும் சிவன் கண்ணப்பருக்கு அருளிய திறத்தைக் கூறுகிறார்.

திருச்சிவபுரம் பதிகத்தில்,
"கானவனுக் கருள்செய்தான் காண்" [7]
என்றும் கூறுகிறார்.

தனித்திருத்தாண்டகப் பகுதியில் கண்ணப்பனை ஆட்கொண்ட திறத்தை,
"கண்ணப்பர் பணியுங்கொள் கபாலி யாரே" [8]
என்று சுட்டுகிறார்.

திருக்கழிப் பாலைப் பதிகத்தில் கண்ணப்பன் கண்ணப்பிய திறத்தைக்,
கண்ணப்பன் கண்ணப்பக் கண்டு வந்தார்" [9]
என்று பாடுகிறார்.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரும் நான்கு இடங்களில் கண்ணப்பரைப் பற்றி இயம்புகிறார். திருத்தொண்டத் தொகையில்,

"கலைமலிந்த சீர்நம்பி கண்ணப்பர்க் கடியேன்" [10]
என்றும்,

"கற்ற சூதனற் சாக்கியன் சிலந்தி
கண்ணப் பன்கணப் புல்லனென் றிவர்கள்
குற்றஞ் செய்யினுங் குணமெனக் கருதுங்
கொள்கை கண்டுநின் குரைகழ லடைந்தேன்" [11]

என்றும், திருநின்றியூர் பதிகத்தில்,

''கனைகொள் கண்ணப்ப னென்றிவர் பெற்ற.........'' [12]
என்றும், திருவீழிமிழலைப் பதிகத்தில்,

''எறிந்த சண்டி யிடந்த கண்ணப்பனேத்து பக்தர்கட் கேற்ற நல்கினீர்'' [13]
என்றும் குறிக்கிறார்.

மாணிக்கவாசகர் கண்ணப்பரின் அன்பின் திறத்தை மிகவும் உயர்வாகப் பாடியுள்ளார். கண்ணப்பன் அன்பினுக்கு இணையான அன்பு இல்லை என்பதை,

''கண்ணப்ப னொப்பதோ ரன்பின்மை கண்டபின்
என்னப்ப னென்னொப்பி லென்னையுமாட் கொண்டருளி
வண்ணப் பணித்தென்னை வாவென்ற வான்கருணைச்
சுண்ணப்பொன் னீற்றற்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ'' [14]
என்றும் பாடுகிறார். மேலும்,

''பொருட்பற்றிச் செய்கின்ற பூசனைகள் போல் விளங்கச்
செருப்புற்ற சீரடி வாய்க்கலச மூனமுதம்
விருப்புற்று வேடனார் சேடறிய மெய்குளிர்ந்தங்
கருட்பெற்று நின்றவா தோணோக்க மாடாமோ'' [15]
என்று கண்ணப்பன் பூசை செய்த முறையைக் குறிக்கிறார்.

ஒன்பதாம் திருமுறையில் ஓரிடத்தில் கண்ணப்பர் பற்றிய குறிப்பு வருகிறது.

''கடியார் கணம் புல்லர் கண்ணப்ப ரென்று ..'' [16]
என்பது அவ்வடியார்கும்.

பதினோராம் திருமுறையிலும் சில இடங்களில் கண்ணப்பர் பற்றிய செய்திகள் காணக்கிடக்கின்றன. நக்கீர தேவர் கைலைபாதி காளத்திபாதி அந்தாதியில் கண்ணப்பர் வரலாற்றை யறியாது வீணே காலம் கழிக்கின்றனர் என்ற உண்மையை,

"வாளா பொழுது கழிக்கின்றார் மானுடவர்
கேளார்கொ லந்தோ கிறிப்பட்டார்!—கீளா டை
யண்ணற் கணுக்கராய்க் காளத்தி யுண்ணின்ற
கண்ணப்ப ராவார் கலை."[17]

என்று சுட்டுகிறார்.

நக்கீரதேவ நாயனார், சேக்கிழார் எழுதிய கண்ணப்ப நாயனார் புராணம் போன்றே கண்ணப்பர் வரலாற்றை எழுதியுள்ளார். அதற்குத் 'திருக்கண்ணப்பதேவர் திருமறம்' என்று பெயர். அது 157 அடிகளைக் கொண்டதாக உள்ளது. அதை,

"திருக்கண்ணப்பன் செய்தவத் திறத்து
விருப்புடைத் தம்ம விரிகட லுலகே..."
என்று துவங்கி,

"நில்லுகண் ணப்ப! நில்லுகண் ணப்ப! வென்
னன்புடைத் தோன்ற னில்லுகண் ணப்ப !
என்று அருள்காட்டி,

சிவகதி பெற்றனன் றிருக்கண் ணப்பனே"[18]

என்று முடிக்கிறார். இதனுடன் இறுதியில் கீழ்வரும் பாடலில் கண்ணப்பரின் பெற்றோர் போன்ற பிற செய்திகளையும் குறித்துள்ளார்.

"தத்தையாற் தாய் தந்தை நாகனாற் தன்பிறப்புப்
பொத்தப்பி நாட்டுடுப்பூர் வேடுவனாற்—தித்திக்குந்
திண்ணப்ப னஞ்சிறுபேர் செய்தவத்தாற் காளத்திக்
கண்ணப்ப னாய்நின்றான் காண்"[19]

என்பது அப்பாடல்,

கல்லாட தேவரும் தம் 'திருக்கண்ணப்ப தேவர் திருமறம்' என்பதில் 38 அடிகளில் அவர் வரலாற்றைக் கூறுகிறார்.[20] பரணதேவர் தம் 'சிவபெருமான் திருவந்தாதியில்' ஒரு பாடலில் கண்ணப்பர் செய்த பூஜையின் முறையைக் குறித்துள்ளார். அப்பூசை முறையினை,

"சென்று செருப் புக்காலாற் செல்வ மலர்நீக்கிச்
சென்று திருமுடிவாய் நீர்வார்த்துச்—சென்றுதன்
கண்ணிடந் தப்புங் குருத்தற்குக காட்டினன்
கண்ணிடந் தப்பாமைப் பார்த்து"[21]

என்று பகர்கிறார்.

நம்பியாண்டார் நம்பிகள் அருளிய 'கோயிற்றிருப் பண்ணியர் விருத்தம்' என்பதில்,

"தேவு செய் வான்வாய்ப் புனலாட் டியதிறல் வேடுவனே" [22]
என்றும்,

"பழித்தக் கவுமிக ழான்றில்லை
யான் பண்டு வேட்டுவதும்" [23]

என்றும் கூறுகிறார். மேலும் தம் திருத்தொண்டர் திருவந்தாதியில்,

"நிலத்திற் றிகழ்திருக் காளத்தி யார்திரு நெற்றியின்மே
லைத்திற் பொழிதரு கண்ணிற் குருதிகண் டுண்ணடுங்கி
வலத்திற் கடுங்கணை யாற்றன் மலர்க்கண் ணிடந்தப்பினன்
குலத்திற் கிராதனங் கண்ணப்ப னுமென்று கூறுவரே"[24]

என்று கண்ணப்பர் வரலாற்றைக் கூறுகிறார்.

சேக்கிழார் நாயன்மார் வரலாறுகளைத் தம் திருத் தொண்டர் வரலாற்றில் பாடியுள்ளார். அதில் கண்ணப்ப நாயனார் புராணம் என ஒன்று ஒரு பகுதியாக அமைந் துள்ளது. இத்துடன் திருத்தொண்டர் புராணத்தில் ஆங்காங்கு வேறு நாயன்மார் வரலாறுகளைக் கூறும்

நிலையிலும் கண்ணப்பர் வரலாற்றைக் குறித்துள்ளார். சமயக்குரவர்கள் பெரும்பான்மையும் காளத்தியைத் தொழ வரும்போது அவர்தம் செயலைக் கூறுமுகத்தான் கண்ணப்பர் வரலாற்றைக் குறித்துள்ளார்.

திருஞானசம்பந்தர் காளத்திநாதனை வணங்க வந்த தன்மையை,

> "முன்னிறைந்த திருவாய்மஞ் சனநீ ராட்டு
> முதல்வேடர் கண்ணப்ப நாயனாரை
> யுன்னியொளிர் காளத்தி மலைவ ணங்க
> வுற்றபெரு வேட்கையுட னுவந்து சென்றார்" 25

என்றவாறு பகர்வர். மேலும்.

> "கானவர்தங் குலமுலகு போற்ற வந்த
> கண்ணப்பர் திருப்பாதச் செருப்புத் தோய" 26

என்றும்,

> "திருந்தியவின் னிசை வகுப்புத் திருக்கண் ணப்பர்
> திருத்தொண்டு சிறப்பித்துத் திகழப் பாடிப்..."27

என்றும் பாடுகிறார்.

திருநாவுக்கரசர் திருக்காளத்தி அடைந்து சிவனை வழிபட்ட நிலையில் கண்ணப்பர் பற்றிப் பின் வருமாறு இயம்புகிறார் சேக்கிழார்.

> "மலைச்சிகரச் சிகாமணியின் மருங்குறமுன் னேநிற்குஞ்
> சிலைத்தடக்கைக் கண்ணப்பர் திருப்பாதஞ்
> சேர்த்திறைஞ்சி..." 28

சுந்தரர் திருக்காளத்தியில் கண்ணப்பர் அடிபோற்றி வணங்கினார் என்பர் சேக்கிழார்.

"யன்பாற் கண்ணப்பர் மணங்கொள் மலர்ச்சே
வடிபணிந்து" [29]

என்பன அவ்வடிகள். பட்டிணத்தடிகளும்,

"கண்ணப்பர் போல் கண்ணிடந்து
அப்பவல்லே னல்லேன்" [30]

என்று பாடுகிறார். ஆதிசங்கரர் தம் சிவானந்த லகரியில்,

"மார்க்கா வர்த்தித பாதுகா பசுபதே ரங்கஸ்ய
கூர்ச்சாயுதே கண்டூ ஷாம்பு நிஷேசனம் புராரிபோர்
திவ்யாபிஷேகாயதே கிஞ்சித் பட்சித மாம்ஸ
சேஷ பேலம் நவ்யோவ ஹாராயதே பக்தி.
கிம் நகரோதி அஹோ வனசரோ பக்தா லதம் சாயதே"

என்ற சுலோகத்தில் கண்ணப்பன் பக்தியைப் பாராட்டு கிறார். இது சம்பந்தரின்,

"வேயனைய தோளுமையோர்...... தீசனடி
கூடுகா ளத்திமலையே" [31]

என்ற பாடலுடன் ஒத்து வருகிறது.

எனினும் கண்ணப்பர் வரலாற்றை முறையாக எடுத்தியம்பும் நூல் திருத்தொண்டர் புராணமாகும்.

தெலுங்கு :

தெலுங்கில் பலர் கண்ணப்பர் வரலாற்றை எழுதி யுள்ளனர் என்று அவ்விலக்கிய வரலாறு சுட்டுகிறது. ஆயினும் அவை கிடைக்காது போயின. தற்போது தெலுங்கில் முழுமையாகக் கண்ணப்பர் வரலாற்றைக் கூறும் நூலாகவும் கிடைக்கும் நூலாகவும் இருப்பது தூர்சடி எனும் புலவர் எழுதிய 'காளத்திமகாத் மியமு' என்ற நூலே யாகும். இதில் மூன்றும் பகுதியாகக் கண்ணப்பர் வரலாறு அமைந்துள்ளது.

தமிழ், தெலுங்கு இலக்கியங்களில் உள்ள கண்ணப்பர் வரலாற்றில் காணலாகும் ஒற்றுமைகளும் வேற்றுமைகளும், அதற்கான காரணங்களும்.

நாடு :

திண்ணனின் நாடு பொத்தப்பியாகும். இப்பெயரைத் தமிழ்த் தெலுங்கு இலக்கியங்கள் ஒன்றுகவே குறிப்பிடு கின்றன.

"...... பூலர் வாவி சோலை சூழ்ந்த பொத்தப்பி நாடு" [32]
என்று தமிழில் சேக்கிழாரும்,

"பொத்தப்பி நாடிலோ விபிரயூமி கிராதுல
காடப்பட்டுலோ" [33]
என்று தெலுங்கில் தூர்சடியும் கூறியுள்ளனர்.

ஊர் :

இவர் பிறந்த ஊர் உடுப்பூர் என்பதாகும். இதில் இரு ஆசிரியர்களும் மாறுபட்டுக் குறிப்பது காண இயலுகிறது.

"பேரரணஞ் சூழ்ந்த முதுபதி யுடுப்பூராகும்." [34]
எனச் சேக்கிழாரும்,

"உடுமூரது பக்கன மொப்பு" [35]

என்று தூர்சடியும் பகர்ந்துள்ளனர். பொத்தப்பி நாட்டு ஊர்களின் பெயர்களில் உடுப்பூர் எனும் பெயர் தற்போது இல்லை; உடுக்கூர் என்ற பெயர்தான் உள்ளது. இது இராசம்பேட்டைக்கு அருகில் உள்ளது. உடுப்பூர் என்ற பெயரே உடுக்கூர் என்று திரிந்திருக்கலாம் [36] . துர்சடி உடுமூர் என்கிருர். உடுக்கூர் என்ற பெயர்தான் உடுப்பூர் எனின் தூர்சடி அதை உடுமூர் என்றுன் எனின் காலமாறு பாட்டான் எனக் கருதலாம். பல்வேறு அரசியல் பொரு ளாதார சமய தத்துவக் காரணங்களால் ஒரு காலத்தில்

இருந்த ஒரு ஊரின் பெயர் மாறுதல் அடைதல் இயல்பு. அதற்கேற்ப உடுப்பூர் என்பதன் பெயரும் மாறி அமைந் திருக்கலாம். ஒரு காலத்தில் வடவேங்கடப் பகுதிகளில் தமிழர் பரவியிருந்தனர். அதுபோது உடுப்பூர் என வழங்கியிருக்கலாம். பின் தெலுங்கர் பரவியபின் தூர்சடி யின் காலமான பதினைந்தாம் நூற்றுண்டு அளவில் உடுமூர் என வழங்கியிருக்கலாம். காலமாறுபாட்டால் தற்போது உடுக்கூர் என வழங்குகிறதெனலாம். இதனுல் அவ்வூர் சேக்கிழார் காலத்தில் உடுப்பூர் என வழங்கி, தூர்சடி காலத்தில் உடுமூராய் தற்போது உடுக்கூர் என வழங்கப் படுகிறதெனலாம். சேக்கிழார் தாம் நூலை எழுதத் துவங்குமுன் பல ஊர்களுக்கும் சென்று செய்திகளைத் திரட்டினுர் என்று கூறுதலால் அவர் காலத்தில் அவ்வூர் உடுப்பூர் என வழங்கியிருக்க வேண்டும் எனக்கருதலாம்.

திண்ணன் வேட்டையாடிக் கொண்டே காட்டில் வெகு தூரம் சென்ருன் என்றுஇரு ஆசிரியர்களும் இயம்புகின்றனர். திண்ணன் வேட்டையாடிக் காதங்கள் பல கடந்து பொன் முகலியாற்றை (சுவர்ணமுகி) அடைந்ததினுல் இவ்விரண்டு இடங்களுக்கும் இடையில் சுமார் நாற்பது கல் தொலைவு இருந்திருக்க வேண்டும் என்று சி. எம். இராமச்சந்திர செட்டியார் கூறுகிருர். இன்றும், பொத்தப்பி உடுக்கூருக்கும் சீகாளத்திக்கும் நாற்பதுகல் தூரம்தான் என்பர். எனவே தூர்சடி தம் காலத்தில் வழங்கிய உடுமூர் என்ற பெயரினைக் குறித்தார் என்றும் சேக்கிழார் அதன் முதற்பெயராகிய உடுப்பூர் என்பதனையே குறித்தார் என்றும் துணியலாம்.

பெற்ருேர்

திண்ணனின் பெற்ருேர் பெயரைக் குறிக்கும் பான்மையில் இருவரும் மாறுபடுகின்றனர். சேக்கிழார் திண்ணனின் தந்தை,

''வேடர்க்கதிபதி நாகனென்பான்''[37]
என்றும்,

''மற்றவன் குறிஞ்சி வாழ்க்கை
மனைவியுந் தத்தை யென்பாள்''[38]

என்று தாயின் பெயரையும் குறிக்கிறார். தூர்சடியோ,

''நாதநாத புலிம்ந்து விபுநி மம்தகாமிதி
செலுவொம்தெத் தந்தெ யநக''[39]

என்று கூறுகிறார். தந்தை பெயர் நாதநாதன், தாயார் பெயர் தந்தெ. சேக்கிழாரும் தூர்சடியும் செவிவழி வந்த கதையைத் தம் முன்னோர் பகர்ந்த சில சான்றுகள் கொண்டு கண்ணப்பர் வரலாற்றை எழுதினர். கண்ணப்பர் வரலாறு தமிழிலிருந்து தெலுங்கிற்குச் சென்றதாகக் கொண்டாலும் அம்மொழிக்குரிய இலக்கணங்கட்கேற்ப அவ்வாறு பெயர் மாறுபட்டிருக்கலாம்; அன்றிச் செவிவழியாக அவ்வாறு கேட்டதை எழுதியிருக்கலாம். அந்த அந்த மொழிகட்குரிய தன்மையே இப்பெயர் வேறுபாட்டிற்குக் காரணம் எனலாம். தமிழில் 'நாகன்' என்றும் தெலுங்கில் 'நாதநாதன்' என்றும் வருகிறது. நாதன் எனில் தலைவன்; நாகன் வேடர் குலத் தலைவன் என்பதால் அவ்வாறு வழங்குதற்கு வாய்ப்புள்ளது. பின் அது நாதநாதனாக மாறியிருக்கலாம்.

தாயார் பெயர் தமிழில் 'தத்தை' என்று உள்ளது. தமிழில் தத்தை எனில் கிளி. 'தந்தெ' என்பதற்குப் பொருள் அதுவன்று. தத்தைதான் 'தந்தெ' என்று மாறியிருக்கலாம்.

தொழில் :-

இவர்தம் தொழில் வேட்டையாடுதல். வீடுகளின் முன்றில்களில் உள்ள விளா மரங்களில் வார்வலை தொங்கும், பன்றி புலி கரடி முதலிய விலங்குகள் அங்கே கட்டப்பட்டு

இருக்கும்; கொலைப் படைகளை ஏந்துவர், கொடுஞ்சொல் வழங்குவர் என்று சேக்கிழார் கூறுகிருர். துர்சடி,

''எம்த சம்பத கல்கியு கெட்டிவாரு
தம் குலா கததர்மகர் மமுலு விடுல
ஜால.......'' 40

என்கிருர்.

செல்வம் மிக்குப் பெறினும் அவர்தம் குலதர்மங்களையும் செயல்களையும் விடார் என்று சுருக்கமாகக் கூறிச் செல்கிருர். ஆனல் சேக்கிழார் விளக்கமாகக் கூறுகிருர்.

பிறப்பு

தமிழ் : வேடர்தம் குலம் விளங்க நாகன் தத்தை இருவருக்கும் குழந்தைப் பேறு உண்டாகவில்லை.

''பெருவருஞ் சிறப்பின் மிக்கா ரிவர்க்கினிப்
புதல்வர்ப் பேறே அரியது'' 41

என்ற கூற்று பலரானும் இயம்பப் பெறுதலைக் கேட்டு மனம் வருந்தி ஒரு குழந்தையைப் பெற வேண்டுமென்ற எண்ணம் கொண்டனர். அதனல் செவ்வேளாகிய வேலவனின் முன் சென்று பூசை பலவுஞ் செய்து சேவலும் மயிலும் விட்டனர்., தோரண மணிகள் தூக்கினர், மலர் மாலைகள் தொங்க விட்டனர். குறவைக் கூத்துடன் அணங்காடல் நிகழ்த்திப் பெருவிழாச் செய்தனர். 42 வெற்றிவேற் பெருமானின் திருவருளால் தத்தை கருத்தரித்தாள். திங்கள்தோறும் பலிகள் போக்கி வெறியாட்டயர்ந்தனர். பத்தாம் திங்களில் கருங்கடலானது சந்திரனைப் பெற்றது போன்று தத்தை மகவை ஈன்ருள். வேடர்கள் மகிழ்ச்சியால் மங்கள இயங்கள் முழங்கியும் மலர் மழை பொழிந்தும் தேவதுந்துபிகள் முழங்கியும் பெருவிழா கொண்டாடினர். 43

தெலுங்கு

குழந்தையின்றி வருந்துதல் பற்றியோ அன்றி முருகவேளுக்கு பூசை செய்வது பற்றியோ தூர்சடி ஒன்றும் இயம்பவில்லை. சிவனருளால் தந்தெ கருவுற்றுள் என்று மட்டிலும் இயம்புகிருர். 44 அதனுடன் தந்தெ கருவுற்ற காலத்தில் அவள் மனத்துதித்த எண்ணங்களையும் தெளிவுற விளக்குகிருர். 45 சேக்கிழார் போல் தூர்சடி தந்தெ கருவுற்ற காலத்தில் பராவுக்கடன் செய்தமை கூற வில்லை. அவள் கருவுற்ற நாளிலிருந்து உடல் முழுச் சந்திரன் போல் ஒளி வீசியதாகவும், வயிற்றில் வளரும் குழந்தை சிவன்போல் சிறப்புப்பெறும் எனக் காண்போர் எண்ணுவ தாகவும் இருந்தது என்பதைத் தூர்சடி பின்வருமாறு புகல்வர்,

" ... கர்பமுநுந்த தநயு பீஷி
டை பிரகாஷிம் பக் கூலட் டங்யபுடு தெலுபு
காணி......" 46

மேலும் தூர்சடி, புலி, சிங்கம், பன்றி, மான் முதலிய மிருகங்களை வேட்டையாட வேண்டும், மலையில் சென்று சிவனைக் காணவேண்டும், ஊன் கொண்டு சிவனைப் பூசை செய்ய வேண்டும் போன்ற எண்ணங்கள் தந்தெ மனத்தில் தோன்றியதாகக் கூறுவர். மேலும் அல்லி மலரை யொத்தத் தம் கண்களைப் பிடுங்கி வைத்துப் பூசை செய்ய வேண்டு மென்ற எண்ணம் அவள் மனத்துதித்ததாகவும் கூறி ஐயிரு மாதங்கள் நிறைவுற்றதும் ஒரு நல்ல நாளில் குழந்தை பிறந்தது 47 என்கிருர் தூர்சடி.

பக்தர்கள் வரலாறு பாடவேண்டும் என்பது சேக்கிழார் பேரவா. அதனுல்தான் அறிந்த கதையைக் கொண்டு இப்புவியில் நல்லதும் தியதும் இறைவன் அருளாலன்றி நடவாது என உலகோர்க்கு உணர்த்த எண்ணியே முருக வேளுக்குப் பராவுக்கடன் நிகழ்த்தப் பெற்றதாகக் கூறியுள்

ளார். குறிஞ்சிக் கடவுள் முருகன். எனவே அவனைத் தமிழ் மரபுப்படி வேடர் குலத்தொடு தொடர்புபடுத்த சேக்கிழார் விழைந்திருக்கலாம்.

தூர்சடிக்குப் பக்தர் வரலாறு குறிக்கோளன்று. காவியம் எழுத வேண்டும் என்பதே அவர் அவா. 'காளத்தி மகாத்மியம்' நான்கு பகுதிகள் கொண்டது. இதில் மூன்றாவது பகுதியாகிய த்ருதீயாஷ்வாசமுலு என்னும் பகுதியில் கண்ணப்பர் புராணம் வருகிறது. இந்நான்கு பகுதிகளிலும் இருக்கும் கதைகளைச் சிவனே யாதவன் எனும் அரசனுக்குக் கூறியதாகத் தூர்சடி நூல் யாத்துள்ளார். தெலுங்கில் சிவனே கதையினைக் கூறுவதால் பிற கடவுள் வழிபாடு வரவில்லை. தந்தை கருவுற்ற காலத்தில் மனத்தில் உதித்த எண்ணங்களைக் குறிப்பிடுவது, பின் நிகழப்போவதை முன்பே குறிப்பாகக் காட்டுவதாகும். இது காப்பிய உத்திகளுள் ஒன்று. சிலம்பில் 'கனாத்திறம் உரைத்த கதை' என்ற பகுதியே முன்னால் கண்ணகியின் கனவு காரணமாகத் தோன்றியது ஆகும். இக்கருத்தை இங்கு உன்னுதல் தெளிவுற தெளிவுபெற வழிகோலும். மேலும் தூர்சடி குழந்தை பிறந்ததும் செய்யக்கூடிய செயல்களை மிகவும் அழகாகச் சமய உணர்வுகளுடன் உண்மைகளுடன் ஒப்பிட்டுக் கூறியுள்ளார். இது காலச் சிறப்புடையதாயுள்ளது. குழந்தை தளர்நடையிட்டு நடக்கும் வரையிலான நிகழ்ச்சிகளை இவ்வாறு குறிக்கிறார். குழந்தை பிறந்ததும் தொப்புள் அறுப்பது வழக்கும். அதைக் குடும்ப ஆசையை (சம்சார ஆசையை) அறுப்பதுபோல் அறுத்தனர் என்று கூறுகிறார். மேலும், பாவங்கள் அழிய வேண்டும் என்பதுபோல் நீராட்டினர் என்றும், இறைவன்பால் மனத்தை நிறுத்திய பக்தன் யோக நித்திரையில் இருப்பது போல் அக்குழந்தை ஒரு சில மணித்துளிகள் கண்களைத் திறவாமல் இருந்தது என்றும் இவ்வுலகைக் காணும் ஆவலால் கண்களைத் திறந்தது என்றும், பாசத் தொடர்புகளை உதறித் தள்ளுவதுபோல் அடி எடுத்து நடந்தது

என்றும், காமன் சிவன்பால் மலர்களைத் தொடுக்க அஞ்சியது போல் திண்ணன் தப்படி எடுத்து வைத்ததாகவும் கூறுகிறார். இவ்வாறு குழந்தையின் ஒவ்வொரு செயலையும் சேக்கிழார் குறிக்கவில்லை.

அடுத்து நாகன் குழந்தையை எடுத்ததும் அது திண்மையாக இருந்தமையின் திண்ணன் என்று பெயர் சூட்டியதாகச் சேக்கிழார் கூறுகிறார். ஆனால் தூர்சடி இதற்கு மாறாகக் கூறுகிறார். நாகனே பெயர் வைத்ததாகக் கூறுகிறார். சேக்கிழார். ஆனால் தூர்சடியோ மேற்சுட்டிய குழந்தையின் செயல்கள் யாவற்றிலும் சிவனின் தன்மை பொருந்தி இருத்தலால் 'திண்ணடு' (திண்ணன்) என்று பெயர் வைத்தனர் என்று கூறுகிறார். பெயர் சூட்டியமுறை தூர்சடி கூறுவதினும் சேக்கிழார் கூறுவது பொருத்தமுடையதாக உள்ளது.

இளமை :

தமிழ் : திருவுடைய அக்குழந்தைக்கு வேடர்தம் வழக்கிற்கு ஏற்பப் பல அணிகளை அணிந்தனர். தெய்வங்களுக்குப் பருவந்தோறும் பெருமடையிட்டு வழிபட்டனர். திண்ணனார் ஓராண்டு நிறைவெய்தித் தளர்நடையிட்டு நடந்தார். பின் குதலைமொழி பேசிப் பெற்றோர்க்கும் மற்றோர்க்கும் இன்பமூட்டினார். பின் குறுநடை கொண்டு சிறுதுடிக் குறடு உருட்டி விளையாடினார். ஐந்தாண்டு நிறைவெய்தப் புறத்தே சென்று கொடிய விலங்குகளுடன் விளையாடினார். இவ்வாறு வளர்ந்து விற்பயிற்சி பயிலும் பருவம் அடைந்தார்[48] என்று சேக்கிழார் கூறுகிறார்.

தெலுங்கு :

வேடர் குலத்துதித்த திண்ணன் ஐந்தாண்டு நிரம்பப் பெற்றதும் பல விளையாட்டுகள் ஆடினார். சிறு மூங்கிலை வில் போல் வளைத்துக் குச்சிகளை அம்பாகக் கொண்டு

விளையாடினர். சிட்லா பொட்ளகாய, சிறிசிங்கனுவர்த்தி (வட்டமாகச் சிறுவர்கள் அமர்ந்து ஒருவன் கையில் சிறு துணியினை வைத்துக் கொண்டு அவர்களைச் சுற்றி வருவான். பின் தெரியாமல் ஒருவன்பின் வைத்துவிட்டு ஓடுவது—நாம் இதனைக் குலைகுலையா முந்திரிகா, நிறைய நிறைய சுற்றிவா என்கிறோம்), குடுகுடு குஞ்சாலு (கபாடி), குந்தெனகுடி (நொண்டியடித்து விளையாடுதல்), தாகிடி முரச்சலாடலு (கண்ணாமூச்சி), கிரச்சகாயலு, வெண்ணில குப்பலு (நிலாக்குப்பல்), தன்னுபில்லு (ஒரு பட்டை விளையாட்டு—சிறு ஓட்டைக்காலால் உதைத்து விளையாடுவது), தூரண துங்காலு, கீரண கிஞ்சலு, பில்லதீபாலங்கி, பில்லகோடு (கோடிபில்லு—நீளமான ஒரு கட்டையால் சிறு கட்டையை அடித்து விளையாடுவது), சிடுகுடுவ்வலபோடி, செண்டு கட்டிநகோதி, யல்லி இப்பனபட்டெ (கிறதட்டு), லப்பளாலு, சிக்கனுபில்ல, லோடில்லு முதலான விளையாட்டுக்களைத் 49 திண்ணன் ஆடியதாகத் தூர்சடி கூறுகிறார். இவற்றில் பலவற்றிற்கு நேரான தமிழ்ப் பெயர்கள் அறிய இயலவில்லை. இத்தகு விளையாட்டுக்களைச் சேக்கிழார் இயம்பவில்லை. அவர் வேடர்குல விளையாட்டிகளையே புகல்கிறார். தூர்சடி தம் காலத்தில் வழக்காற்றிலுள்ளவற்றைக் கூறுகிறார் எனக் கருதலாம்.

விற்பயிற்சி

தமிழ் : திண்ணன் விற்பயிற்சி பெறக்கூடிய பருவம் வந்தெய்தியதும் நாகன் நல்லநாள் பார்த்துச் சிறப்பாக விற்பயிற்சியைத் துவக்கினன். அந்நாள் குறித்துத் தன் குடிகட்கு அறிவித்ததோடன்றிப் பக்க மலைகளின் வேடர் தலைவர்கட்கும் அறிவித்தான். வேடர் தலைவர்களும் மக்களும் மலைபடு பொருட்களுடன் தலைநகர் அடைந்தனர். வில்லுக்கும் திண்ணனுக்கும் புலி நரம்பினல் காப்பு அணிந்து மகிழ்ந்தனர், வாழ்த்தினர். இவ்வாறு ஏழு நாட்கள் வில் விழாக்கொண்டாடினர். ஏழாம் நாள் உச்சிப்

போதில் நல்லாசிரியனால் திண்ணனை வில்லைப் பிடிப்பித்தார்கள். அன்று தொடங்கி நன்கு பயின்று முற்றுக் கற்றுப் பதினாறு வயது நிரம்பிய இளஞ்சிங்கம் போன்ற காளைப் பருவம் எய்தினார். 50

தெலுங்கு :

திண்ணன் தன் குலத்தொழிலாகிய விற்பயிற்சி பெற்ற தனைச் சேக்கிழார்,

''வண்ணவெஞ் சிலையு மற்றப் படைகளும் மலரக் கற்றுக்
கண்ணகன் சாயல் பொங்கக் கலைவளர் திங்களே போல்
எண்ணிரண் டாண்டின் செவ்வி யெய்தினார்...'' 51

என்றும், தூர்சடி

''வில்லு பட்டி நெலபதி நாள்ளலோக
வீககூலிசின தடவில்லு வெதுருவில்லு
செலகுவில்லுநு மொதல சேகவிண்ட்லு
கூலககாதீசி ஷபரேம்தர டேயு'' 52

என்றும் கூறுகின்றனர். விற்பயிற்சியினைத் துவங்கிய மாதம் பத்து நாட்களுக்கெல்லாம் வேகம் பொருந்திய தடவில்லு வெதுருவில்லு, செலகுவில்லு முதலானவற்றில் சிறந்து திண்ணன் விளங்கினார் என்று தூர்சடி கூறுகிறார். சேக்கிழார் விற்களின் வகைகளைப் பற்றிக் கூறவில்லை. விற்பயிற்சியை மட்டிலும் கூறியுள்ளார். தூர்சடி பலவகை விற்களின் பெயர்களைக் கூறுகிறார். அவர் மலைவாழ் மக்களின் பரிசுப் பொருட்கள் பற்றியோ ஏழுநாள் விழாவெடுத்தமை குறித்தோ ஏதும் மொழியவில்லை.

சேக்கிழார் அனபாய சோழனிடம் அமைச்சராகப் பணியிலிருந்தமையின் அரச மரபுகளை நன்குணர்ந்தவர். அதனால் வேடர் குலத் தலைவன் மகனாகிய திண்ணனும் விற்பயிற்சி தொடங்கியமை ஒரு விழாவாகப் பாடியுள்ளார்.

தூர்சடி கிருட்டிணதேவராயரின் அவைக்களப் புலவரா யிருந்தமையின் விற்பயிற்சி தொடங்கியதை ஒரு விழாவாகப் பாடவில்லை.

கன்னிவேட்டை :

தமிழ் : திண்ணனார் காளைப்பருவம் எய்தியநிலையில் நாகன் மிகவும் மூப்படைந்து வில் முயற்சியில் தளர்ச்சி யடைந்தான். பன்றி, கரடி, புலி முதலிய மிருகங்கள் நெருங்கிப் பயிர்களுக்கும் உயிர்களுக்கும் ஊறுவிளைவித்தன. வேடர் இதனைத் தம் தலைவனாகிய நாகனிடம் முறை யிட்டனர். நாகன், 'மூப்பினால் முன்போல் வேட்டை முயற்சியில்லேன், என் மகனை உங்கள் தலைவராகக் கொள்ளுங்கள்' என இயம்ப அதற்கு அவர்களும் இசைந்தனர். பின் திண்ணனை அழைத்துத் தழுவிப் புலித் தோல் இருக்கையில் ஒரு சேரத் தன்னுடன் முன்னிருக்க வைத்து, 54 'எனக்கு மூப்பு மேலிட்டதால் இனி என் முயற்சி யால் வேட்டையாட எனக்குக் கருத்தில்லை; அதனால் சிலைமலையர் குலக்காவல் பூண்டு உன்னுடைய உரிமையாகிய மலையாட்சியைத் தாங்குவாயாக' என இயம்பித் தன் அரச அடையாளமாகிய உடைத்தோலையும் சுரிகையையும் கையிற் கொடுத்துப் பட்டம் சூட்டினான்.

திண்ணனார் மங்கல நீர்ச்சுனை படிந்து அன்றிரவு மனையில் வைகிக் காலைப் போதில் விற்சாலையிற்புக்கு வேட்டைக் கோலம் கொண்டார். 55 தலையில் குறிஞ்சியை நிமிரக் கட்டித் தளிர்களால் கட்டப்பட்ட கொண்ட மாலையும் அதில் மயிலிறகும் அதன்மேல் முத்து மாலையும் குறிஞ்சி வெட்சிப் பூக்களும் சூடினார். முன்னெற்றியில் குன்றி மணிகளை இடையிடை வைத்துப்புரிந்த மயிர்க்கயிறு சாத்தினர். 56 காது களில் வெண்சங்குத்தோடுகளும் கழுத்தில் பலகறை மாலையும் சன்ன வீரமும் அணிந்தார். தோள்களில் வாகுவலயங்களும், முன் கை க ளி ல் கங்கணங்களும்

விரலுக்குக் கோதையும் அணிந்தார். இடுப்பில் புலித் தோலாடை சாத்தி உடைதோல் வீக்கி அதில் காரிகையும் பூண்டார். காலில் வீரக்கழலும் திருப் பாதங்களில் நீடு செருப்பும் அணிந்து பாரப் பெருவில்லைப் பணிந்து தாள் மடுத்து ஏற்றி சிறு நாணொலி செய்து தக்க அம்புகளையும் தேர்ந்து கொண்டார். அந்நிலையில் தேவராட்டி திருநெற்றியில் சேடை சாத்தி வாழ்த்தினாள். திண்ணனும் அவளுக்கு எதிர்சிறப்புச் செய்து போக்கி வேட்டைக்குப் புறப்பட்டார். 57

தெலுங்கு :

கன்னி வேட்டைக்குச் செல்லும் திண்ணன் தன் பெற்றோருடன் இசைக் கருவிகள் இயங்கப் பல்வகை மலைபடு பொருட்களுடன் 'காட்ரேணி' எனும் (காட்டு இராணி) தேவதைக்குப் பூசை செய்யச் செல்லுமுன் நாதநாதன் தந்தெ இருவரும் குளித்துத் திருநீறு இட்டு விரதமிருந்தனர். தாய் தந்தை இருவரும் இருக்க, குளித்துத் திருநீறு இட்டு 'இரட்சாபந்தனம்' எனும் கொடியைக் கட்டித் தலையில் கருப்புக் கொடியைக் கட்டி அம்பேற்றிய வில்லேந்தி வேடர்களுடன் காட்ரேணி கோயிலுக்குப் பூசை செய்யச் சென்றார். ஆயுதங்களை ஆலயத்தில் வைத்துப் பூசை செய்து வேடர்களுடன் அமர்ந்து உணவுண்டார். அவர்கள் உணவில் கள் முதலிய போதைப் பொருட்களும் இடம் பெற்றன. ஆண், பெண் இருவருவே வரம்பின்றிக் கள் குடித்து நிலைதடுமாறினர். இந்நிலையைத் தூர்சடி அழகுற வர்ணனை செய்துள்ளார். பேச நினைந்து மறந்தவரும், நடக்க நினைந்து குப்புற விழுந்தவரும், எழ எண்ணியும் எழ முடியாதவரும், பாடற் பயிற்சி பெருமலே பாடுகின்றவரும், எதிரில் வருவோர்க்கு நிலத்தில் விழுந்து வணக்கம் செய்பவரும் 58 என்ற பல நிலைகளில் அவர்கள் இருந்ததை வர்ணிக்கிறார்.

பெண்களும் கள் குடித்துத் தடுமாறினர். கணவன் பெயரால் காதலரையும் அழைத்துக் கூடி மகிழ்ந்தனர். பெண்களும், ஆண்களும் கள் குடித்துத் தடுமாறிய நிலையில் தமக்குரியர் அல்லாத ஆண்களையும், பெண்களையும் அழைத்துக் கூடி இன்புற்றனர்.

''மங்கெ பூவுலோ விடிசி மத்திலி யுண்டெடு தேடிநிதிமீ
நாஸ்க சரோஜ ராக கவிதா பரணந்தர நிலவிலஹ
வாங்குரி 'தாருவச்சவி சமன்சி தலோசந தாசகத் துயுதல்
பிங்கமு ஜாபபாநமுல பெக்குவ ஜெக்கிரி பில்லதம்பதுஸ்'' [59]

என்றவாறு புதியதாக மணம் புரிந்த இளம் காதலர்கள் மணம் பொருந்திய மலரில் மகரந்தம் உண்ட வண்டு களிகொண்டு இன்பமுற்றிருப்பதுபோல் களித்திருந்தனர். இன்ப விளையாட்டுக்கள் முடிவுற்றதும் வேட்டைக்குப் புறப்பட்டுச் சென்றனர்.

சேக்கிழார் பட்டம் சூட்டுதல் பற்றிக் கூற, தூர்சடி அதைக் குறிக்கவில்லை. இதற்குச் சேக்கிழாரின் அரசியல் தொடர்பே காரணமெனலாம். அரசனின் மகன் குடிகளைக் காக்கும் முழுப்பொறுப்பையும் ஏற்க வேண்டுமாயின் அவன் அவர்களின் தலைவன் ஆதல் வேண்டும். அதனுல் சேக்கிழார் காட்டு மிருகங்களின் தொல்லையை வேட்டுவ மக்களின் வழி அறிவித்து நாக நாதனின் மூப்பையும் காட்டித் திண்ணனுக்குப் பட்டம் சூட்டுகிருர். தூர்சடி இவ்வாறு இயம்பவில்லை. கன்னி வேட்டைக்கு முன் செய்யும் பூசையையும் சேக்கிழார் தேவராட்டி மூலம் செய்விக்கிருர். ஆயின் தூர்சடி நாதநாதனும் வேடர்களும் செய்வதாகக் கூறுகிருர். தெய்வத்தின் பெயருடன் அதற்குப் படைக்குளீ பொருட்களையும் கூறுகிருர்.

சேக்கிழார், வேடர் கள் குடித்து மயங்கி முறை தவறிய புணர்ச்சியில் ஈடுபட்டதை எங்கும் குறிக்கவில்லை. ஆயின்

தூர் சடி இரண்டிடங்களில் குறித்துள்ளார். கன்னி வேட்டைக்குச் செல்லுமுன் தேவதைக்குப் பூசை இட்ட போதும், கதையின் துவக்கத்தில் வேடர்களின் பழக்க வழக்கங்களைக் கூறுங்காலும் இயம்புகிறூர்.

கன்னி வேட்டையின் காணிக்கை :

திண்ணன் தந்தைக்கும் காட்டு தேவதைக்கும் காணிக்கை ஏதும் அனுப்பியதாகச் சேக்கிழார் குறிப்பிட வில்லை. தூர்சடி கன்னி வேட்டையின்போது புலுலு (புலிகள்), குரங்கமுலு (குரங்குகள்), கரடி, போதமுலு ( ), மண்ணுபில்லுலு (காட்டுப்பூனை), துப்புலு (காளையைப் போல் பெரியதாக் இருக்கும். எருமைக் கொம்புகள் போல் இவற்றின் கொம்புகள் இருக்கும். ஆயின் இவற்றிற்குக் கிளைகள் இருக்கும்), கனதுலு ( ), கிடுலு (பன்றி), செவ்வுல போதுலு (நரிகள்), கொர்ணவ கண்டலு ( ), செமறி மிருகம்புலு ( ), பல்லுகம்புலு, என போதுலு (ஆண் எருமை), கஸ்தூரி பில்லுலு (புனுகுப்பூனை)[60] போன்ற மிருகங்களைத் திண்ணன் தந்தைக்குக் காணிக்கையாக அனுப்புவதாகச் சுட்( )ரர்.

பின் காட்ரேணி தேவதைக்கும் திண்ணன் காணிக்கை செலுத்துகிறூர். பூசை வாயிலாக காணிக்கை செய்த முறையை,

> "முதுபுவடிக மேகமு கொாிவச்சி மிடிகுருட்லு
> பொடிசி நீடசிரம தடிபி தோக
> கோசி தூபமிச்சி மீசலு பெகலிஞ்சி
> காநுகிச்சி காடிரேணி கொலசி" [61]

என்ற பாடல் குறிக்கிறது.

முதலில் பிறந்த தலைச்சன் ஆட்டைக் கொணர்ந்து கண் முட்டைகளைக் குத்தி நீரில் நனைத்து வால் அறுத்துத் தூபம் காட்டி மீசைகளைத் தீய்த்து காட்ரேணி தேவதைக்குக்

காணிக்கையாக்கினர். பின் நன்கு கொழுத்த மிருகங்கள் சிலவற்றைக் கொன்று தோலுரித்துச் சுட்டுச் சுவையான பகுதிகளைத் தேர்ந்து, பறவையின் இறகுகளைப் பொசுக்கி ஒரு கல்லின்மேல் வைத்துத் தேனுடன் கலந்து திண்ணனுக்கு ஊட்டினர். பின் வேட்டையாடக் காட்டிற்குள் சென்றனர்.

சேக்கிழார் இப்பூசை முறையைக் கூறவில்லை. நல்லதைக் கூறவேண்டும் எனும் எண்ணமே இதற்குக் காரணம் எனக் கருதலாம். ஆயின் தூர்சடி உள்ளதை உள்ளவாறே வேடர்களின் வாழ்வைப் பற்றித் தான் அறிந்ததைக் கூறியுள்ளார். தன் காலத்து வேடர்களின் வாழ்வை அவ்வாறே இயம்பியிருக்கலாம் எனக் கருதலாம். எனினும் இரு ஆசிரியர்களும் திண்ணன் வாழ்ந்த காலாவேடர் வாழ்வை அறிந்தவர்களல்லர். செவி வழிச் செய்திகள் கொண்டே நூல் யாத்தனர். அதனுல் தமற்கேற்பக் கண்ணப்பர் வரலாற்றை எழுதினர்.

சிவலிங்கம் காணல் :

தமிழ் : திண்ணன் காட்டில் வேட்டை நிகழ்த்துங்கால் கருமேகம் போன்றதொரு காட்டுப்பன்றி மேகம் போல் ஒலி செய்து வலைகளை யறுத்து வேடர்களையும் தப்பி விரைவாக ஓடியது. திண்ணன் அதைப் பின் தொடர்ந்தார். 62 அவரைப் பிரியா மெய்க்காவலராகிய நாணன்; காடன் இருவரும் அவரைத் தொடர்ந்தனர். அப்பன்றி வேட்டை நாய்களையும் தப்பிக் காட்டில் நெடுந்தூரம் ஓடி மேற்செல்ல வன்மையின்றி இளைத்து ஒரு மரச் சூழலில் நின்றது. அதன் மீது அம்பெய்து கொல்ல நினையாது அணுகச் சென்று உடைவாளை உருவிக் குத்தி இருதுண்டாக்கினுர். 63 போர்க்களத்து வீரன் செய்யும் வீரப்போர் போல் வேடர்களும் உடைவாளினுல் இருதுண்டு படும்படி வெட்டுதல் சிறப்புச் செயலாகும். அரச மரபினை நன்கறிந்த சேக்கிழார் இவ்வாறு திண்ணனையும் சிறந்த வீரத் தலைவனுகப் படைத்துள்ளார். உடன் வந்த வேடர் மகிழ்ந்து திண்ணனைப் புகழ்ந்து நெடுந்தூரம் வந்ததால் மிகுந்த பசி

யினுல் இளைத்தோமென்றும், கொன்ற பன்றியைச் சுட்டு உண்ணலாமென்றும் கூறினர். திண்ணன் நல்லநீர் எங்குளது என வினவ, 'இப்பரந்த தேக்கு மரச் சோலையைத் தாண்டின் ஒரு மலை தொடரும், அதன் அடிவாரத்தில் குளிர்ந்த பொன் முகலி ஆறு செல்கிறது, அதில் குளிர்ந்த நீர் கிடைக்கும் 64 என அவர்கள் இயம்பினர்.

பன்றியைத் திண்ணன் கட்டளைப்படி எடுத்துக் கொண்டு திருக்காளத்தி மலையின் சாரலை நோக்கிச் சென்றனர். 'நாணனே! இவண் தென்படும் குன்றிற் செல்வோம்' எனத் திண்ணன் கூற நாணன், 'அங்குச் செல்லின் நல்ல காட்சியைக் காணலாம், இம்மலையில், செவ்வே எழுந்து கோணமில் குடுமித்தேவர் இருப்பர் கும்பிடலாம்' 65 என்று சொன்னுன். இதைக் கேட்டதும், 'இஃதென்ன விந்தை! இதனைக் கண்டு சேருந்தோறும் என் மேல் உள்ள பாரம் குறைதல் போன்ற ஓர் உணர்வு உண்டாகிறது; ஆசை பொங்கிய மனத்தில் வேறு விருப்பம் தோன்றுகிறது; அங்குத் தேவர் இருக்கும் இடம் எங்கே? கூறுக' என்று விளம்பினுர் திண்ணன். பொன்முகலியாற்றின் கரையை மூவரும் அடைந்ததும் காடனை நோக்கி, 'நீ இங்கு இரக்கடைத் தீக்கோல் வண்ணி நெருப்புக் கண்பாய்! 66 இம்மலையேறிக் கண்டு நாங்கள் வருவோமென்று' இயம்பி நாணனுடன் புறப்பட்டு ஆற்றைக் கடந்து உச்சிப்போதில் மலைச்சாரலை அடைந்தனர்.

''முன்புசெய் தவத்தினிட்ட முடிவிலா வின்பமான அன்பினை யெடுத்துக் காட்ட'' 67 என்ற சேக்கிழார் கூற்றுக் கிணங்க அளவற்ற ஆசை மீதூற என்புருக தீரா வேட்கை யுடன் மலையை நோக்கித் திண்ணன் சென்ருர். நாணனும் அன்பும் வழிகாட்ட மலை ஏறிச் சென்று பேணும் தத்துவங் களென்னும் படிகளையேறி சிவத்தை அடைபவர் போலத் திண்ணன் நீண்ட மலையை நேர்படச் சென்றனர். 68 இந்நிலையில் காளத்திநாதரின் அருட்டிரு நோக்கம் இவர்

பால் விழுந்தது. பிறப்பில் தங்கிய முன்னைச் சார்புகள் யாவும் விட்டகன்றன. திண்ணன் ஒப்பற்ற அன்புருவ மானார். இந்நிலையில் திருக்காளத்தி நாதரைக் கண்டார் இதனைச் சேக்கிழார்,

''மாகமார் திருக்காளத்தி மலையெழு கொழுந்தா யுள்ள
ஏகநா யகனைக் கண்டா ரெழுந்தபே ருவகை யன்பின்
வேகமா னதுமேற் செல்ல மிக்கதோ விரைவினோடு
மோகமா யோடிச் சென்றார் தழுவினார் மோந்து நின்றார்'' 69

என்ற இப்பாட்டில் செப்பியுள்ளார்.

தெலுங்கு :

வேட்டையாடிய களைப்பினால் திண்ணன் கேதகீ நதிக் கரையிலுள்ள பில்வ வனத்தில் படுத்துறங்கினார். உறக்கத்தில் உடலெல்லாம் வெள்ளையாகத் திருநீறு பூசி புலித்தோல் ஒட்டியாணம் அணிந்து பரட்டைத் தலையினராய் தாமரை மலர் போன்ற மென்மையான இரக்க குணம்உடையவாராய் ஓர் உருவம் கனவில் தோன்றியது. 70 அவ்வுருவம்,

''பாலகா ! இசட சிலாவட
மூலம்புநக் கொட்டதம்ட மோகலே டிதரின்
ஷைல சுதாபதி பக்துல
பாலிடி பெந்நிதி வசிம்சு பக்திம் கொலும்'' 71

என்று கூறுகிறது. 'குழந்தாய் இங்கு ஒரு சிவலிங்கம் உள்ளது. அதைத் துதித்து மேன்மையடைக' என்று இயம்பி மறைந்தது. உறக்கத்தினின்று எழுந்த திண்ணன் நான்கு திசைகளிலும் கனவில் கண்ட உருவத்தைத் தேடினார். வாயினால் கத்தி ஒலி செய்து வலைகள் பரப்பி வேட்டைக்காக மிருகங்களைத் திரட்டினார். பல மிருகங்கள் வலையில் சிக்குண்டன. ஆயின் பன்றி ஒன்று வலையினின்று தப்பி ஓடுவதைக் கண்ட திண்ணன் அதைத் துரத்திச் சென்றார். நீண்டதூரம் சென்றபின் ஓரிடத்தில் நின்று தலையைத்

திருப்பி மறைந்து விடுகிறது. அப்பன்றியை நாற்புறமும் தேடி இறுதியில் சிவலிங்கத்தைக் காணுகிருர். இதனைத் தூர்சடி பின்வருமாறு கூறுகிருர்.

> **''அலயிவ்சசுத் திங்நடு தநநு**
> **கல்லோ பல கந்த சீவுநி கநுங்கோது தகென்**
> **ஜலமுந கொநி, சநி நய்யே**
> **கல மப்பு டத்ருஷ்யமைமந கூடு ஜோத்ய முநன்.''** 72

திண்ணன், கனவில் கண்டது உண்மையே என்றும், எல்லாம் இறைவன் அருளே என்றும் எண்ணினன். சிவலிங்கம் கண்டதும் ஆனந்தம் மிக்கூர்ந்து கண்களில் நீர் ததும்ப உரோமம் சிலிர்க்கத் தரையில் விழுந்து வணங்கினர்.

பின் சிவலிங்கத்தை நோக்கி, 'சிவனே புலி, சிங்கம் முதலிய கொடிய விலங்குகள் வாழும் இக்காட்டில் ஏன் தனிமையில் இருக்கிருய்; நீ என்னுடன் உடுமூருக்கு வந்தால் மான், பன்றி முதலிய மிருகங்களைக் கொன்று விருந்து படைப்போம்; மேலும் அங்கு நிவ்வரிபிய்யமு (மூங்கில் அரிசி, நொடிபில்லு, குனுகு பிராலு, வெதுரும்பிராலு, மேகமுலபாலு (ஆட்டுப்பால்) மற்றும் பாயாசம் முதலியன வும் படைப்போம்; இவற்றுடன் புட்டதேனு, பெரதேனு, புட்டஜீன்னு, தொர்ரதேனு என்றும் தேன் வகைகளையும், நேரேடு பண்ட்லு (நாகப்பழம்), நெலயுட்டிபண்ட்லு (நெல்லிக்காய்), கொண்ட மாடிபண்ட்லு, தொண்ட பண்ட்லு (கொவ்வைப்பழம்) பால பண்ட்லு, நெம்மி பண்ட்லு (ஊட்டி பழம் எனப் பேச்சு வழக்கில் தெலுங்கில் கூறுவர்), பரிவங்க பண்ட்லு (சீகி பழம்), சிடிமுடிபண்ட்லு, கலிம் பண்ட்லு (கல்லகா பழம்), நொடிவந்த பண்ட்லு, தும்மிகி பண்ட்லு, ஜான பண்ட்லு (கொய்யாப்பழம்), கங்கிரேணிபண்ட்லு (ஜம்மு நாகப் பழம்), புல்லவெலக பண்ட்லு (விலாம்பழம்), மேவி பண்ட்லு, நங்கென பண்ட்லு, பலசபண்ட்லு (காரப்பழம்), பீரபண்ட்லு, பிச்சுக பண்ட்லு, கொம்மி பண்ட்லு, கொஞ்சி பண்ட்லு,

மேடிபண்ட்லு (அத்திப்பழம்) முதலிய பழவகைகளையும் வேடப்பெண்கள் அளித்து மகிழ்விப்பார்கள்[73] என்றெல்லாம் கூறித் தன்னுடன் வருமாறு அழைத்தார்.

திண்ணன் சிவலிங்கத்தைக் கண்டதும் சிவன் தன்னுடன் வரின் உறும் நன்மைகளைப் பதின்மூன்று பாடல்களில் தூர்சடி கூறுகிறார். ஆனால் எழுபத்தொன்றும் பாடல் திண்ணன் சிவனுக்கு நல்ல குறுகுறுத்த பார்வையினையுடைய இளம் பெண்களைப் பணிசெய்ய அனுப்புவதாகக் கூறுகிறார். இது சிவபூசையில் கரடி நுழைந்ததுபோல் உள்ளது என்றும் இப்பேச்சும் இப்பாடலில் உள்ள தன்மையும் ஒரு பாலகனுக்கு அற்பமாகத் தோன்றுது என்று வாவிலிகோலனு சுப்பாராவு [74] கூறுகிறார். இவர் கூற்று திண்ணன் பாலகனுக இருந்திருப்பின் பொருந்தும். திண்ணன் இளைஞன், வேடர் குலத் தலைவன், அரசன். அரசர்கள் பல அழகிய பெண்களைப் பணிப்பெண்களாக வைத்துக் கொள்வது வழக்கம். அதனாலேயே அரசன் காமுகனுகான். இவ்வாறே திண்ணனும் சிவனுக்கு இளம் பெண்களைப் பணி செய்ய அனுப்புவதாகக் கூறுவதும் காமவெறியாலன்று என்றே கொள்ளவேண்டும். மேலும் ஒன்றை இங்குக் கருதுதல் நன்மை தரும். காட்ரேணி தேவதைக்குப் பூசை செய்து முடிந்தபின் வேடர்கள் காமக்களியாட்டங்களில் ஈடுபட்டதைத் தூர்சடி கூறியபோதும் திண்ணன் அத்தகு களியாட்டங்களில் ஈடுபட்டதாகக் கூறவேயில்லை. மது உண்ட குறிப்போ அன்றிப் பெண்களுடன் தொடர்பு கொண்டது பற்றிய குறிப்போ எங்கும் சுட்டப்பெறவில்லை. இவற்றை நோக்குங்கால் திரு. சுப்பாராவு கருத்து பொருத்தமுடையதாக இல்லை என்பது விளங்குகிறது.

மேலும், சுற்றம் யாவும் தருவதாகவும் தன் சொல்லை நம்பி வருமாறும் இல்லையெனில் தான் அங்கேயே இருந்து விடுவதாவும் [75] கூறுகிறார்.

சேக்கிழார் தப்பி வந்த பன்றியைக் கொன்று, காளத்தி மலையேறிச் சிவலிங்கம் கண்டு பக்திப் பெருக்கால் பூசை

செய்ததாகக் குறிக்க, தூர்சடியோ திண்ணன் கனவு கண்டு, பின் பன்றி மறைந்த இடத்தில் கனவில் கண்டதுபோல் சிவலிங்கம் கண்டு, அதைத் தன் ஊருக்கு வருமாறும், பல பொருட்களைத் தருவதாகவும் இயம்பியும் வாராதிருக்க அங்கேயே இருந்து விடுகிறார். நாணனும் காடனும் திண்ணனுடன் வருவதாகச் சேக்கிழார் கூற, தூர்சடி எவரும் திண்ணனுடன் வருவதைப் பற்றிக் கூறவில்லை. நாணனும் காடனும் திண்ணனை அழைத்துச் செல்ல முயன்று பின் அம் முயற்சியை விடுத்து நாகனிடம் கூற அவனும் முயன்று பின் தானும் அம்முயற்சி விடுத்து வாளா சென்றனர் எனச் சேக்கிழார் கூற, தூர்சடியோ திண்ணனை வேடர்கள் பலவாறு அழைத்தும் அவர் வாராதிருக்கவே வாளா செல்கின்றனர் என்கிறார். திண்ணன் சிவலிங்கத்தைக் கண்டபின் எவருடனும் பேசியதாகக் கூறவில்லை சேக்கிழார். ஆனால் தூர்சடி, திண்ணன் தன்னை ஊருக்கு அழைத்த வேடர்களுடன் பேசுவதாகக் கூறுகிறார். திண்ணன் பன்றியைத் தன் குறுவாளால் இருதுண்டமாக்கினார் என்று சேக்கிழார் கூற தூர்சடி,பன்றி சிவலிங்கம் இருந்த இடத்தில் மறைந்து விட்டதாகக் கூறுகிறார். மேலும், பன்றியைக் கொன்றது ஓரிடம், சிவலிங்கம் கண்டது ஓரிடம் என்று சேக்கிழார் கூறுகிறார். தூர்சடி, பன்றி மறைந்த இடத்திலேயே சிவலிங்கத்தைத் திண்ணன் கண்டதாகக் கூறுகிறார். பன்றியைக் கொன்ற பின்பே சிவலிங்கம் பற்றிய உணர்வு திண்ணனை ஆட்கொள்வதாகக் கூறுகிறார் சேக்கிழார். ஆனால் தூர்சடி, பன்றி மறைவதற்கு முன்பே சிவலிங்கம் பற்றிய உணர்வைத் திண்ணன் கனவில் உணர்ந்ததாகக் கூறுகிறார்.

சிவலிங்கப்பூசை :

தமிழ் : சிவலிங்கத்தைக் கண்டதும் அன்புருவமானார் திண்ணன். அளவற்ற மகிழ்ச்சியால் விரைந்து ஓடிச் சிவலிங்கத்தைத் தழுவிக் கொண்டார். கண்களினின்றும் ஆனந்தக் கண்ணீர் அருவி போல் வழிய கையில் ஏந்திய வில்

நழுவி விழச் சிவலிங்கத்தைக் கண் குளிரக் கண்ணுற்ருர். 76 அதன்மேல் இருந்த அடையாளங்களைக் கண்டு இச்செயலைச் செய்தது யாரோ என நாணனை வினவினுர். நாணன் தாம் முன்னொரு நாள் வேட்டையாடி இவண் வந்துற்றபோது ஒரு அந்தணர் இவரைக் குளிர்ந்த நீரால் கழுவி இலையும் பூவும் சூட்டி உணவு படைத்து ஏதோ சொல்லவும் செய்தார் 77 என்ருன். இதைக் கேட்டதும் திண்ணன் இவர்க்கு உகந்த செயல் இஃதேயாம் என்றெண்ணி அதைப் பற்றியொழுக எண்ணினுர்.

காலம் கழிவதை அறிந்த நாணனும் காடனும் தங்களுடன் மீண்டு வருமாறு வேண்டியும் அவர்கட்கு விடையிறுக்காது பன்றியைத் தீயில் வதக்கினுர்; நல்ல தசைப் பகுதிகளை அம்பினுல் அறிந்து கோலில் கோத்துக் காய்ச்சி வாயில் போட்டு வதக்கிச் சுவையானவற்றைத் தேக்கிலைக் கல்லையில் எடுத்துக் கொண்டார்; திருமஞ்சனத் திற்காக பொன்முகலியாற்றின் நீரைத் தம் வாயினுல் எடுத்துக் கொண்டு தூய மணம் நிறைந்த பூ, இலைகளைத் தம் குடுமியில் செருகிக் கொண்டு ஒரு கையில் வில்லும் அம்பும், பிறிதொருகையில் ஊனமுதக்கல்லையும் கொண்டு பசியால் நாயனுர் இளைத்தனர் என்றெண்ணி விரைந்து சென்று, திருமுடியில் இருந்த மலர்களைத் தம் காலில் உள்ள வளைந்த அழகிய செருப்பினுல் தள்ளினுர்; கொணர்ந்த பூக்களை இட்டார்; வாயில் உள்ள நீரை முடிமேல் விட்டார்; தம் குஞ்சியில் கொணர்ந்த திருப்பள்ளித்தாமத்தை அவர் திருமுடியில் வணங்கிச் சாத்தினுர்; ஊனைப் படைத்து இனிய சுவையான உணவு கொணர்ந்திருப்பதாகவும் அதை உண்ணுமாறும் வேண்டினுர். 78 இதற்குள் சூரியன் மறையத் துவங்கினுன். மாலை சென்று இரவு வந்ததும் இனி காட்டு விலங்குகள் இவர்க்குத் தீங்கு செய்யும் என்றஞ்சி இரவு முழுவதும் இறைவன் அருகில் நின்று உறங்காது காவல் புரிந்தார் திண்ணனுர். இவ்வாறு முதல் நாள் பூசை நிறைவுற்றது.

தெலுங்கு :

வெகு நாட்களாகச் சிவன் இக்காட்டில் உணவின்றி இருக்கிறான்; அதனால் அவன் அடிமையான நான் அவருக்குண்டான துன்பத்தைத் துடைக்க வேண்டும்,[80] என்றெண்ணிய திண்ணன், தேவதேவனுக்குப் பக்தி செலுத்த வேண்டிக் கொடிய விலங்குகளைக் கொன்று அவற்றின் மாமிசத்தைச் சுட்டு இனியவற்றை இலையில் வைத்து வில்லை ஒரு கையில் எடுத்துக் கொண்டு அம்புப் பொதியை முதுகில் கட்டிக் கொண்டு வாயில் பொன் முகலி நீரைக் கொண்டு மனத்தில் எல்லையற்ற பக்தி கொண்டு சென்று நீரால் சிவனைக் கழுவி ஊனமுது படைத்து உண்ணுமாறு வேண்டுகிறான்.[81]

சிவன் அவற்றை உண்ணாதிருக்கத் திண்ணன் 'இவை சரியாகச் சுடப்படவில்லையா! கொழுப்பில்லையா! தீய்ந்தனவோ! போதாதா! பழக்கம் இல்லையா! எதற்கு உணவை மறுக்கிறாய்' என்று சிவனிடம் கேட்கிறார். மேலும், 'பின் பசி இல்லையா! நான் உண்மைப் பக்தனில்லையா! என் பால் கருணை காட்டி இவற்றை உண்க' என வேண்டியும் சிவன் உண்ணாதிருக்க,

> **''நிவாரகிம் பகும்டி ந**
> **ஜீவந மேமிடிகி நாகு? சிவா! நீபதரா**
> **ஜீவமுலமீத ப்ராணமு**
> **நே விடுது''[82]**

எனக் கதறி வருந்துகிறான். 'நீ உண்ணாயாயின் நான் உயிர் வாழ்வது எதற்கு? உன் மலரடிகளில் விழுந்து உயிர்விடுவேன்'' எனக் கூறி அவர் அடிகளில் விழுந்து அழுதான். திண்ணன் பக்திக்கு மகிழ்ந்த இறைவன் உடனே அமுதை உண்டார்.

''சரகுந கறகுட்ளந்நா! திநியெத் லேலெ''[83]

என்பது இறைவன் கூற்று. சிவன் உணவை உண்டதனால்

ஏற்பட்ட மகிழ்ச்சியால் திண்ணன் காட்டில் சுற்றிக் காலம் கழித்தார்.

சிவனுக்கு இனிய ஊனமுதம் படைத்துப்பின் கொடிய விலங்குகளால் இவருக்குத் தீங்கு நேரும் எனக் கருதிக் காவல் காத்ததாகச் சேக்கிழார் பின்வருமாறு சுட்டுகிறார்.

> ''அவ்வழி யந்தி மாலை யணைதலு மிரவு சேரும்
> வெவ்விலங் குளவென் றஞ்சி மெய்ம்மையில்
> வேறு கொள்ளச்
> செவ்விய வன்பு தாங்கித் திருக்கையிற் சிலையுந்தாங்கி
> மைவரை யென்ன வையர் மருங்கிநின் றகலா
> நின்றார்.'' 84

தெலுங்கில்,

> ''அம்திய்ய சிவுடு தக நா
> நம்திம்சுசு நாரகிம்சிந ந்முதமுந மி
> ந் நம்தி புவிம் தேம் த்ருரு கா
> நம் திருகுசு நிட்கு திநதிநம்புறு கொலுவன்'' 85

என்று தூர்சடி பாடியுள்ளார். திண்ணன் சிவபெருமான் உண்டவுடன் காட்டில் சுற்றி நேரம் போக்கினான் என்பது இதன் பொருள். உலகையும் உயிர்களையும் காக்கும் எல்லா வன்மையும் படைத்த இறைவனைப் பக்தி வலைக்குட்படுத்து முகமாக அவனுக்குத் தீங்கு நேராவாறு காக்கிறான் திண்ணன் என்று சேக்கிழார் கூறுகிறார். தூர்சடி பகரும் திண்ணனோ இறைவனுக்கு உணவளித்து மகிழும் நிலையிலேயே இருந்து விடுகிறார். எனினும் தூர்சடி பகரும் திண்ணனின் பக்தியின் சிறப்பினும் சேக்கிழார் பகரும் திண்ணனின் பக்தியே சிறப்புடையதெனலாம்.

சிவகோசரியார் பூசை :

தமிழ் : இரவு நீங்கப் புட்கள் ஓசைகேட்டுப் புலர் காலையில் உருமிகத் தெரியாத நிலையில் தேவரைத் தொழுது வில்லேந்தி அமுது கொணர்தற்காகத் திண்ணனார்

போயினர். காளத்தி நாதரை ஆகமவழி பூசித்துவரும் சிவகோசரியார் பூவும் நீரும் கொண்டு தேவர் அருகணைந்தார். அவர் அங்கு இறைச்சியும் எலும்பும் கண்டு பதைபதைத்து இதைச் செய்தவர் எவரோ என வருந்தி, 'திரு முன்பு நேர்வர அஞ்சாத வேடரே இதைச் செய்திருத்தல் வேண்டும். இறைவா! உன் திருமுன் இதைச் செய்து அவர்கள் போவதா? இதற்குத் தேவரீர் திருவுள்ளம் இசைவதா?' என்று அழுதார். எனினும் பூசையைத் தாழ்த்தாது திருவலகால் சுத்தம் செய்து பொன்முகலி யாற்றில் மூழ்கி நீரும் பூவும் கொணர்ந்து முறையாகப் பூசை செய்து தம்மிடமடைந்தார். 86

தெலுங்கு

திருநீறு பட்டையாகப் பூசிய உடல், கழுத்தில் உருத்திராக்கிர மாலைகள், மார்பில் பூணூல், ஒருகையில் அபிடேகத்திற்குரிய பால்குடம், அடுத்த கையில் மலர் மாலைகள், பெரிய தொப்பை, குள்ளம், இடுப்பில் மேல்துண்டு எனும் இத்தகு கோலம் கொண்ட சிவப் பிராமணர் யோகிகள் மனதுக்கு மட்டிலும் விளக்கமுறும் சிவனைப் பூசிக்க வந்தார். 87 கோயிலில் நுழைந்ததும் அங்கிருந்த கோரக் காட்சியைக் கண்டு,

> **"ஈஷ்வரேஷ்வருதி நிர்ம**
> **வாங்க மேடிகி ஜாநிக லய்யெ? நகட!**
> **இசடி கெம்கிலி புல்லிய லேல வச்செ**
> **நொக்கொ? ஈதுஷக மெடுவலெ நோர்தவாட? 88**

என்று கூறி புலம்புகிறார். 'என் தெய்வத்தை நீராட்டி அலங்கரித்திருக்க உள்ளே எச்சில் இலைகளோடு மாமிசத் துண்டங்கள் வரக் காரணம் என்ன? தூய நீரால் சுத்தம் செய்யப்பட்ட சிவலிங்கம் காய்ந்து போகக் காரணம் என்ன? இது வேதனையை உண்டாக்குகிறது.89 இறைவா? மலர்களை மட்டுமே தொடும் இக்கைகளால் உன் தூய லிங்கத்தைத் தொடவும் நான் அஞ்சுகிறேன். ஆயின்

எச்சில் மாமிசத்தால் அசுத்தம் செய்ததை எவ்வாறு பொறுத்துக் கொண்டாய்; 'சிவனே கூறு'[90] என்று கேட்டார் அந்தணர்.

இதன்பின் தமிழில் சேக்கிழார் கூறியதுபோல் அங்கிருந்த மாமிசத் துண்டுகளை அகற்றிப் பொன்முகலி ஆற்றில் மூழ்கித் தம் பூசையைச் செய்தார் என்பது போன்று தெலுங்கில் தூர்சடி கூறவில்லை; பூசாரியார் பலவாறு புலம்புவதையே கூறியுள்ளார். அவர் பூசை செய்ததாக ஒரு பாடலிலும் சுட்டவில்லை. மேலும் முதல், இரண்டு, ஏழாம் நாள் பூசைகளையும் குறிக்கவில்லை. பொதுவாகத் திண்ணன் செயல்களைப் பாடுகிறார். இறுதியில் சிவப்பிராமணர் வாய்மொழியாக அசுத்தம் இவ்வாறு ஏற்பட்டு இன்றுடன் ஏழு நாட்கள் ஆகின்றன என்று கூறுகிறார். அவர் கூற்று பின்வருமாறு:

> **''நே டேடு — தினமு லய்யெம்**
> **பொடிமி செடசாகி து பூடகமோ? யெ**
> **வ்வாடைநநு சேஜேநோ யிதி**
> **வேம் டெத சத்யம்பு செப்பவே கருணுப்தி''** [91]

இதனைக் கொண்டு திண்ணன் ஏழு நாட்கள பூசை செய்தாரென யூகிக்கலாம். சேக்கிழார் முதல், இரண்டாம் நாள் பூசைகளைக் கூறி இறுதியாக ஆறும் நாட்பூசையைச் செய்து முக்தி பெற்றதாகப் பாடியுள்ளார். ஆனால் தூர்சடி ஏழு நாட்கள் பூசை செய்து ஏழாம்நாள் கண்ணப்பியதாகக் கூறுகிறார்.

இதற்கிடையில் நாணனும் காடனும் நாகனிடம் திண்ணன் கொண்ட நிலையைக் கூற உணவும் உறக்கமும் இன்றி மகன்பால் அணைந்து தாங்களறிந்தவாறெல்லாம் பேசிப் போதித்தும் தம் நிலைக்கு வராமை கண்டு கைவிட்டகன்றனர் என்று சேக்கிழார் கூறுகிறார். ஆயின் தூர்சடி இவ்வாறு நாகன் முயற்சித்தமை குறித்து ஏதும் சுட்டவில்லை.

தூர்சடி, சிவப்பிராமணர் சிவனிடம், 'இவ்வசுத்தம் செய்தது யார்? உன் நண்பனா! உன் மகனா! உன் மனைவியோ! உன் உண்மைச் சேவகனே அல்லது நீயே இவ்வாறு செய்தனையோ! [92] என்று பலவாறு கேட்பதாகக் கூறுகிறார். மேலும், 'அழுக்கடைந்த ஆடைகளை அணிந்தாய் உன்னினும் தாழ்ந்தவனுடன் உணவு உண்டாய், பிணம் சுட்ட சாம்பலை உடல் நிறையப் பூசிக் கொண்டாய், கபாலத்தில் உண்டாய், இவற்றையெல்லாம் நீ விரும்பினாய் எனவே இச்செயலும் உனக்கு விருப்பம் போலும், [93] உனக்கு விருப்பமாயினும் இத்தீமையைச் செய்தவனைச் சொல்லின் அதுவே எனக்குப் பத்து இலட்சம், இல்லையெனில் உயிர்விடுவேன்' [94] என்று புலம்புவதாகத் தூர்சடி கூறுகிறார்.

ஆயின் சேக்கிழாரோ இத்தீங்கை ஒழித்தருள வேண்டும் என்று மட்டிலும் இயம்புகிறார். தூர்சடி பகரும் சிவகோசரி யார் உணர்ச்சி வயப்பட்டவராகவும், சேக்கிழார் பகரும் சிவகோசரியார் இறைவன் செயலுக்கு முதலிடம் அளிப்பவ ராகவும் காணப்படுகிறார்.

திண்ணன் பக்தியை சிவகோசரியாருக்குக் காட்டுதல் :

தமிழ் : ஐந்தாம் நாள் இரவு சிவன் சிவகோசரியார் கனவில் தோன்றி திண்ணனின் பக்தியைக் கூறி வேடுவன் என்று திண்ணனை எண்ணற்க என்றும், "அவனுடைய செயலெல்லா நமக்கினிய வாம்"[95] என்றும் நாளை நம் பக்கல் ஒளித்திருந்து அவன் அன்பின் தன்மையைக் காணு மாறும் கவலையை விடுமாறும் கூறுகிறார்.

தெலுங்கு : 'சிவபக்தா! என்னை வேடன் ஒருவன் சாத்திரத்திற்கு விரோதமாகப் பக்தியுடன் பூசித்து வரு கிறான். அதனால் எனக்குஅவன்பால் இரக்கம் ஏற்பட்டது. அதனால் அவன் பக்தியை ஏற்றுக் கொண்டேன். அவன் பக்தியை என் பின் மறைந்திருந்து பார்க்கவும்'[96] என்று சிவன் சிவகோசரியாரிடம் கூறுகிறார்.

தமிழில் சேக்கிழார் சிவப்பிராமணர் கனவில் தோன்றி திண்ணனின் பக்தியின் மேன்மையைக் கூறி நாளை தம் பக்கல் மறைந்திருந்து காணுமாறு கூறியதாகக் கூறுகிறார்.

ஆனால் தெலுங்கில் தூர்சடி ஏழாம் நாள் பூசையின் போது இத்தீமையைச் செய்தவன் யாரெனக் கூறுவிடில் தாம் உயிரை மாய்த்துக் கொள்வதாகச் சிவகோசரியார் கூறியதாகவும் சிவன் தோன்றித் தன்பின் மறைந்திருந்து திண்ணனின் பக்தியைக் காணுமாறும் கூறியதாகக் கூறுகிறார்.

சேக்கிழார் திண்ணனின் பக்தியை உயர்ந்ததாகக் காட்ட வேண்டியே சிவகோசரியார் கனவில் தோன்றிக் கூறியதாகக் கொள்ளலாம். சேக்கிழாருக்கு நாயன்மார்க்குச் சிறப்பிடம் அளிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணமிருத்தலால் இவ்வாறு பகர்ந்திருக்கலாம். அதனால்தான் சிவகோசரி யாருக்கு முதலில் காட்சி தருவதாகவும் பின் கண்ணப் பனுக்கு காட்சி தருவதாகவும் சுட்டவில்லை.

ஆயின் தூர்சடிக்குச் சிவபக்தர் யாவரும் ஒன்றே, மேலும் அவர் வீரசைவராயிருந்து அத்வைதியாய் மாறியவர். ஆதலால் சிவபெருமான் ஒரு சைவன் அல்லாத வேடனுக்கு முதலில் காட்சி தருவதைக் கூற அவர் விரும்ப வில்லைபோலும். இதனாலேயே அவர் முதலில் சிவன் அந்தணருக்கு நேரில் தோன்றிக் கூறியதாகக் கூறினார் எனக் கருதலாம்''

திண்ணப்பர் கண்ணப்பராதல்.

தமிழ் : சிவகோசரியார் கனவு நீங்கி அதிகாலை எழுந்து திருமுகலியில் மூழ்கிப் பலவாறு தம்பெருமானின் அருட்டிறத்தை நினைந்து மலையேறி இறைவனைப் பூசித்துப் பின்பாக ஒளிந்திருந்தார். திண்ணன் அதிகாலையில் வேட்டைக்குச் சென்று ஒப்பற்ற ஊனமுதும், திருமுடியில் ஏறும் புதுமலரும் நல்ல திருமஞ்சனமும் கொண்டு விரை

வாகத் திருக்காளத்தியப்பரிடம் வந்தணைந்தார். அந் நிலையில்,

''மொய்த்தபல் சகுண மெல்லாம் முறைமுறை தீங்கு செய்ய
இத்தகுதீய புட்க ளின்டமுன் னுதிரங் காட்டும்
அத்தனுக் கென்கொல் கெட்டே னடுத்த தென்''97...

என்றவாறு தீச்சகுணங்கள் தோன்றின. இஃது காவிய உத்திகளில் ஒன்றாகும். ஆயின் தூர்சடி தீச்சகுணங்கள் பற்றி எதுவும் குறிப்பிடவில்லை.

திண்ணன் காளத்திநர்தரை நெருங்குங்கால் இவரின் பக்தியைச் சிவகோசரியாருக்குக் காட்ட ஒரு கண்ணினின்று குருதி வருமாறு செய்தார். இதைக் கண்ணுற்றதும் அவர் வாயிலிருந்து நன்னீர் சிந்தியது, ஊனமுதம் கையிலிருந்து வீழ்ந்து சிதறியது, வில்லும்வீழ்ந்தது, குஞ்சியினின்றும் மலர்கள் வீழ்ந்தன, திண்ணனார் நிலத்தில் வீழ்ந்து பதை பதைத்து குருதியைத் துடைக்கவும் நிற்காததைக் கண்டதும் வருந்தி 'இதை யார் செய்தவர்' என்று வில்லும், அம்பும் கொண்டு தேவருக்கு இத்தீங்கைச் செய்தவரை ஒறுப்பேன் என்று சென்று யாரையும் காணாது தேவரைத் தழுவி என் செயின் இது தீரும் என்று பகர்ந்து மூலிகைகள் கொணர்ந்து பிழிய அதுவும் பயனற்றுப் போக இறுதியில்,

''உற்ற நோய் திர்ப தூனுக் கூனெனு முரைமுன்''98

என்பதை நினைவு கூர்ந்து மிக மகிழ்ந்து தம் வலக்கண்ணைத் தோண்டி முதல்வர் கண்ணில் அப்பினார். அதனால் குருதி நின்றது. அதனால் மகிழ்ச்சி மிகப்பெற்று உன்மத்தர் போலானார்.99

மேலும் திண்ணனின் பக்தி நலனைக் காட்ட விழைந்த இறைவர் தம் இடக்கண்ணிலும் குருதி வடியுமாறு செய்தார். அதைக் கண்ட திண்ணன் அஞ்சாது அவரது கண்ணில் தமது இடது காலை ஊன்றிக் கொண்டு இடக்கண்ணைப்

பிடுங்க அம்பை ஊன்றினார். 100 இந்நிலையில் சிவன் வெளிப் பட்டுக் "கண்ணப்ப நிற்க" 101 என்று மூன்று முறை கூறி அவரைத் தடுத்தார்.

இறைவர் திருமேனியிலிருந்து முளைத்தெழுந்த திருக்கை கண்ணப்பரது கையினை அன்புடன் பிடித்துக் கொண்டது. அதற்கு முன் அவரது அமுதவாயினின்றும் "கண்ணப்ப நிற்க" என்ற ஒலி மும்முறை எழுந்து தடுத்தது. இவற்றை மறைந்திருந்த சிவசோசரியார் கண்டார். வேதங்கள் முழங்க பிரமன் முதலிய தேவர்கள் பூமழை பொழிந்தனர். கையைப் பற்றிக் கொண்ட இறைவர் கண்ணப்பரை, "மாறில்லாய் என்வலத்தில் நிற்க" 102 என்று கூறி அருள் புரிந்து ஆட்கொண்டார்.

தெலுங்கு : சிவன் சிவப்பிராமணரிடம் தம்பின்பு மறைந்திருக்குமாறு கூறியதும் மகிழ்ச்சியுடன் அவ்வாறே செய்கிறார். வேட்டைக்குச் சென்ற திண்ணன் திரும்பி இலையைப் பரப்பி அதில் சுட்ட பன்றி மாமிசமாகிய ஊனமுதைப் படைத்தார். உண்ணுமாறு வேண்டி அருகிருந்து எடுத்துக் கொடுத்தார். சிவன் உண்ணாதிருக்கக் கண்டு,

"தினகுந்த நேமொ கோ யநி
யதுமாநமு பொம்த ....." 103

உண்ணாததன் காரணத்தைப் பார்க்குங்கால் சிவபெரு மான் கண்களில் இருந்து கண்ணீர் வழிவதைக் கண்டார். மலர்ந்தும் மலராமலும் இருக்கும் தாமரையில் இருந்து மகரந்தம் ஒழுகுவதுபோல் சிவன் கண்ணில் இருந்து வடியும் கண்ணீரும் அதிகமானது 104 (நபவு டம் தடிலோ ந கறுதம்மி க்ரம்மி பொடபொட சிறிகெம் கநீடு). திண்ணன் சிவனுக்குக் கண்வலியாக இருப்பதால் அமுதம் செய்யவில்லை என்று கருதி தக்கமருந்து தேட முயன்றார். அதற்கு 'தாப்கேடாகு' (ஆவரம் இலை) தலையில் வைத்து 'ரேசகி நிம்ம (எலுமிச்சம் பழ இலை) பம்டி

புல்புந' அரைத்துப்பட்டுபோடுகிறார்; 'தெல்ல திண்டெநபூ', 'கலிவெபுவ்வுலு (அல்லிமலர்) அறுத்து நசுக்கிப் பிழிந்தார்; 'பேரிநநெய்யி' (உறைந்த நெய்) வைத்து 'பெருகு வத்துலு' தயிரில் தோய்ந்த வத்திகள் போட்டு, 'சநுபாலதோ' (முலைப்பால்) 'நசிசங்கு' (சங்கு) என்ற தான் கேட்ட மருந்துகளையும், காட்டு மருந்துகளையும் இவை போன்ற பிற மருந்து வகைகளையும் வைத்தும் கண்ணீர் நிற்கவில்லை. இம்மருந்துகளால் கண்ணில் மேலும் குழி விழுந்து இரத்தம் வழிந்தது. எத்தகு வைத்தியம் செய்யினும் அனைத்தும் நீர்மேல் எழுத்துப்போல் வீண் ஆயிற்று. 105

மேலும் பட்டத்து ராணியும், இமயமலையின் குமரியும் என்னுடைய தாயுமான பார்வதியைக் கோபித்ததினால் உனக்குக் கண்கள் இவ்வாறு ஆனதோ? எனக்குத் தெரியாத மருந்து எதுவும் இல்லை, என்ன செய்தும் கண்ணுக்குத் தீங்கு குறையவில்லையே; 106 'மன்மதனை எரித்துக் காமம் குரோதம் என்னும் எவ்விதத் தீமையும் மனதில் இல்லாத சிவனை நான் இவ்விதம் கூறுதல் சுவாமி துரோகம் அல்லவா! எதற்காக இவ்விதம் உரைத்தேன் இக்கண்ணுக்கு எவ்வைத்தியம் நான் செய்வேனோ'? 107 என்றெல்லாம் திண்ணன் வருந்தினார்.

இறுதியில் திண்ணன் கண்வலி தீர்க்கக் கண்ணே சிறந்த மருந்து எனத் தெரிகிறார்.

'கம்டி கிம்க கம்டிகம்டே மம்து கலதெ முக்கம்
டிதி கம்டி. 108

உயிர்போய் உடல் வீழ்தல் போல் அம்பினால் கண்ணைப் பிடுங்கி அப்பினார். அதனால் அக்கண்ணில் குருதி நின்று மறுகண்ணில் குருதி வழிந்தது. இதைக் கண்ட திண்ணன் வருந்தாது இரண்டாவது கண்ணை அறியும் அடையாளத்திற்காகச் செருப்புக் காலால் அவ்விடம் வைத்துக் கொண்டு இரண்டாவது கண்ணை அம்பினால் பெயர்க்குங்கால் சிவன் வெளிப்பட்டு நில்! நில்! 109 என்று கூறினார்.

பிரம்மா, விட்டுணு, முனிவர்கள், அட்டதிக்குப் பாலகர்கள் முதலானோர் சுற்றிலும் ஆராதித்திருக்கச் சிவலிங்கத்தில் இருந்து வெளிப்பட்டுப் பார்வதியின் கையைப் பற்றிக் கொண்டு திண்ணன் முன் தோன்றினர். 110 அவர் சிவகோசரியாரை நோக்கி, 'எல்லையில்லா இவன் பக்தியைக் கண்டாய் அல்லவா! ஆதி அந்தம் இல்லாப் பக்தியைப் பார்த்தாயா! இவன் உண்மையான பக்தன் அன்றோ? உன் மனதிற்கு இப்போது அமைதிதானே 111 என்று கூறி இருவரையும் அருகழைத்து உங்கட்கு வேண்டும் வரம் கேளுங்கள் 112 என்றார். சிவகோசரியார் 'உன் பரிபூரணமான சக்தியைக் காட்டி உலகின் மாயையைத் தெளியச் செய்து எங்கட்கு உலக ஆசையை ஒழித்து ஆசையின்மையாகிய குணம் கொடுத்து இவ்வுடம்பை வெறுக்கும் வரம் வேண்டும்' 113 என்று கேட்டார்.

'இவ்வுலகத்தில் மனிதனில் இருக்கும் மனசாட்சி அல்லது உள்மனம் எல்லாம் நீயே என்று வேதங்கள் கூறக் கேட்கும் நாங்கள் வேறு ஒன்றை எவ்விதம் வேண்டுவோம். உன் மனம் எனும் ஆகாயத்தில் எங்களைச் சேர்த்து இப்பிறப்பிலிருந்து காப்பாற்றுக' 114 என்று வேண்டினர்.

பின், 'இவன் வேடன், துட்ட புத்தியுடைய வேடர் குலத்தில் தோன்றியவன். என்னைக் கேட்டு என்பால் தயை கொண்டு உன் உருவம் காட்டினாய். அதுபோன்றே இவனையும் பிறப்பு இறப்புத் தளைகளில் இருந்து விடுவித்து ஆட்கொள்ள வேண்டும்' 115 என்றார்.

பின், உன் விருப்பத்திற்கு மாறாக எங்கட்கு வேறு இல்லை. எனவே உன் விருப்பம் போல் செய்! ஆனந்தக் கடலில் மனம் மூழ்கியுள்ளது. அதில் அவ்வாறே மூழ்கச் செய் இறைவா' என்றும் வேண்டி இருவரும் நெடிது வீழ்ந்தனர். சிவன், தூய மனதுடன் உலகப்பற்று நீங்க அருள் புரிந்து அவர்களைத் தன் இதயத்தின் ஒன்றாக்கினான்.

கண்ணப்பர் முத்தி பெற்ற நிலை தமிழ் தெலுங்கு இரண்டிலும் மாறுபட்டு விளங்குகிறது. தூர்சடி தெலுங்கில் திண்ணன் சிவபெருமான் கண்வலிக்குப் பல்வகை மருந்துகளை இட்டதாகக் கூறுகிறார். சேக்கிழார் அவ்வாறு கூறவில்லை.

கண்ணிலிருந்து குருதி வருதற்கான காரணத்தைத் தூர்சடி கூறியிருப்பதுபோல் சேக்கிழார் இயம்பவில்லை.

சேக்கிழார் முதலில் வலது கண்ணில் இருந்து குருதி வடிவதாகக் கூறிப்பின் இடது கண்ணில் இருந்து குருதி வடிவதாகக் கூறுகிறார். தூர்சடி வலதுகண், இடதுகண் என்று குறிப்பிடவில்லை. பொதுவாக முதலாவது கண் இரண்டாவது கண் என்று மட்டிலும் கூறுகிறார்.

சேச்கிழார் இரண்டு கண்களிலிருந்தும் குருதி வருகிறது என்கிறார். தூர்சடியோ முதலில் முதல் கண்ணிலிருந்து கண்ணீரும், பின் குருதிவருவதாகவும், பின் இரண்டாவது கண்ணிலிருந்து குருதி வடிவதாகவும் கூறுகிறார்.

சிவபெருமான் 'கண்ணப்ப நிற்க' என்று மூன்று முறை கூறுவதாகக் சேக்கிழார் பாடுகிறார். தூர்சடியோ, ''நிலுவு! நிலுவு! (நில்! நில்) என்று இரண்டு முறை கூறுவதாகக் கூறுகிறார்.

சேக்கிழார் திண்ணன் கையைப் பற்றிச் சிவபெருமான் தடுத்ததாகக் கூறுகிறார். ஆனால் தூர்சடி, அவ்வாறு இயம்பவில்லை.

தூர்சடி சிவபெருமானுக்கும் சிவகோசரியாருக்கும் உரையாடல் நிகழ்வதாகக் கூறுகிறார். ஆனால் சேக்கிழார் அவ்வாறு கூறவில்லை.

தூர்சடி, சிவன் சிவலிங்கத்தினின்று வெளிப்பட்டு இருவரையும் தன் அருகழைத்து வேண்டும் வரங்கள் கேட்குமாறு கூறுவதாகப் பாடுகிறார், சேக்கிழார் அவ்வாறு சுட்ட

வில்லை. வரங்கள் கேட்பதாகத் தூர்சடி கூறச் சேக்கிழார் கூறவில்லை.

முக்திக்குச் சிவகோசரியார் சிவனிடம் பரிந்துரை செய்வதாகத் தூர்சடி பாடுகிறார். சேக்கிழார் பரிந்துரை செய்வதைப் பாடவில்லை.

சிவகோசரியார் முக்தி பெற்றாரா இல்லையா என்று சேக்கிழார் குறிக்கவில்லை. ஆனால் திண்ணன் மட்டிலும் சிவனால் ஆட்கொள்ளப் பெற்றதைச் சுட்டுகிறார். ஆயின் தூர்சடி, சிவன் இருவரையும் அவ்வியமே ஆட்கொண்டதாகக் கூறியுள்ளார்.

அடிக்குறிப்புகள்

1. தேவாரம், மூன்ருந்திருமுறை, கூடற்சதுக்கம், பா.
2. மே. ப., தென் குடித்திட்டைப் பதிகம், பா.
3. மே. ப., பா. 4.
4. மே. ப., நான்காந் திருமுறை, திருச்சாய்க் காட்டுப் பதிகம், பா - 8.
5. மே. பா., திருக்குறுக்கை வீரட்டப் பதிகம், பா. 7.
6. மே. ப., ஆருந்திருமுறை, திருமழபாடிப் பதிகம். பா. 9.
7. மே. ப., திருச்சிவுபுரம் பதிகம், பா. 1.
8. மே. ப., தனித்திருத்தாண்டகம், பா. 1.
9. மே. ப., திருக்கழிப்பாலைப் பதிகம், பா. 6.
10. மே. பா., ஏழாந்திருமுறை, திருத்தொண்டத் தொகை, பா. 2.
11. மே. ப., திருப்புன்கூர் பதிகம், பா. 7.
12. மே. ப., திருநின்றியூர் பதிகம், பா.
13. மே. ப. திருவீழிமிழலைப் பதிகம், பா. 6.
14. திருவாசகம், பா.
15. மே. ப., பா.
16. ஒன்பதாந் திருமுறை, திருவிசைப்பா, பா.
17. பதிஞெராந்திருமுறை, கைலைபாதி காளத்திபாதி யந்தாதி, பா.
18. மே. ப., திருக்கண்ணப்பதேவர் திருமறம், அடிகள் 1-157.
19. மே. ப.
20. மே. ப., கல்லாடதேவ நாயஞர்.
21. மே. ப., சிவபெருமான் திருவந்தாதி, பா. 28.
22. மே. ப., கோயிற்றிருப்பண்ணியர் விருத்தம், பா. 20.

23. மே. ப., பா. 40
24. மே. ப., திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி, பா. 11.
25. திருத்தொண்டர் புராணம், பா. 1013.
26. மே. ப., பா. 1017.
27. மே. ப., பா. 1021.
28. மே. ப., பா. 346.
29. மே. ப., பா. 197.
30. சித்தர் பாடல்கள், பட்டினத்தார் பாடல்கள், பா.
31. பார்க்க : அடிக்குறிப்பு 3.
32. கண்ணப்ப நாயனர் புராணம், பா. 650.
33. காளத்தி மகாத்மியம், பா. 3.
34. கண்ணப்ப நாயனர் புராணம், பா. 651.
35. காளத்தி மகாத்மியம், பா. 2.
36. கண்ணப்ப நாயனர் சரிதச் சுருக்கம், பா. 64.
37. கண்ணப்ப நாயனர் புராணம், பா. 656.
38. மே. ப., பா. 657
39. காளத்தி மகாத்மியம், பா. 8.
40. மே. ப., பா. 6.
41. கண்ணப்ப நாயனர் புராணம், பா. 659.
42. மே. ப., பா. 660.
43. மே. ப., பா. 663.
44. காளத்தி மகாத்மியம், பா. 21.
45. மே. ப., பா. 22-24.
46. மே. ப., பா. 22.
47. மே. ப., பா. 27.
48. கண்ணப்ப நாயனர் புராணம், பா. 676.
49. காளத்தி மகாத்மியம், பா. 33.
50. கண்ணப்ப நாயனர் புராணம், பா. 680.
51. மே. ப., பா. 691.
52. காளத்தி மகாத்மியம், பா. 35.
53. கண்ணப்பநாயனர் புராணம், பா. 694.
54. மே. ப., பா. 676.

55. மே. ப., பா. 709.
56. மே. ப., பா. 706—712.
57. மே. ப., பா. 716
58. காளத்தி மகாத்மியம், பா. 41.
59. மே. ப., பா. 45.
60. மே. ப., பா. 48.
61. மே. ப., பா. 49.
62. கண்ணப்ப நாயனூர் புராணம், பா. 738.
63. மே. ப., பா. 740.
64. மே. ப., பா. 743.
65. மே. ப., பா. 745.
66. மே. ப., பா. 748.
67. மே. ப., பா. 751.
68. மே. ப., பா. 752.
69. மே. ப., பா. 754.
70. காளத்தி மகாத்மியம், பா. 55.
71. மே. ப., பா. 56.
72. மே. ப., பா. 61.
73. மே. ப., பா. 69.
74. மே. ப., பா. 42.
75. மே. ப., பா. 72.
76. கண்ணப்ப நாயனூர் புராணம், பா. 755.
77. மே. ப., பா. 758.
78. மே. ப., பா. 774.
79. மே. ப., பா. 776.
80. காளத்தி மகாத்மியம், பா. 85.
81. மே. ப., பா. 87.
82. மே. ப., பா. 91.
83. மே. ப., பா. 92.
84. பார்க்க ; அடிக்குறிப்பு 79.
85. காளத்தி மகாத்மியம், பா. 93.
86. கண்ணப்பநாயனூர் புராணம், பா. 784-789.
87. காளத்தி மகாத்மியம், பா. 94.

88. மே. ப., பா. 95.
89. மே. ப., பா. 96.
90. மே. ப., பா. 97.
91. மே. பா., பா. 98.
92. காளத்தி மகாத்மியம், பா. 99.
93. மே. ப., பா. 100
94. மே. ப., பா. 101.
95. கண்ணப்ப நாயனூர் புராணம், பா. 806.
96. காளத்தி மகாத்மியம், பா. 104
97. கண்ணப்ப நாயனூர் புராணம், பா. 812.
98. மே. ப., பா. 821.
99. மே. ப., பா. 823.
100. மே. ப., பா. 826.
101. மே. ப., பா. 827.
102. மே. ப., பா. 829.
103. காளத்தி மகாத்மியம், பா. 106.
104. மே. ப., பா. 107.
105. மே. ப., பா. 110, 111.
106. மே. ப., பா. 112.
107. மே. ப., பா. 113.
108. மே. ப., பா. 114.
109. மே. ப., பா. 119.
110. மே. ப., பா. 120.
111. மே. ப,, பா. 121.
112. மே. ப., பா. 122.
113. மே. ப., பா. 123.
114. மே. ப., பா. 124.
115. மே. ப., பா. 125.
116. மே. ப., பா. 126.

இயல் : 6

தமிழ், தெலுங்கு இலக்கிய நயம்

தமிழிலும் தெலுங்கிலும் அமைந்துள்ள கண்ணப்பர் வரலாறுகள் சிறந்த இலக்கிய நயம் கொண்டவையாய் இயங்கிக் கற்போர்க்குப் பக்திச் சுவையுடன் இலக்கிய நயத்தையும் சுவையையும் தரவல்லதாய்த் திகழ்கின்றன. சிறந்த இலக்கியத் தன்மைகளைக் கீழ்க்காணும் தலைப்புகளில் இவண் ஆராயப்பெறுகின்றன.

1. காவிய நலம்
2. நூல் நயம்

அ. கற்பனை
ஆ. அணிகள்
இ. வர்ணனை
ஈ. உணர்ச்சி

1. காவிய நலம் :

தமிழ் : சேக்கிழார் பெருமான் தம் திருத்தொண்டர் புராணத்தைப் பழஞ்சிவ அடியார்களின் வரலாறுரைக்கும் புராணமாகப் பாடினும் காவிய அமைப்பும் ஒருங்கு அமையுமாறு அதை ஆக்கியுள்ளார். தண்டியலங்காரம் பகரும் காவியப் பண்புகள் யாவும் பொருந்த இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ளன. இது அவரின் சிறந்த புலமைக்கோர் சான்றாகும்.

புராண நலனும் காவியப் பண்புகளும் ஒருங்கமைந்த பெரியபுராணத்தில் சுந்தரருக்குத் தலைமைத் தன்மை

அளிக்கிறார். திருமுனைப்பாடி நாட்டில் தோன்றிய சுந்தரரின் வாழ்வை ஒட்டியே பிற நாயன்மார் வரலாறுகள் இயம்பப் பெறுகின்றன. இறுதியில் சுந்தரர் கயிலையில் இறைவனுடன் ஒன்றுதலுடன் நூல் முடிவடைகிறது. பெருங்காப்பிய இலக்கணங்கள் யாவும் பெற்ற பெரிய புராணத்துள் ஒரு சிறு பகுதியாகக் கண்ணப்பர் வரலாறு அமைந்துள்ளது. அதனால் இதைத் தனிமைப்படுத்திக் காவியம் என்பதற்குரிய நால்வகை உறுதிப் பொருட்களாகிய அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்பன விரவிவரும் பாங்கைக் காண இயலாது. எனவே தமிழில் கண்ணப்பர் வரலாறு காவியம் என்பது பொருத்தமுடையது அன்று எனலாம். எனினும் வீடு பற்றிய கருத்துக்கள் கூறப்படுகின்றன. இரு சுடர்த் தோற்றமும் மறைவும் காணப்படுகின்றன.

வீடு என்பது உறுதிப் பொருளான இறைவனையடைவதாகும். திண்ணன் திருக்காளத்தி நாதரை அறிந்து அடைந்து மூல ஆணவமும் இருவினையும் முழுமையாக நீங்கப் பெற்றுக் கண்ணப்பச் சிவனால் ஆட்கொள்ளப் பெற்றுக் கண்ணப்பராய் முக்தி பெற்றது வீடு பற்றிக் கூறுவதாகும்.

இரு சுடர்த் தோற்றத்தைச் சேக்கிழார் கண்ணப்பர் புராணத்தில் அழகுறச் சுட்டிச் செல்கிறார்.

கதிரவன் மறைவு :

சூரியன் மறையும் இயற்கையான நிகழ்வினைத் திண்ணனின் பக்தியைக் கண்டு மேற்றிசையில் தாழ்ந்தனன் என்று சுட்டுகிறார். குடுமித் தேவருக்கு இன்னமும் இனிய கறியமுதூட்ட வேண்டுமென்ற திண்ணனின் காதல் கண்டு பகலவன் தன் கரங்கள் கூப்பி மலையில் தாழ்ந்தான்.[1] காதல் கண்டு மறைந்தான் என்பதுதான் மறைந்து மீண்டும் தோன்றி அவர் விரும்பிய ஊன்பெறுதற்கு விலங்குகளைக் காட்டல் வேண்டும், அதனால் திண்ணனின் அன்பைப் பெற

வேண்டும் என்று கருதியவன் போலத் தாழ்ந்தான் என்ப தாகும். இதைத் தன் குறிப்பை ஆசிரியர் ஏற்றிக் கூறிய தாகவும் கொள்ளலாம்.

கதிரவன் தோற்றம் :

படர்ந்திருக்கும் இருளை நீக்கித் தன் முகத்தைக் காட்டித் தேரில் வருகின்ற சூரியன் அன்புருவமாகிய வில் ஏந்திய திண்ணனுர் வேட்டையில் எய்கின்ற காட்டு விலங்குகளைக் கொல்வதற்கு வளைக்க, அவற்றை மறைக்கும் திரையை நீக்கிக் காட்டுதல் போலத் தன் கதிர்களைக் காட்டித் தோன்றுகிறது என்று கூறுகிறுர். இதைப் பின்வரும் அடிகளால் அழகுறச் சுட்டுகிறுர். **"மெய்காட்டின் மாவளைக்க விட்டகருந் திரையெடுத்துக் கைகாட்டு வாள் போலக் கதிர்காட்டி யெழும் போதில்."** 2

தெலுங்கு :

தமிழில் எவ்வாறு கண்ணப்பர் வரலாறு தனித்தவொரு காவியமாகத் திகழவில்லையோ அதுபோன்றே தெலுங்கிலும் தனிக் காவியமாக இயம்பப் பெறவில்லை. பெரிய புராணத்துள் ஒரு சிறு பகுதியாகக் கண்ணப்பர் வரலாறு உள்ளதுபோல் தெலுங்கிலும் காளத்தி மகாத்மியமு என்னும் நூலுள் ஒரு பகுதியாக விளங்குகிறது. பிரமாஸ்வாசமு, த்வியாஸ்வாசமு, த்ருதீயாஸ்வாசமு, சதுர்தரஸ்வாசமு என்ற நான்கு பகுதிகளுள் மூன்றுவதா யுள்ள த்ருதீயாஸ்வாசமு என்பதில் இவ்வரலாறு வருகிறது. இதன் கண் கண்ணப்பர் வரலாற்றுடன் நக்கீரன் கதையும் இடம் பெற்றுள்ளது. காளத்தி மகாத்மியம் எனும் நூலின் ஒரு பகுதியாக் இது வருதலால் காவியத்தின் உறுதிப் பொருட்களாகிய அறம் பொருள் இன்பம் வீடு போன்றன காண இயலாது. எனினும் வீடுபற்றி வருகிறது.

வீடு முக்தி பெறுதலாகும். கண்ணப்பர் முக்தி பெற்றது வீட்டைக் குறிக்கிறது. காவியப் பண்பில் ஒன்றுகிய

வாழ்த்தும் வணக்கமும் இதன் கண் அமைந்துள்ளன.[3] சேக்கிழார் இயற்கையாக நிகழும் சூரியன் செயலைக் கதைத் தலைவன் செயலுடன் இயைத்துக் கூறியுள்ளதுபோல் தூர்சடி கூறவில்லை. அதனால் தூர்சடி எழுதிய கண்ணப்பர் வரலாற்றையும் ஒரு காவியம் எனலாகாது.

2. நூல் நயம் :

அ. கற்பனை :

இலக்கியத்தில் கற்பனை இலக்கிய நயத்திற்கும் கற்போர் உணர்வதற்கும் இன்றியமையாத ஒன்றாக உள்ளது. இலக்கியமே வரன்முறைப்பட்ட கற்பனை எனலாம். ஓவியம், சிற்பம் போன்றன யாவும் கற்பனைகளே. கற்பனை ஒன்றாயினும் அது வெளிப்படும் வடிவங்கள் பலவாகும். அதனால் பெயரும் மாறுபடுகிறது. அது இலக்கியத்தில் இடம் பெறுங்கால் இலக்கியக் கற்பனையாகிறது. அக்கற்பனை மனித உள்ள உணர்வுக்கு ஒத்து இயற்கையை ஒட்டியதாய மையும் போதுதான் வாழ்க்கைக்குப் பயன்படுதலுடன் சிறப்பும் பெறுகிறது. இயற்கை இகந்த வாழ்வுடன் ஒவ்வாத கற்பனைகள் யாவும் படிக்கச் சுவையுடன் இருப்பினும் வாழ்க்கைக்குப் பயன் படுபவனவாக அமைவ தில்லை. அதனால் அது வெறுங் கற்பனை எனப் படுகிறது. இது சுவையற்றதும் கற்பனைக்கு முரணானதும் அல்லாமல் அதனின்று வேறுபட்டுச் சற்றுமிகைபடக் கூறுதலாகும். அத்தகு வேறுபாடும் மனக்கண் காணும் காட்சியால் ஏற்பட்டதன்று; மனம் உணரும் உணர்ச்சியின் தன்மையால் ஏற்பட்டதாகும்.[4] இயற்கையுடன் இயைந்த உள்ளம் விழைந்த கற்பனை படைப்புக் கற்பனை, இயைபுக் கற்பனை, கருத்து விளக்கக் கற்பனை என மூவகையாகு மென்பர். சேக்கிழார் தம் புராணத்தில் கற்பனைகள் பல பயன்படுத்தியுள்ளார். கண்ணப்பநாயனார் புராணத்திலும் இத்தகு கற்பனைகள் காணப்படுகின்றன.

படைப்புக் கற்பனை :

வெவ்வேறிடங்களில் வேறு வேறு வகையான நிகழ்ச்சி களை ஒன்றுபடுத்தி முழுமையான ஒன்ருக ஆக்குவதே படைப்புக் கற்பனையாகும்.

சேக்கிழார் சமய தத்துவ அறிவு பெற்றவர். திண்ணன் கதையைக் கூறுங்கால் அதில் இடம் பெறும் நிகழ்ச்சிகளைத் தம் சமய தத்துவ அறிவுடன் ஒன்றுபடுத்திக் கற்பனை செய்து கூறுகிருர். உயிர்களைப் பிறப்பிறப்புக்களில் ஆழச் செய்யும் இருவினைகளாகிய வலையில் பட்டுத் தந்நிலை கலங்கிச் சுழல் பவரின் நன்னெறி செல்லும் மனத்தைத் தடை செய்கின்ற ஐம்பொறிகள் போல் (இதனுடன்) பலவாறு வலைகளை அறுத்துச் செல்லும் விலங்குகளை நாய்கள் செல்லாவாறு தடுக்கின்றன என்று கற்பனை செய்கிருர். அப்பாடல் வருமாறு:

''பலதுறைகளில் வெருவரலொரு பயில்வலையற நுழைமா
வலமொருபடர் வனதகைவுற வுறுசினவொடு சுவர்நாய்
நிலவியவிரு வினைவலையிடை நிலைசுழல்பவர் நெறிசேர்
புலனுறுமன னிடைதடைசெய்த பொறிகளினை வுளவே.'' 5

இயைபுக் கற்பனை :

ஓரிடத்தில் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சியை பிறிதோரிடத்தில் நிகழும் நிகழ்ச்சியையும் கண்டு அது போன்றதே இது என்று இரண்டையும் இயைபுபடுத்திக் கூறுவது இயைபுக் கற்பனையாகும்.

தமக்குதவும் தத்துவப்படிகள் பலவற்றையும் கடந்து (36 தத்துவங்களையும் கடந்து சிவத்தையடையும் சிவயோகிகளைச் சேக்கிழார் நன்கறிந்தவர். அவர் தம் அன்புப் பெருக்கையும் உணர்ந்தவர். தாம் கண்ணப்பரின் கதையைக் கூறுங்கால் திண்ணனுர் நாணனுடனும் அன்புடனும் ஏறுவதாகக் கூறும் பாடல் வருமாறு :

''நாணனு மன்பு முன்பு நளிர்வரை யேறத் தாமும்
பேணுதத் துவங்க ளென்னும் பெருகுசோ பானநெறி
யாணையாஞ் சிவத்தைச் சார வணைபவர் போல வையர்
நீணிலை மலையை நேர்படச் செல்லும் போதில்''[6]

இங்கு இரண்டையும் இயைபுபடுத்தி அது போன்றதே இதுவும் என்று கூறுகிறார். யோகிகள் தத்துவங்கள் என்கின்ற படிகளை ஒவ்வொன்றாகக் கடந்து சிவனை அடைவது போன்று திண்ணனார் நாணனும் குடுமித் தேவர் பால் கொண்ட அன்பும் முன்னே செல்ல மலைப்படிகளை ஏறிச் சென்றார் என்று கற்பனை செய்கிறார்.

மேலும் அன்பு பொழிவார் போலத் திண்ணன் தன் வாயில் உள்ள மஞ்சன நீரைச் சிவன்மேல் விட்டான் என்று கற்பனை செய்கிறார். ''வாயின்மஞ் சனநீர் தன்னை வனைத்தவன் புமிழ்வார் போலவிமலனார் முடிமேல் விட்டார்.[7]

எரிக்கடவுள் தேவர்க்கிடும் உணவைக் கொண்டு செல்கிறார் என்பதைப் போன்றே திண்ணனார் திருக்காளத்தி நாதனுக்கு ஆகின்ற தன்மையைத்தானே சோதிப்பதற் காகத் திண்ணனார், வாயில் ஊறுகிய திருவமுதினையை வைத்தார் என்று சேக்கிழார் கற்பனை செய்கிறார். அப்பாடல் வருமாறு :

''எண்ணிறந்த கடவுளருக் கிடுமுணவு கொண்டூட்டும்
வண்ண வெரி வாயின்கண் வைத்ததெனக் காளத்தி
யண்ணலார்க் காம்பரிசு தாஞ்சோதித் தமைப் பதற்குத்
திண்ணனார் திருவாயி லமைத்தாருன் றிருவமுது.[8]''

கருத்து விளக்கக் கற்பனை :

புலவன் ஏதேனும் ஓர் உண்மையைப் பிறி தொன்றினுக்கு அப்பிறிதொன்று அவ்வுண்மையைக் காட்ட வில்லையாயினும் அது காட்டுதல் போல் கற்பனை செய்து

கூறுவது கருத்து விளக்கக் கற்பனையாகும் இக்கற்பனையை கண்ணப்பநாயனுர் புராணத்தில் பயின்றுவரவில்லை. வெறுங் கற்பனையும் பயின்று வரவில்லை.

ஆ. அணிகள்

கண்ணப்ப நாயனுர் புராணத்தில் அணிகள் மிக்குப் பயின்று வருகின்றன. அவை இங்கு நோக்கப் பெறுகின்றன.

தன்மையணி :

"எவ்வகைப் பொருளு மெய்வகை விளக்கும்
சொன்முறை தொடுப்பது தன்மையாகும்"[9]

என்பது தண்டி. அரிய தவங்கள் செய்தும் மலைகளையும் காடுகளையும் சேர்ந்தும் முனிவரும் தேவரும் காணுதற்கரியராகிய சிவனை அம்பினுல் கண்டு இருள் நீங்கும்படி கண்ணப்பர் நின்ருர்[10] என்கிருர் சேக்கிழார். இங்கு முனிவர்களின் தன்மையைக் கூறுவதால் தன்மையணி ஆயிற்று. திண்ணன் மலையை நோக்கிச் செல்வதையும் இதன் கண் அடக்கலாம்.[11]

உவமையணி :

"பண்புந் தொழிலும் பயனுமென் றிவற்றின்
ஒன்றும் பலவும் பொருளொடு பொருள்புணர்த்
தொப்புமை தோன்றச் செப்புதுவமை"[12]

என்பது தண்டி.

"கவர்நாய்...புகனுறுமன விடைதடை செய்த பொறி களினை வுளவே"[13] என்பது புராணம் கட்டிய வலைகள் அறுமாறுவெளிச்செல்ல முயன்ற விலங்குகளைக் கோபத்துடன் பிடிக்கின்ற நாய்கள் பிறப்பிறப்புகட்கும் காரணமாகிய இருவினை வலையில் பட்டுத் தந்நிலை தாழ மனம் நன்னெறி செல்லாது இடையில் தடுக்கும் ஐம்பொறிகளைப்போல்

உள்ளன என்பதாகும். நாய்கள் விலங்குகளை வெளிவிடாத தன்மை மனத்தை ஐம்பொறிகள் நன்னெறியில் செல்லா வாறு தடுத்ததற்கு உவமையாக அமைந்துள்ளது. 'அளவு' உவம உருபாகும்.

திண்ணனூர் குடுமித்தேவருக்குத் தாம் முன்பெற்ற ஊனமுதை அளித்து மீண்டும் அமுதை அளிக்க வேண்டு மென்ற காதலினால் செல்வார். ஆயின் மீண்டு வருவார்; காதலால் தழுவிக் கொள்வார். கன்றினை விட்டுப் போகும் ஈறணிய பசுவினைப் போல் இருப்பார். என்று சேக்கிழார் கூறுகிறார். அப்போதுதான் கன்றை ஈனிய பசு தன் கன்றை விட்டுப்போக மனமின்றிச் சென்று சென்று மீள்தல்போல் திண்ணனூரும் சிவன்பால் கொண்ட ஆருக் காதலினால் அவரைப் பிரிய மனமில்லாதவராகி, **"கன்றகல் புனிற்றுப் போல்வர்"** 14 என்று கூறுகிறார். இங்கு இறைவனைக் கன்றாகவும் திண்ணனூரை ஊட்டுவித்துக் காக்கும் தாயா கவும் கொள்ளலாம்.

இதுபோன்ற உவமை நயங்கள் பல இப்புராணத்தில் காணப்படுகின்றன. அவற்றுட் சில வருமாறு: **"வங்கினைப் பற்றிப் போதா வல்லுடும் பென்ன"** 15 **"வளைத்தவன் புமிழ்வார் போல"**, 16 **"எரிவாயின்வைத்ததென,"** 17 **"வேதகத்திரும்பு பொன்னானாற்போல்,"** 18 **"உன்மத்தர்போல்"**. 19

உருவக அணி :

> **"உவமையும் பொருளும் வேற்றுமையொழிவித்**
> **தொன்றென மாட்டினஃ துருவக மாகும்"** 20

என்பது தண்டி.

உவமானமும் உவமேயமும் வேறுபாடின்றித் தோன்று வது உருவகம். யானையின் பெரிய கொம்புகளில் விளையும் முத்துக்கள் மூங்கிலில் விளையும் முத்துக்கள் மலையில் விளையும் ஏனைய மணிகள் எனும் இவற்றின் ஒலிகள் வேடர்கள்

மகிழ்ச்சியால் பொழியும் மணிமழையுடன் வண்டுகள் எழுந்து பறக்க விண்ணில் மலர்மழை பொழிந்தது. சிறிய உடுக்கைகளன்றி தேவர் துந்துபிகளும் எங்கும் ஆர்த்தன. 21 வேடர் ஒலிகள் காட்டில் எழும் மணிகளின் ஒலிகளுடன் ஒத்திருந்தன என்பதாகும்.

திண்ணன் முதன் முதலாக வேலைப் பிடித்த தன்மையைக் கீழ்க்கண்டவாறு உருவகம் செய்கிறார். உச்சிப்போதில் இசைக் கருவிகள் இயங்க ஒளிவீசும் கரிய போர்வல்ல ஏறுபோன்ற திண்ணனாரைப் போர்புரிய வல்லதாகிய வில்லைப் பிடிப்பித்தார்கள். 22

திண்ணன் விற்றொழிற் பயிற்சி முடித்ததை நாளும் விற்றொழில் பயின்ற முற்றுப் பெற்றார் வானவர் குலத்தில் அரியராய் அவதரித்த சிங்க ஏறு போன்ற திண்ணனார். 23

நாகன் தன் மக்களை, "சிலைக் கீழ்த்தங்கி" 24 என்பது போல் அன்புடன் ஆட்சி செய்தான் என்கிறார். வேடர் தலைவன் ஆட்சி புரிந்த சிறப்பினது அவன் கையிலேந்திய வில்லாதலின் அச்சிலையின் கீழ் அவன் குடிகள் தங்கினர் என்பதாம்.

வேடர் இட்ட வலைகள் இருவினைகள் எவ்வாறு உயிர்களை உய்யவொண்ணாது செய்கிறதோ அவ்வாறு வலைகள் மிருகங்களை வெளிச் செல்லாவாறு தடுத்தன 25 என்று கூறுகிறார் சேக்கிழார்.

மலையில் தவழும் மேகங்களைப் போன்ற நீலநிறம் போன்ற கண்டத்தையுடைய காளத்திநாதன் என்பதை, "**மைதழையும் கண்டத்து மலைமருந்து**" 26 என்று இயம்புகிறார்.

தற்குறிப் பேற்றவணி :

"பெயர் பொரு ளல்பொரு ளெனவிரு பொருளினும்
இயல்பின் விளைதிற னன்றி யயலொன்று
தான்குறித் தேற்றுதல் தற்குறிப் பேற்றம்" 27

என்பது தண்டி.

கீழிருந்து உயரக் கிளம்பி விழும் மானினை மேலிருந்து விழும் மானாகவும் மானைக் குறிவைத்து இடைவிடாது தொடர்ந்து எய்யப்படும் அம்பு வரிசையைப் பாம்பாகவும் கூறியது தற்குறிப்பேற்றமாகும். 28

ஆர்வமொழியணி :

"ஆர்வ மொழி மிகுப்ப தார்வ மொழியே" 29 என்பது தண்டி. திண்ணன் குடுமித் தேவரை ஆர்வம் பொங்கக் கண்டுத் தம் இருள் நீங்குமாறு செய்தார் என்பது ஆர்வ மொழியணியாகும். இதைக் கீழ்க்காணும் பாடலில் சேக்கிழார் சுட்டுகிறார்.

"சார்வருந் தவங்கள் செய்து முனிவரு மமரர்தாமுங்
கார்வரை யடவி சேர்ந்துங் காணுதற் கரியார் தம்மை
யார்வமுன் பெருக வார வன்பினிற் கண்டு கொண்டே
நேர்பெற நோக்கி நின்றார் நீளிரு ணீங்க நின்றார்." 30

திண்ணனைக் குடுமித்தேவரிடமிருந்து அழைத்துச் செல்ல வந்த அவர் பெற்றோர் கருத்தை அறியாது தன் கருத்திலேயே ஆர்வமாக இருந்தார் என்று சேக்கிழார் கூறுகிறார். திருக்காளத்தி நாதரின் அருள் எய்தியதனால் இன்பம் உறும் பரிசன வேதியினால் இரும்பு பொன்னாதல் போல் யாக்கையின் தன்மையும் வினைகளிரண்டும் சாரும் மலம் மூன்றும் அறுபடுவதால் முன்னைப் பசுபோதத் தன்மை மாறிச் சிவபோதவடிவமாய திண்ணனார் தம் கருத்திலேயே ஆர்வமுடனிருந்தார். 31.

திண்ணன் ஆர்வத்துடன் திருக்காளத்தி மலையை நோக்கிச் சென்றதை ஆர்வமொழியணி அமைந்ததாகச் சேக்கிழார் பாடுகிறார்.

> ''முன்பு செய் தவத்தி னீட்ட முடிவிலா வின்ப மான
> வன்பினை யெடுத்துக் காட்ட வளவிலா வார்வம் பொங்கி
> மன்பெருங் காதல்கூர வள்ளலார் மலையை நோக்கி
> யென்புநெக் குருதி யுள்ளத் தெழுபெரு
> வேட்கை யோடும்'' 32

என்பது அப்பாடல்.

தெலுங்கு :

தெலுங்கிலும் அணிகள் உள்ளன. ஆயின் அவற்றைச் சரியாகப் பொருத்திக் கண்ணப்பநாயனர் புராணத்தில் அறிய இயலவில்லை. தெலுங்கில் அணிகட்கு 'அலங்காரமு' என்று கூறுவர். தூர்சடி உவமையணிகளைக் கையாண்டுள்ளார். அவை இங்கு விளக்கப்படுகின்றன.

பெண்களின் கூந்தல் தோகை போல் இருந்ததாம். இதை ''நெமலிபிஞ்சம்பு ஜுட்டி'' 33 என்று கூறுகிறார்.

கண்கள் அல்லி மலரைப் போன்று உள்ளன என்பதை, ''நேத்ரநீலோத் பலம்புல நீல கருநியர்சநமு சேய'' 34 என்றவாறு சுட்டுகிறார்.

குழந்தை பிறந்ததும் தொப்புள் அறுப்பது வழக்கம். திண்ணன் பிறந்ததும் தொப்புளை அறுத்தனர். அது சம்சார ஆசையை அறுப்பதுபோல் உள்ளதென்பதை, ''சம்சார மோஹபாசமு நடுவால, பொட்டு, கோசிரி மிந்ந பிட்டநிகிநி'' 35 என்று பகர்வர்.

அக்குழந்தையை நீராட்டுவது பாவங்கள் அழிய வேண்டும் என்பதைக் காட்டுகிறது. இதை,

''பாபகதம் பஜம்பாலம்பு கடிகெடு
பகதி நீள்ளார்கிரி பாபநிகிநி'' 36

என்று விளம்புவர்.

இறைவன்பால் மனத்தை நிறுத்திய பக்தன் யோக நித்திரையில் இருத்தல்போல் திண்ணனாகிய குழந்தையும் சிறிது நேரம் கண் திறவாமல் இருந்தது. 37

இவ்வுலகம் எவ்வாறுளதோ எனக்காண அக்குழந்தை கண்களைத் திறந்தது. 38

உலகப் பற்றை உதறித் தள்ளுதல்போல் அடி எடுத்து வைத்துத் தளர்நடை நடந்தது.

புதியதாகத் திருமணம் செய்து கொண்டவர்கள் வண்டு பூவில் மகரந்தம் உண்டு களித்தல்போல் தம் இளம் மனைவியுடன் கூடி மகிழ்ந்திருந்தனர் என்பதை, ''...பிம்கமு ஜூப பாநமுல பெக்குவ ஜொக்கிரி பில்லதம்பதுல்'' 40 என்று இயம்புகிறார்.

இ. வர்ணனை :

சேக்கிழார் கண்ணப்பநாயனார் புராணத்தில் பல இடங்களில் வர்ணனைகள் கூறியுள்ளார். தேவையான இடங்களில் மட்டிலும் இதைக் கையாண்டுள்ளார்.

நாட்டு வர்ணனை :

திண்ணன் பிறந்த பொத்தப்பி நாடு புலவர்களால் புகழப்பெறும் நல்ல வளங்களும் பூக்கள் நிறைந்த வாவிகளும், சோலைகளும் நிறைந்தது என வர்ணனை செய்கிறார். 41

நகர வர்ணனை :

திண்ணன் பிறந்த உடுப்பூர். முத்துக்கள் வரும் அருவிகள் ஓடும் சாரல்களையும் யானைக் கொம்புகளாலாய

மதிலரணற் சூழப்பெற்று விளங்குவதாகும். 42 மேலும் இவ்வூர் விளாமரங்கள் நிறைந்ததாயும் அதில் வலைகள் தொங்குவதாயும் அருகில் காட்டுப்பன்றி, புலி, கரடி, கடமை, மானினங்கள் விளங்குவதாயும் உள்ளது. 43

சிறுவர்கள் புலிக்குட்டி, யானைக்கன்று, பெண்மான் இவற்றுடன் விளையாடுகின்றனர். 44 இசைக் கருவிகளின் ஓசையினும் மிக்கு ஓசை செய்து ஓடும் அருவிகள் ஆங்குள்ளன. 45

திண்ணன் அரசுரிமை ஏற்றுக் கன்னி வேட்டைக்குச் செல்லுமுன் தன்னை அழகுறப் போர்க்கோலம் செய்து கொள்கிறார். அதைச் சேக்கிழார் பின் கண்டவாறு வர்ணிக்கிறார்.

தலைமயிரைச் சுருளில்லாது மேலே தூக்கிக் கட்டி அதில் கண்ணி சார்த்தி, அதனிடையில் மயிற்பீலி சேர்த்தி முல்லை மாலையுடன் குறிஞ்சி வெட்டுப் பூக்களையும் சூட்டிக் கொண்டார். 46

முன்னெற்றிமேல் மயிலிறகின் அடியில் இடையிடையே மணிகளை உடன் வைத்து மயிரைப் பொருந்தும்படி சார்த்தி வெள்ளிய தோட்டைக் காதில் பொருத்தினர். 47

கழுத்தில் பலகறைகளுடைய வெள்ளையாகிய மாலையும் பல்வகை மணிகள் கோத்து பன்றிக் கொம்புகள் துண்டப் பிறை போல்வனவாறு வைத்து வேங்கையின் வலிய தோலிற் பதித்துத் தட்டையாகச் செய்த சன்னவீரம் என்ற வெற்றி மாலையும் அணிந்தனர். 48

மார்பில் யானைத்தந்தத்தாலாகிய சிறுமணிகளின் மாலையும், தோளில் வாகு வளையங்களும் முன் கையில் கைக்கோதையும் கட்டினர். 49

இடையில் மயிற்பீலி யமைந்த புலித்தோலாடையின் மேல் பலகறைகளைக் கோத்து விளாம்பாகக் கட்டியும்,

உடைதோலும் துவரேற்றிய வாரையும் சேரக்கட்டும் விசியைப் பூட்டி அமைத்திருந்தனர்.[50]

காலில் வீரக்கழலும் பாதங்களில் நீண்ட செருப்பும் அணிந்தனர்.[51] இத்தகு வேட்டைக் கோலம் பூண்டு தம் கையினுல் தடவி வில்லில் நாணெலி செய்தார்.[52]

தெலுங்கு .

துர்சடியின் காளத்தி மகாத்மியத்தில் ஒரு பகுதியாக இலங்கும் கண்ணப்ப நாயஞர் புராணத்திலும் வர்ணனைகள் இடம் பெற்றுள்ளது.

தெலுங்கில் உள்ள காளத்தி மகாத்மியம் ஒரு பிரபந்த மாக விளங்குகிறது. பிரபந்தத்தில் இருபத்திரண்டு வர்ணனைகள் இருக்கவேண்டுமென்று அப்பகவி என்ற தெலுங்குப் புலவர் கூறுகிறுர்.[53] யாவற்றிற்கும் விதிவிலக்கு இருத்தல் போல் தூர்சடி தன் பிரபந்தத்தில் பதினேழு வர்ணனைகளைக் கூறுகிறுர். ஒரே பொருளை இரண்டு அல்லது மூன்று முறையும் வர்ணித்துள்ளார். இவரின் பெண்களின் உடல் வர்ணனை இதற்குக் காட்டாகச் சுட்டலாம்.

தூர்சடி கீழ்க்காணும் வர்ணனைகளைத் தம் நூலில் கையாண்டுள்ளார்.

1. புறவர்ணனமு
2. ருது வர்ணனமு
3. ப்ரயாணமு
4. ஷைலமு
5. வேட
6. சாசசமு
7. ருஷ்யாசிரமமு
8. ரணமு
9. விஜயமு
10. மத்யபாநமத்த சேஷ்டலு (மது உண்டவர் செயல்)

11. வரலிஷாரமு
12. கந்யாக சௌம்தாதநமு
13. சந்த்ரோதயமு
14. சூர்யோதயமு
15. சுரதமு
16. தௌ விற்ருதமு (கருப்பம் தரித்தல்)
17. நனமு (மக்களைப் பெற்றல்)

பிற ஐந்தும் வருமாறு :

18. மம்தரமு
19. த்யதமு
20. விப்ரலம்பறமு
21. பரிணயமு
22. ரூபசித்ரமுலு

தூர்சடியின் காளத்தி மகாத்மியத்தின் ஒரு பகுதியாக உள்ள கண்ணப்பர் வரலாற்றில் நான்கு வர்ணனைகள் காணப் படுகின்றன. அவையாவன :

1. வேட (வேட்டையாடுதல்)
2. மத்யபாநமத்த சேஷ்டலு (மது உண்டவர் செயல்)
3. தௌவிற்ருதமு (கருப்பம் தரித்தல்)
4. சுதஜநனமு (மக்களைப் பெறுதல்)

1. வேட (வேட்டையாடுதல்) :

காட்ரேணி தேவதைக்குப் பூசை முடித்த பின்னர் மறுநாள் வேடர்களுடன் திண்ணன் வேட்டைக்குச் சென்றார். தம்முடன் பல பொருட்களையும் எடுத்துக் சென்றதாகத் தூர்சடி கூறுகிறார். தெநசீரட்டலு, ப்ரோகுசுட்டலு, தொட்டிவல, லேடிவல (மான்வலி) சுபதம்டவல மகரிவல (மீன்வலை), யெலிகலவல (எலிவலை) முதலிய வலைகளையும்; சிவ்வங்துலு, குக்கலு (நாய்கள்), க்ருஷ்ணகுரஸ்கம்புலு, முங்கிசுலு (கீரிகள்), நெத்தலு முதலான மிருகங்களையும் நோரணம்புலு, செலகட்டுடலு, சாறுவம்புலு, கித்துலு,

வேசடம்புலு மற்றும் வேட்டைக்குத் தேவையான விஹம் கம்புலு, பூரேடு, காருகோடி. கேரஜம்பு, நுருலு, நரிகோலு, போலுலு, கிக்கம்புலு, ஜிக்ருகம்டலு, தீசுத்ராள்ளு, நொடித்ராள்ளு, தலமுள்ளு முதலியவற்றுடன் வேட்டைக்குச் சென்றனர்[54]

வேட்டைக்குச் சென்ற திண்ணன் பல விலங்குகளையும் பறவைகளையும் வேட்டையாடினர். [55] புலுலு (புலிகள்), குரங்கமுலு (குரங்குகள்), கரடிபோதமுல், ஏதுலு, மந்நுபில்லுலு, துப்புலு, கனதுலு, கிடுலு(பன்றி) செவுல போதுலு, கொர்ணனகம்ட்லு, பல்லூகம்புலு, சமரிம்ரு கம்புலு, எநுபோதுலு, கஸ்தூரி பில்லுலு முதலிய மிருகங்களையும் பலவகையான பறவைகளையும் திண்ணன் வேட்டையாடித் தன் தந்தைக்குக் காணிக்கையாக அனுப்பினர். [56]

கொழுத்த மிருகங்களை நன்றாகச் சுட்டு இறைச்சியைக் கொணர்ந்து தூய்மையான கல்லில் வைத்தனர். அவ்விறைச்சியில் தேன் கலந்து திண்ணனுக்கு ஊட்டினர். [57]

வேட்டை தொடங்குமுன் வேடர்கள் காட்ரேணி தேவதைக்குப் பூசை செய்வர். காட்டில் விளையும் பல பொருட்களையும் கொண்டு பூசை செய்தனர். முதலில் திண்ணனுக்கு எவ்வெவ் மிருகங்களுக்கு எவ்வாறு வலைவிரிக்க வேண்டும் என்பதைக் கூறினர். முதலில் முன்னதாகப் பிறந்த (தலைச்சன்) ஆட்டினைக் கொணர்ந்து கண்முட்டைகளைக் குத்தி, தலையை நீரில் நனைத்து, வால் அறுத்துத் தூபமிட்டு மீசையைச் சுட்டுக் காட்ரேணி தேவதைக்குக் காணிக்கை ஆக்கினர். [58]

நாதநாதனும் தந்தெயும் நீராடி அலங்காரம் செய்து கொண்டனர். திண்ணன் நீராடி திருநீறு இட்டு, இரட்சாபந்தனம் என்னும் கொடியைக்கட்டி, தலையில் கருப்புக் கொடியைக் கட்டி, வில்லில் அம்பை ஏற்றி காட்ரேணி தேவதை கோயிலுக்குத் தந்தை மனம்

மகிழுமாறு திண்ணன் சென்றார். 59 ஆயுதங்களைக் கோயிலில் வைத்து சிவப்புப் பூமாலைகள், நிவ்வரி தானியம் (மூங்கில் அரிசி), சிவப்புச் சந்தனம், சாம்பிராணி புகை, தீபங்கள் முதலியவற்றை வைத்துத் தாய் தந்தையுடன் பூசை செய்து வேடர்களுடன் கலந்து உணவுண்டார். 60

2. மத்யபானமத்த சேஷ்டலு

(மது உண்டவர் செயல்):

"மாடலாட தலம்சி மறசிபோயெடு வாரு.
நடவு போவுக தொட்கு—படெடுவாரு
தூ ரகும்டெதமநி யும்டநோ பநி வாரு
வேசெதமநி லேவலேநி வாரு
பநிலேநிபநி பட்டபயலு திட்டெடுவாரு
பாடநேரகயுநு பாடுவாரு
நெதுரைவாரிகி நெல்ள ம்நொக் கெடுவாரு
வீரீடாவி உற்றுனல யாடுவாறு" 61

என்று தூர்சடி மது உண்டவர் செயலைச் சித்தரித்துக் காட்டுகிறார். பேச நினைந்தும் மறந்தவர், நடக்க முயன்றும் விழுந்தவர், அமைதியாக இருக்க நினைந்தும் எழமுயன்றும் முடியாதவர் திட்டுகின்றவர், பாடல் கற்காமலேயே பாடுகின்றவர், ஆடுகின்றவர், மிக்குக் குடித்தும் மீண்டும் கைநீட்டுவோர், என்ற இவர்கள் மிக்குக் கள் குடித்துத் தடுமாறினர். பெண்கள் மிகுதியாகக் குடித்ததால் அவர் தம் சித்தம் தன் நாயகன்பால் சென்றது. பெண்க்ள் கணவன் பெயரால் காதலனையும் அழைத்துத் தழுவி மகிழ்ந்தனர். பெண்கள் அதிகமாகக் கள் குடித்ததால் நிலைதடுமாறினர். தன் கணவனைக் கோபித்து வேறு ஒருவனைக் கட்டிப் பிடித்து, பிடி இறுக்கிச் சரசமாடினார்கள். இதனை,

'புடி செடுகாநி லேதிபுடு புச்சக த்ராகிற மத்ய மித்தலோ
நொடலெறுகம் டடம்சு நொகயுக்மலி நாதுறி திட்டி
ஜடியடு சூடு மம்சு சரசம்புற மெச்சு தெறம்கு தோபற
ப்புடு பிகி கௌகிடம் கடிநம்ஜலு குப்பல நொத்தெ மக்குவங்'' ௬௨

என்று பாடுகிறார்.

இவ்வாறு ஆண்களும் வேறு பெண்களுடன் கூடி இருவரும் தன் விருப்பத்திற்கு வந்தாய் இன்று என்று காமச் சொற்கள் ஆயிரம் கூறி அவர்களுடன் கூடினர். புதியதாகத் திருமணமான இளம் தம்பதிகளும் தம் இளம் மனைவியுடன் வண்டு பூவில் மகரந்தம் உண்டதுபோல் இருந்தனர். 63

3. தௌவிற்ருதமு (கருப்பம் தரித்தல்) :

கருப்பம் தரித்த பெண்ணின் உடல் பிரகாசம், கருப்பத்தில் உள்ள குழந்தை சிவன்போல் பிரகாசம் அடையக்கூடும் என்று எண்ணும்படி இருந்தது. 64 கர்ப்பிணியின் பருத்த உடல் அவள் அழகைக் கெடுக்கக் கூடும் என்பது போல் அவளின் முலைகளும் இடையும் அழகை இழந்தன. 65 கர்ப்பிணியாகிய தந்தெக்குக் குகைகளில் சென்று வேட்டையாட வேண்டும் என்ற எண்ணம் தோன்றியது. புலி, சிங்கம், பன்றி, மான் முதலியவற்றைக் கொல்ல வேண்டும் என்ற எண்ணமும் தோன்றியது. மலைப் பள்ளங்களிலும் குகை போன்ற இடங்களிலும் சிவனைக் காண வேண்டும் என்ற எண்ணம் தோன்றியது. 66 சுவைமிக்க ஊனை இலையில் வைத்துச் சிவனைப் பூசிக்க வேண்டும் என்றும் எண்ணுகிறாள்.

''நேக்ர நீலோத்பலம்புல நீலகருநி
யர்சநமு சேய ஜிதம்திம்செ நம்பு ஜாக்ஷி'' 67

சந்திரனுக்கு மன மகிழ்ச்சி தரும் அல்லி மலர்களையொத்த தன் கண்களைப் பிடுங்கி வைத்துப் பூசிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணமும் தோன்றியது.

4. சுதஜநனமு (மக்களைப் பெறுதல்) :

தந்தெக்கு மக்கட்பேறு வாய்க்கிறது. குழந்தை பிறக்கும் நேரம் நெருங்கியதும் மருத்துவச்சியை அழைத்தனர். தந்தெயை எழவிடவில்லை. நீராட்டி நன்கு கவனித்தனர். நல்ல நேரத்தில் சிவபக்தியுடைய குழந்தை பிறந்தது. இதைத் தூர்சடி, **''நிலுவகாங்குரே யதுஅ நேர்பருலே கடுசம்பர மிம்பகன்''** [68] என்று சுட்டுகிறார்.

உணர்ச்சி :

தமிழ் : பாடல் சிறப்புடையதாக இலங்க வேண்டுமாயின் உணர்ச்சி அதில் அமைந்திருக்க வேண்டும். புலவன் எடுத்துக் கொண்ட தன்மைக்கேற்ப உணர்ச்சித் தன்மைகளும் மாறுபடும். கண்ணப்ப நாயனார் புராணத்தில் போர் (வேட்டை) தொடர்பான உணர்ச்சியும் பக்தி தொடர்பான உணர்ச்சியும் என்ற இருவகை உணர்ச்சிகள் இடங்கொண்டுள்ளன. திண்ணனுக்கு வில்விழா எடுக்கும் நிலையிலும், [70] அவர் விற்பயிற்சி துவங்கி அதைக் சுற்று முடியும் நிலையிலும் [71] போர் உணச்ச்சியைக் காணலாம். பின்னர் வேடர்கள் நாகனிடம் முறையிடும் நிலையிலும், பின் திண்ணன் கன்னி வேட்டைக்குச் செல்லும் நிலையிலும் திண்ணன் வன்மையாகப் போர் செய்ததையும், வேடர்கள் விலங்குகளைக் கொன்றதையும் [72] சேக்கிழார் போர் உணர்ச்சி ததும்பப் பாடியுள்ளார்.

இறுதியாக அமைந்தது பக்தி உணர்ச்சியாகும். திண்ணன் சேனுயர் காளத்தி மலையைக் கண்டதிலிருந்து முத்தி பெறும் வரையில் உள்ள பாடல்கள் பக்தி உணர்ச்சியின் பெற்றியினைக் கொண்டதாயுள்ளன. பக்தி நிலையில் கண்ணப்பனுக்கு இணையானோர் எவரும் இல்லை என்பதை அப்பாடல்கள் புலப்படுத்துகின்றன. அத்தகு பக்தி உணர்ச்சியை அவற்றில் பெய்துள்ளார் சேக்கிழார். இப்பக்தி உணர்ச்சியின் ஏற்றத்தைக் காட்ட ஒரு பாடலைச்

சான்று காட்டினாலே சாலும். சிவகோசரியார் திண்ணனின் ஆகமவழி நில்லாத பூசையை வெறுத்து இறைவனிடம் முறையிட்டு அதைத் தடுக்குமாறு வேண்டச் சிவனும் திண்ணனின் பக்தி பெருமையைக் காட்ட வேண்டி அவர் கனவில் தோன்றி நாளை மறைந்திருந்து பார்க்குமாறும் கூறித் திண்ணனின் பக்தியின் மேன்மையைப் பின்வருமாறு கூறுகிறார்.

> "அவனுடைய வடிவெல்லா நம்பக்க லன் பென்று
> மவனுடைய வறிவெல்லா நமையறிவு மறி வென்று
> மவனுடைய செயலெல்லா நமக்கினிய வா மென்று
> மவனுடைய நிலையிவ்வா றறி நீ யென்றருள்
> செய்வார் [78]

வடிவம், அறிவு, செயல் எனும் மூன்றும் சிவன் பக்கமாய திண்ணனின் பக்தியை அவ்வுணர்ச்சியுடன் காட்டுகிறார் சேக்கிழார்.

தெலுங்கு :

தூர்சடியும் உணர்ச்சியைக் கையாண்டுள்ளார். இவரும் போர் உணர்ச்சியையும் பக்தியுணர்ச்சியையும் பாடியுள்ளார். இங்கு போர் உணர்ச்சி என்பது வேட்டையாடுதலாகும். திண்ணனும் வேடர்களும் கலந்து காட்டேரணி தேவதைக்குப் பூசை செய்யும் நிலையிலும் பல விலங்குகளைக் கொன்று அவற்றின் ஊனை அனைவரும் கலந்து உண்ணும் நிலையிலும் வேடர்களின் போர் (வேட்டை) உணர்ச்சியைக் காண இயலுகிறது.

பக்தியுணர்ச்சியைத் தூர்சடி மிக அழகுறச் சித்தரிக்கிறார். திண்ணன் பிறந்ததிலிருந்து தளர்நடையிட்டு நடக்கும் வரையிலும் அக்குழந்தையின் ஒவ்வொரு செயலையும் பக்தியின் செயலுக்கு ஒப்புமைப்படுத்திக் காட்டுகிறார்.

ஒரு நல்ல வேளையில் பக்தியுள்ளம் கொண்ட குழந்தை பிறந்தது. உலக ஆசையை அறுப்பதுபோல் தொப்புள் அறுத்தனர். சிவபக்தியின் அடையாளமாகிய திருநீறு வைத்தனர். பாவங்கள் அழியவேண்டும் என்பதுபோல் அக்குழந்தையை நீராட்டினர். இறைவன்பால் மனம் செலுத்தும் பக்தன் யோகத்நித்திரையில் இருத்தல்போல அக்குழந்தையும் சிலமணி நேரம் கண்களைத் திறவாமல் இருந்தது.

பின் இவ்வுலகம் எவ்வாறுளதோ என்பதைப் பார்க்கலாம் என்பது போல் கண்களைத் திறந்தது. 75 பின் இவ்வுலகில் சிவபக்தியை எங்கும் காண இயலவில்லையே எனக்குறிக்கும் வண்ணம் வெகுளியாகச் சிரித்தது. இவ்வுலகப் பற்றிலிருந்து விடுபடுதல்போல் அடி எடுத்து வைத்து நடந்தது. உலகப் பொருட்கள் எதன் மீதும் நாட்டம் இல்லாததைப் போல் பஞ்சணையில் புரண்டது. பின் அரசன் போல் எழுந்து உட்கார்ந்தது. காணுமல் போன முகத்தைத் தேடுவதுபோல் இறை உண்மையை எங்கும் தேடிக் கைகளால் அளைத்தது. மன்மதன் சிவன்மேல் காமக்கணைவிட அஞ்சியது போன்று குழந்தை தப்படி எடுத்து வைத்து நடந்தது. இவ்வாறு தூர்சடி, குழந்தையின் ஒவ்வொரு செயலையும் இறைத் தன்மைகளுடன் ஒப்புமைப்படுத்திப் பாடியிருப்பது அவரின் ஆழ்ந்த சிவபக்தியையே குறிக்கிறது. இது பக்தி உணர்ச்சிக்கோர் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

திண்ணன் சிவனைக் கண்டு அளவற்ற அன்பால் தன்னுடன் தன் வீட்டிற்கு வருமாறு அழைத்தான். பல வகையான பொருட்களையும் பணி செய்ய அழகிய பெண்களையும் தருவதாகவும் கூறி வருமாறு அழைக்கும் பகுதிகளிலும் அவரின் பக்தியுணர்ச்சியைக் காணலாம். இறுதியில் தன் இறைவனுக்காகத் தன் கண்களை இழந்தது பக்தியுணர்ச்சியின் உயர்ந்த நிலையாகும்.

அடிக்குறிப்புகள்

1. கண்ணப்ப நாயனார் புராணம், பா. 775.
2. மே. ப., பா. 783.
3. காளத்தி மகாத்மியம், பா.
4.
5. கண்ணப்ப நாயனார் புராணம், பா. 734.
6. மே. ப., பா. 752.
7. மே. ப., பா. 772.
8. மே. ப., பா. 796.
9. தண்டியலங்காரம், சூ. 5.
10. கண்ணப்பநாயனார் புராணம், பா. 734.
11. மே. ப. பா. 751.
12. தண்டியலங்காரம், சூ. 12.
13. கண்ணப்பநாயனார் புராணம், பா. 734.
14. மே. ப., பா. 761.
15. மே. ப., பா. 765.
16. மே. ப., பா. 772.
17. மே. ப., பா. 796.
18. மே. ப., பா.803.
19. மே. ப., பா. 823.
20. தண்டியலங்காரம், சூ.
21. கண்ணப்பநாயனார் புராணம், பா. 663.
22. மே. ப., பா. 689.
23. மே. ப., பா. 690.
24. மே. ப., பா. 695.
25. மே. ப., பா. 734.
26. மே., ப. பா. 784.
27. தண்டியலங்காரம், சூ.
28. கண்ணப்பநாயனார் புராணம், பா. 732.

29. தண்டியலங்காரம், சூ.
30. கண்ணப்பநாயனார் புராணம், பா. 777.
31. மே. ப., பா. 803.
32. மே. ப., பா. 751.
33. காளத்தி மகாத்மியம், பா. 15.
34. மே. ப., பா. 24.
35. மே. ப., பா. 27.
36. மே. ப., பா. 27.
37. மே. ப., பா. 28.
38. மே. ப., பா. 29.
39. மே. ப., பா. 30.
40. மே. ப., பா. 45.
41. கண்ணப்ப நாயனார் புராணம், பா. 650.
42. மே. ப., பா. 651.
43. மே. ப., பா. 652.
44. மே. ப., பா. 653.
45. மே. ப., பா. 654.
46. மே. ப., பா. 706.
47. மே. ப., பா. 707.
48. மே. ப., பா. 708.
49. மே. ப., பா. 709.
50. மே. ப., பா. 710.
51. மே. ப., பா. 711.
52. மே. ப., பா. 712.
53. காளத்தி மகாத்மியம், பா.
54. மே. ப., பா. 46.
55. மே. ப.. பா. 47.
56. மே. ப., பா. 48.
57. மே. ப., பா. 50.
58. மே. ப., பா. 49.
59. மே. ப.. பா. 38.
60. மே ப., பா. 39.
61. மே. ப., பா. 41.

62. மே. ப., பா. 43.
63. மே. ப , பா. 44—45.
64. மே. ப., பா. 22.
65. மே. ப., பா. 23.
66. மே. ப., பா, 24
67. மே. ப. பா.
68. மே. ப., பா. 26.
69. மே. ப., பா. 27.
70. கண்ணப்ப நாயனார் புராணம், பா. 680—689
71. மே. ப., பா. 690—691.
72. மே. ப., பா. 718—740.
73. மே. ப., பா. 806.
74. காளத்தி மகாத்மியம், பா. 28.
75. மே. ப., பா. 29.
76. மே. ப., பா. 30

இயல் : 7

தமிழ்-தெலுங்கு ஆய்விஞல் பெறப்பெற்ற கொள்வன-கொடுப்பன : கதை, கருத்து,

தமிழ், தெலுங்கு மொழிகளில் உள்ள கண்ணப்பர் வரலாறுகளை ஒப்பு நோக்கியதால் சில உண்மைகள் புலப்படு கின்றன. அவற்றைக் கதை அமைப்பிலும், கருத்து நிலையிலும், இங்கு அணுகி உணர்வதே நோக்கமாக உள்ளது.

கதை அமைப்பு :

தமிழ், தெலுங்கு இரண்டு மொழிகளிலும் கண்ணப்பர் வரலாறு கதையாகக் கூறப்படுகிறது. அதில் இரண்டிற்கும் ஒற்றுமை வேற்றுமைகள் காணப்படுகின்றன. சேக்கிழார் அனபாய சோழனின் வேண்டுகோட்கிணங்க நாயஞர் வரலாறுகளைக் கூறிஞர். ஆஞல் சிவபெருமானே யாதவ அரசனுக்குக் கண்ணப்பர் கதையைக் கூறுவதாகத் தூர்சடி எழுதியுள்ளார். சேக்கிழார் காலம் கி. பி. பன்னிரண்டாம் நூற்ருண்டு. தூர்சடியின் காலம் கி. பி. பதிஞரும் நூற்ருண்டு. புராணக் கதைகளைக் கேட்டதால்தாம் காளத்தி மகாத்மியம் எழுதியதாகத் தூர்சடி கூறுகிருர். சேக்கிழாரின் பெரிய புராணம் பற்றிய குறிப்பு ஏதும் அதில் இல்லை.

மேலும் தூர்சடி கதையைக் கூறுவதில் சேக்கிழார் கூறுதலினின்றும் மிகவும் மாறுபட்டுள்ளது. சேக்கிழாரின்

பெரிய புராணத்தைச் தூர்சடி அறிந்திருப்பின் அவ்வாறு எழுதியிருக்கமாட்டார். சேக்கிழாருக்குப் பக்தியே முக்கிய மானதாக இருந்தது. ஆனல் தூர்சடிக்குப் புராணம் என்பது முக்கியமானதாக இருந்தது. மேலும் கண்ணப்பர் வாழ்ந்த காலம் இரு ஆசிரியர்கட்கும் மிகவும் முந்தியதாகும். அதனுல் அவர் வரலாறு பற்றிய கதை பல இடங்களிலும் வழங்கப்பட்டிருக்கலாம்.

கதை அமைப்பில் இரண்டிற்கும் பல வேற்றுமைகள் காணப்படுகின்றன. அவை பின்வருமாறு :

தமிழ்	தெலுங்கு
1. தாய் தத்தை	1. தாய் தந்தெ
2. தந்தை நாகநாதன் (நாகன்)	2. தந்தை நாதநாதன்
3. வேடர் குலம் விளங்க ஒரு மகன் இல்லையே யென முருகவேளுக்குப் பூசை செய்தான் நாகன்	3. இத்தகு பூசை செய்தல் பற்றி இல்லை.
4. தேவராட்டி ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சியின் போதும் குறிப்புக் கூறுகிருள்.	4. தேவராட்டி என்பது பற்றிய குறிப்பு இல்லை.
5. காம உணர்வுக்கோ உடல் வர்ணனைகட்கோ இடம் இல்லை.	5. காம உணர்வுக்கும், உடல் வர்ணனைக்கும் இடம் உண்டு.
6. கரட்ரேணி தேவதைக்குப் பூசை செய்தல் இல்லை.	6. காட்ரேணி தேவதைக்குப் பூசை செய்கின்றனர்.

	தமிழ்		தெலுங்கு
7.	முருகன் அருளால் தத்தை கருவுற்றதாகக் கூறப்படுகிறது.	7.	இயற்கையாகவே தந்தெ கருவுற்றதாகக் கூறப்படுகிறது.
8.	கருத்தரித்த நிலையில் தத்தை பின் நிகழப் போகும் நிகழ்ச்சிகளைக் கனவுகாண்பதில்லை.	8.	பின் நிகழப்போகும் நிகழ்ச்சிகளை எல்லாம் கனவு காண்கிறாள் தந்தெ
9.	குழந்தை பற்றிய வர்ணனை இல்லை.	9.	குழந்தை பிறந்த பின் அதன். ஒவ்வொரு செயலும் சிவனுடன் ஒப்பிட்டுக் காட்டப் பெறுகிறது.
10.	குழந்தை திண்மையாக இருந்தமையின் திண்ணன் எனப் பெயரிட்டான் நாகன்	10.	குழந்தையின் ஒவ்வொரு செயலிலும் சிவ அறிகுறி இருந்தமையின் நாத நாதன் அதற்குத் திண்ணன் எனப் பெயரிட்டான்.
11.	திண்ணனின் சிறுபருவ விளையாட்டுகள் எவையும் குறிக்கப் பெறவில்லை	11.	சிறுபருவ விளையாட்டுகள் பல விளக்கமாகக் குறிக்கப் பெறுகின்றன.
12.	திண்ணன், விற்பயிற்சியைத் துவங்குவது ஏழு நாட்கள் நடைபெறும் விழாவாகக் கூறப்படுகிறது.	12.	அத்தகு விழா குறிக்கப்படவில்லை.
13.	வேடர்கள் காட்டு விலங்குகளால் ஏற்பட்ட துயரை நாகனிடம் கூறல்.	13.	இத்தகு குறிப்பு இல்லை

தமிழ்	தெலுங்கு
14. நாகன் திண்ணனை அழைத்து அரசுரிமை அளிக்கிறான்.	14 அரசுரிமை அளிப்பது பற்றிய குறிப்பு இல்லை.
15. தேவராட்டியை அழைத்து காடு பலியூட்டுமாறு செய்வதாய் கூறப்படுகிறது.	15. இவ்வாறு இல்லை.
16. அரசுப் பட்டம் சூட்டுதல் விழாவாகக் குறிக்கப்படுகிறது.	16. பட்டம் சூட்டுதல்
17. காட்ரேணி தேவதைக்குப் பூசை செய்கின்றனர்.	17. இங்கும் உள்ளது.
18. அவ்வாறு இல்லை.	18. காட்ரேணி பூசைக்குச் செல்லு முன் நாத நாதன் தந்தெ இருவரும் விரதம் காத்தனர்.
19. அக்குறிப்பு இல்லை.	19. காட்ரேணி பூசையில் வேடர்கள் குடித்து முறை தவறிய காமப் புணர்ச்சியில் ஈடுபட்டனர். காமச்சுவை சுட்டப்பட்டுள்ளது.
20. பூசை முடிவுற்றதும் மனையில் வைகி மறுநாள் வேட்டைக்குச் செல்கிறான் திண்ணன்	20. அவ்வாறே உள்ளது.

தமிழ்	தெலுங்கு
21. திண்ணன் வேட்டை யாடும் திறத்தை நன்கு விளக்குகிறது.	21. அவ்வாறு இல்லை.
22. அக்குறிப்பு இல்லை.	22. வேட்டையாடிய மிருகங் களைத் திண்ணன் பெற் றோருக்குக் காணிக்கை யாக அனுப்புகிறான்.
23. வேட்டையில் பன்றி ஒன்று தப்பிச் செல் கிறது. அதைத் தொடர்ந்து சென்று கொல்கிறான் திண்ணன்.	23. வேட்டையாடிய களைப் பினால் திண்ணன் உறங்கக் கனவு காண கனவில் 'சிவலி ங்கம் தெரிகிறது. மீண்டும் வேட்டை யாடிய போது பன்றி தப்பிச் சென்று சிவலிங் கம் உள்ள இடத்தில் மறையச் சிவலிங் கத்தைக் காண்கிறான். திண்ணன்.
24. பன்றியை வாளால் கொன்றபின் நாணன், காடன் இருவருடன் பொன் முகலியடைந்து பின் காளத்தி மலை யேறிச் சிவலிங்கம் காண்கிறான்.	24. நாணன், காடன் குறிப்பே இல்லை.
25. சிவலிங்கம் கண்டதும் தன்னை மறந்து அதற்குப் பணி செய்யத் துவங்கு	25. சிவலிங்கம் கண்டதும் பலவாறு கூறித் தன் ஊருக்கு வருமாறு

	தமிழ்		
	திறான். இறுதியில் நாணனும் காடனும் திண்ணனை விட்டுச் சென்று பெற்றோருடன் மீண்டனர். அவர்களும் பயனின்றித் தம்மூர் மீண்டனர்.		அழைக்கவும் வாராதிருக்க அங்கேயே இருந்து விடுகிறார் திண்ணன். வேடர்கள் திண்ணனைத் தேடி அழைத்தனர். தன்னால் வர இயலாதெனக் கூறிவிட வேடர்கள் மீள்கின்றனர்.
26.	சிவலிங்கம் கண்டதும் திண்ணன் பேசியதாகவே இல்லை.	26,	வேடர்களிடம் தன்னால் வர இயலாது என்று சிவலிங்கம் கண்டபின் கூறுகிறார்.
27.	உணவைச் சிவலிங்கத்திற்கு அளிக்கிறான்.	27,	திண்ணன் சிவலிங்கத்திற்கு உணவளிக்கவும் உண்ணாமலிருக்கத் தன் உயிரை மாய்த்துக் கொள்வதாகக் கூறப் பின் சிவலிங்கம் உண்டது.
28.	சிவலிங்கத்திற்குத் தீங்கு நேராவாறு இரவு பகல் எல்லாம் காக்கிறார்.	28.	சிவலிங்கம் உண்ட மகிழ்ச்சியால் திண்ணன் காட்டில்
29.	சிவகோசரியார் அசுத்தம் கண்டு அதை நீக்கியருளுமாறு சிவனை வேண்டுகிறார்.	39·	சிவகோசரியார் அசுத்தம் கண்டு பலவாறு பேசி இன்றுடன் ஏழு நாட்கள் இவ்வசுத்தம் நடப்பதாகக் கூறவும் செய்கிறார்.

	தமிழ்		தெலுங்கு
30.	சிவன் சிவகோசரியார் கனவில் தோன்றி நாளை மறைந்திருந்து காணுமாறு பகர்கிறார்.	30.	அவ்வாறு கூறியதும் சிவன் அவர் முன் தோன்றி தன் பின் ஒளிந்திருந்து பார்க்குமாறு கூறுகிறார்.
31.	திண்ணனுக்கு முன் தோன்றுமுன் அந்தணன் முன் சிவன் தோன்றுவதாகக் கூறவில்லை.	31.	அவ்வாறு கூறுகிறது.
32.	சிவனின் வலது, இடது கண்களில் குருதி வடிவதாகவே கதை வருகிறது.	32.	முதலில் ஒரு கண்ணிலிருந்து கண்ணீர் வரு பின்பு குருதி வரு இறுதியில் பிற கண்ணிலிருந்து குருதி வருகிறது எனக் குறிக்கப்படுகிறது.
33.	இடது கண்ணைப் பெயர்க்கும்போது சிவன் தோன்றித் தடுத்து விடுகிறான்.	32.	அவ்வாறு இல்லை. இரண்டாவது கண்ணைத் திண்ணன் பெயர்க்குங்கால் சிவன் தடுத்தாட் கொள்வதாயுளது.
34.	பின் தன் வலத்தில் நிற்குமாறு கூறி முக்தி நல்கினார் சிவன்.	34.	திண்ணன் முன் தோன்றியதும் சிவகோசரியாரையும் அழைத்து வேண்டும் வரங்களைக் கேட்குமாறு கூற அவர்கள் முக்தியை நல்குமாறு வேண்டினர். சிவன் இருவருக்கும் முக்தியை நல்கினார்.

தமிழ்	தெலுங்கு
35. இத்தகு குறிப்பு இல்லை. மறைந்து பார்க்குமாறு சிவகோசரியாரிடம் கூறி யபின் அவர் பற்றிய பேச்சே இல்லை.	35. சிவகோசரியார் சிவனி டம் திண்ணனுக்கும் முக் தியை அளிக்குமாறு வேண்டுவதாக உள் ளது.
36. சிவன் தோன்றியதும் திண்ணனுக்கு முக்தி கிடைக்கிறது.	36. சிவன் தோன்றி வரம் அளித்து மறைகிறான். பின் இறுதியில் அவர் களைச் சிவன் தன்னுள் ஒன்றாக்குகிறார்.

கருத்து :

கருத்துக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு நோக்கி னாலும் அவையும் வேறுபாடு காட்டுவனவாய் அமைந் துள்ளன.

1. வேடர் வாழ்வைத் தூர்சடி சேக்கிழாரிலும் தெளிவுறக் காட்டுகிறார். வேடர்களின் வாழ்க்கை முறை களும், பழக்க வழக்கங்களும், காம உணர்வுகளும், அவ்வாறே சித்தரிக்கப்படுகின்றன. இதனால் தூர்சடி வேடர் வாழ்வை நன்கு உணர்ந்தவர் எனலாம். ஆயின் சேக்கிழார் வேடர் வாழ்வை ஓரிரு சொற்களால் மட்டிலும் சுட்டிச் செல்கிறார்.

2. தூர்சடிக்குக் காவியம் பாடவேண்டுமென்ற விருப்பம் முழுமையாக இருந்தது, ஆயின் சேக்கிழாருக்கோ அடியார்களின் பக்தியைப் பாடவேண்டும் என்பதே நோக்க மாயிருந்தது.

3. சேக்கிழார் காமச் சுவையையும் பெண்களின் வடிவு அழகையும் சுட்டினாரில்லை. அவருக்கு இவ்வர்ணனை முக்கியமல்ல, ஆயின் தூர்சடி இதை விவரிக்கிறார். வேடர் வாழ்வை அவ்வாறே தர விரும்பியதே இதற்குக் காரண மாயிருக்கலாம்.

4. அந்தணர் செல்வாக்கைத் தூர்சடி விடவில்லே. சிவன் திண்ணன் முன் தோன்று முன்பே சிவகோசரியார் முன் தோன்றினர் என்பதும், சிவகோசரியார் திண்ணனுக்கு முக்தியையளிக்குமாறு சிவனிடம் வேண்டுவதும் அந்தணர் செல்வாக்கை நிலேநாட்டுதற்கே யாம்.

ஆயின் சேக்கிழாருக்கு அடியவரின் பக்தியே வேண்டியது. அதனுல் சிவகோசரியார் பற்றியே அவர் இறுதியில் கட்டவில்லே. சிவன் தோன்றி திண்ணனுக்கு முக்தியளித்து மறைகிருர் எனக் கூறிக் கதையை முடிக்கிருர்.

நிறையுரை

தமிழ், தெலுங்கு இலக்கியங்களில் காணப்பெறும் கண்ணப்பர் வரலாற்றைச் சுட்டி ஆய்ந்து காட்டுகிறது இந்நூல். ஒப்பிலக்கிய ஆய்வின் பயனாகிய இலக்கியச் சுவையை இந்நூல் அழகுறச் சுட்டிக் காட்டுகிறது. இவ்வாய் வால் கீழ்க்காணும் உண்மைகளை அறிய இயலுகிறது.

1. தமிழ்-தெலுங்கு இலக்கியங்கள் கண்ணப்பர் வரலாற்றை இயம்பியுள்ள திறத்தைத் தமிழ் அறிஞர் உணர உறுதுணை பயக்கிறது.

2. கண்ணப்பர் வரலாற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களின் நோக்கங்களை அறிய இயலுகிறது.

3. இருமொழி இலக்கியங்களையறிந்து சுவைக்க இயலுகிறது.

4. ஆசிரியர் தம் பக்திப் பெருக்கை யறிய முடிகிறது.

5. இவ்வரலாறுகள் எழுதப்பெற்ற காலச் சூழல்களை அறிய இயலுகிறது.

6. வேட்டுவ வாழ்வை உணர வழிகோலுகிறது.

7. வெவ்வேறு இலக்கிய ஆசிரியர்கள் ஒரே கதையைத் தம் கால இட பயன் போன்ற சூழல்களுக்கேற்பக் கூறும் பாங்கைத் தெளிவுற உணர்ந்திட இயலுகிறது.

பின்னிணைப்பு

தூர்சடியின் காளத்தி மகாத்மியம்
மூன்றாவது : த்ருதீய ஆஸ்வாசமு

1. இல்வாழ்வில் இருந்து துயருறும் என் மனத் துயரங் களினின்று நோயைத் தீர்க்கும் மருந்தைப் போன்று தீர்க்குமாறு வேண்டுகிறேன் காளத்தி இறைவனே! சிவனே!

2. இப்புனிதமான கதையைக் கேட்ட, கேட்கப் போகிறவர் களுமாகிய பக்தர்களே! கேளுங்கள்! யார்தவன் பெற்ற அருளை நீங்களும் பெற்றவர்கள் ஆவீர்கள்!

கண்ணன் எனப்படும் திண்ணனின் நாட்டு வர்ணனை

3. பொத்தப்பி நாட்டில் உடுமூறு என்னும் கிராமம் உள்ளது. அங்குள்ள காட்டுப் பகுதிகளில் வேடர்கள் வாழ்ந்து வந்தனர். அங்குத் தாமரை மலர்கள் மலர்ந் திருக்கும், நீரூற்றுகளும் பல உண்டு.

4. எலந்தம் முதலிய மரங்களில் வலைகள் தொங்கும். சுண்டைக்காய் போன்ற முத்துக்களை அணிந்திருப்பர். குருதி நிறத்தையொத்த நிறத்தையுடைய 'ஊடுக' பழத்தைப் போன்ற மணிகளை அணிந்திருப்பர். சந்தனக் கட்டைகளை விறகாக எரிப்பர். ஆண்களும் பெண்களும் இணைந்து இன்பமான இல்வாழ்வை நடத்தினர்.

5. கத்தூரி, புனுகு முதலிய வாசனைப் பொருட்களால் புகை போட்டனர். வீடு மெழுகி மோட்ச உலகிற்கு வழி தேடினர்.

6. பட்டால் ஆகிய உடைகளை அணியும் செல்வம் பெற்றிருந்தும் இலை உடையை அவர்கள் வெறுக்கவில்லை. அரசு உணவு உட்கொள்ளும் நிலையினரார்யினும் கர்ட்டில் விளையும் 'வன்யதான்யம்' என்ற உணவைக் கீழானது என எண்ணூர். மாணிக்கம் போன்ற உயர்ந்த ஆபரணங்களை அணியும் செல்வம் படைத்திருப்பினும் சிவப்பு நிறமான குண்டு மணிகள் எதற்கு என எண்ணூர். மென்மை யான பஞ்சணைகளில் உறங்கும் அளவிற்குச் சிறப்பு பெற்றிருந்தும் 'பூதிக' என்னும் கொடியாலான ஊஞ்சலைப் பயன்படுத்தினர். அவர்கள் மிகுந்த செல்வம் பெற்றிருந்தும் தங்கள் குல ஒழுக்கங்களை (தர்மங்களை) மறக்கவில்லை.

7. எல்லா உறுப்புகளும் உடைய பொம்மை செய்து அதற்குக் கரி பூசி முடிவைத்து யானைத்தந்தத்தால் ஆன முத்துக்களைக் கண்களாக வைத்து சிறு கஜேந்திரன் போன்று அதைத் தம் நிலங்களில் வைத்தனர்.

8. யானைக் கொம்பினுல் தம் நிலங்களுக்குக் கண்ணேறு (திருஷ்டி) கழித்தனர்.

9. மலைகளில் உள்ள தம் நிலங்களில் அறுவடைக் காலங்களில் பன்றிகள் மேயாமல் இருக்க வெள்ளையான ஒலிக்கும் மணிகளைக் கயிறுகளில் கட்டி வைப்பர்.

10. 11. பரண்மீது ஏறிக் கவண் வீசி பறவை ஓட்டினர்.

12. அழிக்க இயலாத உடன் பிறந்தோர் பகை போன்று பருத்த அழகிய முலைகளையுடைய பெண் அழகு காலம் காலமாக இருந்து வருகிறது.

13. பிடி இடை, தெனொழுகும் இதழ்கள், ஒளி பொருந்திய மேனி, மேகம் ஒத்த கூந்தல் என்ற அழகுடன் விளங்கினர்.

14. தேனினும் இனிமை பயப்பது வேடர் தம் மனைவியர் இதழ்ச்சுவை.

15. கருமையான கூந்தலில் கொண்டையிட்டு அதில் மயிலிறகுகளை அணிந்தனர். நெற்றியில் சந்தனப் பொட்டிட்டனர். இடையில் இலை உடையை அணிந் தனர். அதனுடன் ஒட்டியாணம் என்னும் அணி கலனையும் அணிந்துகொண்டனர். இத்தகு ஒப்பனைகள் உடைய வேடர்கள் ஆண்களும் பெண்களும் பிள்ளை களுமாகக் கூடிக் காட்டில் திரிந்து வாழ்ந்தனர்.

16. தம் மனைவியரின் அழகை, சிம்மத்தை ஒத்த இடை என்றும், மயில் தோகையொத்த முடி என்றும், மான் போன்ற மருண்ட விழிகள் என்றும் முலைகள் யானையின் மத்தகத்தை ஒத்தது என்றும் வர்ணித்தனர் வேடர்கள்.

17. 18. இத்தகைய வேடர்களின் தலைவன் சிவபெருமானை ஒத்த நாதநாதன் என்பவன். சிவன், அடியாரைச் சோதிக்க எண்ணினால் வேடர் உருவமே கொள்வான்.

19. பார்வதி தேவியான கௌரியும் வேட்டுவப்பெண் உருவமே பூணுவாள். அவர்களை ஒத்திருந்தாள் நாத நாதனின் மனைவி தந்தெ என்பவள்.

20. நாதநாதனும் தந்தெயும் அன்பாக வாழ்வு நடத்தினர்.

21. சிவன் கருணையால் தந்தெ கருவுற்றாள்.

22. நிறைமாத கர்ப்பிணியின் உடற் பிரகாசமானது. பிறக்கும் குழந்தை சிவன்போல் பெயர் பெறக்கூடும் என்று உன்னுமாக இருந்தது.

23. வயிற்றில் உள்ள குழந்தை அரசியின் உடல் அழகைக் கெடுக்கும் வண்ணம் இருந்தது.

24. பிறக்கும் குழந்தை பிறந்தபின் செய்யும் செயல்களை யெல்லாம் முன்னமே இவள் மனத்துதித்து செய்யத் தூண்டியது. புலி, சிங்கம், மான், கரடி, பறவைகள் போன்ற மிருகங்களை வேட்டையாட வேண்டும் என்று எண்ணினாள். மலைப்பள்ளங்களில் சிவனைத் துதிக்க

வேண்டும் என்ற விருப்பம் உண்டாயிற்று. சந்திரனுக்கு இன்பம் விளைவிக்கும் அல்லி மலர் வைத்து விளையாட வேண்டும் என்று எண்ணினாள். சுவைமிக்க மாமிசம் வைத்துச் சிவனைப் பூசிக்க வேண்டும் என்ற அவாவும் அவள் மனத்து எழுந்தது. நீலமலர்களை யொத்த கண்களைப் பிடுங்கி வைத்துப் பூசை செய்ய வேண்டும் என்று எண்ணினாள். இவையும் வயிற்றில் வளரும் சிசுவின் கோரிக்கைகள் ஆகும்.

25. குழந்தை பிறக்கும் நேரம் நெருங்கியதும் தந்தெ வளர்ப்புக் கிளிக்குச் செய்தி சொல்லி ஆடை ஆபரணங் களைத் தளர்த்தி படுக்கைமேல் ஒருக்களித்து இருக்கச் செய்து குழந்தை பிறத்தற்கான ஏற்பாடுகள் செய் தனர்.

26. தந்தெக்குப் பிரசவவலி ஏற்பட்டதும் அங்கிருந் தோர்; அழையுங்கள் மருத்துவச்சியை, எழவிட வேண்டாம்; தண்ணீர் காய்ச்சுங்கள்; பள்ளம் தோண்டுங்கள் பிரசவக்காரியை; என்று நிற்க விடாதீர் தாம் அறிந்தவற்றையெல்லாம் செய்தனர்.

27. நல்ல நேரத்தில் வேடர் அரசி சிவபக்தி பொருந்திய குழந்தையைப் பெற்றெடுத்தாள். உலக இல்லற ஆசையை (சம்சாரம்) அறுத்ததுபோல் தொப்புள் அறுத்தனர். சிவபக்தி அடையாளமாகத் திருநீறு பூசினர். பாவங்களைக் கழுவுவதுபோல குழந்தையை நீராட்டினர். ஆமணக்கு எண்ணெயைத் தொப்பு ளுக்குப் பூசிக் குழந்தையைப் பெண்கள் படுக்க வைத்தனர்.

28. இறைவன்பால் மனத்தை நிறுத்திய பக்தன் யோக நித்திரையில் இருப்பது போல் அக்குழந்தை சிலமணி நேரம் கண்களைத் திறவாமல் படுத்திருந்தது.

29. இவ்வுலகம் எவ்வாறு உள்ளதோ என்று காணும் ஆவலோடு தாய் தந்தை மகிழ அக்குழந்தை மெல்லக் கண்களைத் திறந்தது.

30. என்ன உலகம் இது! சிவபக்தி எங்கும் இல்லையே என்பது போல் ஏளனமாகச் சிரித்தது. இல்லற உறவுகளை உதறித் தள்ளுவது போல அழகிய கால்களை உதைத்துக்கொண்டது. உலக வாழ்க்கையில் விருப்பம் இல்லாதது போல பஞ்சணையில் புரண்டது. அரசன் போல் எழுந்து உட்கார்ந்தது. காணாமற்போன முத்தைத் தேடுதல் போல் இறை உண்மையையறியக் கைகளால் தரையில் அலைத்தது. மன்மதன் சிவன்மேல் அம்பு எய்ய அஞ்சியது போல் குழந்தை தளர்நடை நடந்தது.

31. இவ்வாறு அக்குழந்தையின் ஒவ்வொரு செயலும் சிவ அறிகுறி பொருந்தி இருந்தமையின் அதற்குத் திண்ணன் எனப் பெயரிட்டனர்.

32. குளிப்பாட்டி, திருநீறு இட்டு எருக்கம் நாரினால் அரைஞாண் கயிறுகட்டி, மயிலிறகு வைத்து, கழுத்தில் மணிமாலைகள் அணிவித்துக் கண்களில் மைதீட்டி மந்திரத் தாயத்துக்கள் கட்டினர்.

33. சிட்லபொட்ளகாய, சிரசிங்கணாவர்த்தி, குடுகுடு குஞ்சாலு, குந்தெனகுடி, தாகிடிமுச்சுலாடலு, க்ரச்சகாயலு, வெந்நெலகுப்பலு, தந்துபில்ல, தூரநதுங்காலு, கீரனகிம்சலு, பில்லுதிபாலம்கி, பில்ளகோடு, சிருகுடுவ்வலபொடி, செண்டு கட்டி நடோதி, யல்லியிப்பநபட்டெட், லப்பளாலு, சிக்கர பில்ல, லோடில்லு போன்ற விளையாட்டுக்களைத் தன் வயதுக் குழந்தைகளுடன் சேர்ந்து விளையாடினார்.

திண்ணனின் விற்பயிற்சி

34. திண்ணன் மூங்கிலை விற்போல் கட்டிக் குச்சிகளை அம்புகள் போல் செய்து எய்தான்.

35. வில்லைக் கையில் பிடித்த மாதம் பத்து நாட்களுக்கெல்லாம் வேகம் பொருந்திய தடவில்லு, வெதுரு வில்லு, செலகுவில்லு முதலியவற்றை எளிதாகக் கற்றுத் தேர்ந்தார்.

36. அந்நிலையில் ஒன்பது உடல் உறுப்பு அழகும் பொருந்திய திண்ணனுக்குப் பல்வகை மிருகங்களை வேட்டையாடும் முறையைக் கற்றுத்தர எண்ணினர். அதன் பொருட்டு காட்ரேணி பூசைக்கு ஏற்பாடு செய்தனர். பால் குடங்கள், சந்தனம், மயில் இறகினால் செய்த மாலைகள், கரிய அம்புகள் முதலியவற்றை வைத்தனர். பழுத்த இலைகளால் ஆன சேலை உடுத்திக் கொண்டை போட்டு மான்கண்களுக்கு மையெழுதி புனுகு பூசி, பச்சை கத்தூரி, ஜவ்வாது புகையிட்டு வாசனை பொருந்திய காட்டுமஞ்சளைப் பூசி காட்டில் வேடர்கள் திரிந்தனர். இவ்வாறு சாட்டு வைத்த அடுத்த செவ்வாய்க் கிழமை மூங்கில் அரிசியில் பூப்போல் வடிக்கப்பட்ட பண்டங்கள், சமரி மிருகங்களின் ஏற்றூற்போல் குலுகும்பரால பாயாசம் கொண்ட குடங்கள், மாவு இடித்து உப்பிட்டுப் பிசைந்து ஆவியில் வேக வைத்த கொழுக் கட்டைப் பானைகள், இலவங்கம், கசகசாலு முதலிய வாசனைப் பொருட்கள் கூடிய குழம்புச் சட்டிகள், மாமிச வகைகள் கொண்ட தட்டுகள், மலர்கள், மாலைகள் கொண்ட கூடைகள், காவடிகள், பலி இடுவதற்கான பலவகைக் காட்டு விலங்குகள் எனும் இவற்றுடன் வண்டிகள் கட்டிக் கொண்டு காட் ரேணி கோயிலுக்குச் சென்றனர். அவ்வாறு செல் கையில் தாரை தம்பட்டைகள், மேளங்கள் போன்ற இசைக் கருவிகளை இசைத்துக் கொண்டும் பாடிக் கொண்டும் காட்ரேணி கோயிலை அடைந்தனர்.

37. ஒருபொழுது இருந்து ஆற்றில் குளித்து நாதநாதன் தந்தெ இருவரும் பல அலங்காரங்களையும் பூண்டு சக்தி நிறைந்த மனத்தினராய் இருந்தனர்.

38. நீராடி, திருநீறு பூசி மூலிகைகளால் செய்யப்பட்ட 'ரஷாமூலிகா மாலிகாலு லயம்' (இரட்சாபந்தனம்) அணிந்து குளித்த ஈர உடையுடன் தலையில் கருப்புக் கொடியைக்கட்டி அம்பு பூட்டிய வில்லுடன் திண்ணன்

தன் தந்தை இதயம் பொங்கக் காட்ரேணி கோயி லுக்குச் சென்ருன்.

39. வேடர்கள் ஆலயத்தில் ஆயுதங்களை வைத்துச் சிவப்புப் பூமாலைகள், மூங்கில் அரிசி, சிவப்புச் சந்தனம், சாம்பிராணிப்புகை, புனுகு முதலியன வைத்துத் தீபங்கள் ஏற்றிப் பல்வகை காணிக்கைப் பொருட்களை அர்ப்பணித்துப் பூசை செய்தனர்.

40. தாய் தந்தையருடன் தானும் உயிர்ப்பலி இட்டு, தந்தை அருகிலமர்ந்து புதியதாகத் திருமணம் செய்து கொண்டவர்களோடும் வேடர்களோடும் உணவுண்ணத் துவங்கினுர்.

41. பேச நினைத்தும் மறந்து போனவர், நடக்கப்போய் குப்புர விழுவோர், அமைதியாக இருக்க நினைந்தும் இருக்க முடியாதோர், எழ முயன்றும் முடியாதவர், அடாத சொற்கள் கூறித் திட்டுவோர், பாடல் கற்காமலே பாடுவோர், எதிரில் வந்தோர்க்கு நிலத்தில் விழுந்து கும்பிடுவோர், வெட்கத்தை விட்டு ஆடுகின்றவர், மிக்குக் குடித்தும் மீண்டும் குடிக்கக் கைநீட்டுவோர், வில்லம்புகளைத் தொடுப்போர். இவ்வாருகக் கடவுளுக்கு அத்தம்பதிகள் பூசை செய்தனர்.

42. பெண் ஒருத்திக்குக் கள் மிகுதியாக உண்டமையால் மனம் காதலன்பால் செல்கிறது. அவள் அவன் அருகில் சென்று பெயரிட்டு அழைத்துக் கட்டித் தழுவி இன்ப லோகத்து வாசலுக்கு அழைத்துச் செல்கிருள்.

43. கள்ளை மிகுதியாகக் குடித்ததால் நிலை தடுமாறிய ஆண் களும், பெண்களும் காமம் மிக்குக் கூடுகின்றனர்.

44. ஆண் ஒருவன் நீண்ட நாட்களாகத்தன் விருப்பத்திற்கு வராத ஒரு பெண்ணை நெருங்கி இருவரும் சிறிது

போராடிப் பின் அவள் வாளாவிருத்தலினுல் இன்று வந்தாய் வழிக்கு என்று கூறி ஆயிரம் மயக்க வார்த்தைகள் கூறி அதில் வெறுப்பேற்பட்டவுடன் அவளுடன் கூடுகிருன்.

45. புதிய மலரில் மதுவுண்ட வண்டுபோல் புதியதாகத் திருமணம் செய்த காதலர்கள் தம் இளம் மனைவியரோடு கூடி இன்பம் நுகர்ந்தனர்.

திண்ணன் வேடர்களுடன் வேட்டைக்குச் செல்லுதல்

46. இவ்வாறு காட்ரேணி தேவதைக்குப் பூசையும், கேளிக்கை விளையாட்டுக்களும் முடிந்த பின்னர் காட்ரேணி தேவதையின் வாழ்த்துக்களுடன் மறுநாள் நாதநாதன் தன் மகனைத் தக்காருடன் வேட்டைக்கு அனுப்புகிருன். அப்போது அவர்கள் தம்முடன் தாம்பு கயிறுகள், தொட்டிவல லேடிவல (மான்வலை), குந்தேடிவல (முயல்வலை), பந்திவல (பன்றிவலை), சவதம்டவல, மகரிவல: (மீன்வலை), யெலிகவல (எலிவலை) முதலிய வலைகளையும்: சிவ்வள்கலு (நாய்கள்) குரங்கமுலு (குரங்குகள்), முங்கிதலு (கீரிகள்), நெத்துலு முதலிய பார்வை மிருகங்களையும், அம்புகளையும், பலவகைக் கயிறுகள் முதலியவற்றையும் எடுத்துச் சென்றனர்.

47. திண்ணன் இவ்வாறு வேட்டைக்குச் சென்றபோது பல்வகை விலங்குகளையும் பறவைகளையும் வேட்டையாடினுன்.

48. புலுலு (புலிகள்), குரங்கமுலு (குரங்குகள்), கரடி போதமுலு, ஏதுலு, மந்து பில்லுலு (ஒரு வகையான காட்டுப் பூனை), துப்புலு (எருதுபோல் பெரியதாக இருக்கும், எருமைக் கொம்புகள் போல் இவற்றின் கொம்புகள் இருக்கும். ஆயின் இவற்றிற்குக்

கிளைகள் இருக்கும், கனதுலு (எருமை போல் இருக்கும்). கிடுலு (பன்றிகள்), செவ்வுல போதுலு (நரிகள்), கொர்ணலகண்ட்லு, செமறிமிருகம்புலு, பல்லு கம்லு (மூன்று தந்தங்களையுடைய காண்டா மிருகங்கள்), எனபோதுலு (ஆண் எருமைகள்), கஸ்தூரி பில்லுலு (புனுகுப்பூனை) முதலிய விலங்கு களைத் திண்ணன் தந்தைக்குக் காணிக்கையாக அனுப் பினர்.

49. முன்னர் பிறந்த (தலைச்சன்) ஆட்டைக் கொணர்ந்து கண் முட்டைகளைக் குத்தித் தலையை நீரில் நனைத்து வால் அறுத்து, தூபமிட்டு, மீசைகளைச் சுட்டு காணிக்கையாக்கினர் காட்டேரி தேவதைக்கு.

50. நன்கு கொழுத்த பன்றிகள் சிலவற்றைக் கொன்று நெருப்பால் சுட்டு, தோல் உரித்து, வாயில் எச்சில் வர அவற்றைப் பதமாகச் சுட்டு, கொழுப்பாகிய எண்ணெய் வடியுமாறு கண் முட்டைகளைச் சுட்டு, மரத்தின் நிழலில் ஒரு தூய்மையான கல்லின்மேல் கொண்டு வந்து வைத்தனர்.

51. அவ்வாறு கண் முட்டைகளைச் சுட்ட பறவைகளின் இறைச்சியில் தேன் கலந்து பிசைந்து நாதநாதனின் குழந்தைக்கு ஊட்டினர்.

52. இதற்கு முன் வேட்டையாடிய காட்டுப் பகுதியைக் கடந்து அவர்கள் காட்டின் நடுப்பகுதியை அடைந் தனர்.

53. பக்க மலைகளாகிய சதாசிமலை, வெள்ளிமலை முதலிய மலைகளிலும் வேட்டையாடினர்.

54. ஒரு நிலையில் திண்ணன் வேட்டையாடிய களைப்பினால் மலர்ச் செடிகளின் நிழலில் படுத்து உறங்கினார்.

கனவில் திண்ணனைச் சிவன் தன் வயப்படுத்துதல்

55. உடலெல்லாம் வெள்ளை விபூதி அணிந்து இடையில் புலித்தோல் உடுத்து, பரட்டைத் தலையுடன் இரக்க முடைய மனத்துடன் கனவில் தோன்றியது ஒரு உருவம்.

56. 'பாலகா' இவண் வடக்கு மூலையில் ஒரு சிவலிங்கம் உள்ளது, அதனை நீ பூசை செய்து மேன்மை அடை வாயாக எனச் சொல்லி மறைந்தது.

57. உடனே திண்ணன் திடுக்கிட்டெழுந்து நான்கு திசை களிலும் சிவலிங்கத்தைத் தேடிய வண்ணம் மனத்தில் வியப்புடன் இருந்தார்.

58. வாயால் ஒலிசெய்து வலைபரப்பி விலங்குகளைத் திரட்டும் பொருட்டுச் சீக்கை செய்தார். அவ்வாறு செய்கையில் பல விலங்குகள் வருகின்றன. அவற்றில் பன்றியும் ஒன்று.

59. அப்பன்றியும் வலையில் சிக்காது ஓலமிட்டுக் கொண்டே ஓடியது.

60. திண்ணன் வில்லுடன் அப்பன்றியைத் துரத்திக் கொண்டு ஓடினார். அப்பன்றி அவரை அழைத்துச் சென்றது வெகு தொலைவு.

61. இறுதியில் திண்ணன் கனவில் கண்ட சிவலிங்க மிருக்கும் இடம் வந்ததும் பன்றி மறைந்து விடுகிறது.

62. கனவில் கண்டது போன்றே அப்பன்றி மறைந்த இடத்தில் சிவலிங்கம் இருப்பதைக் கண்டார். கனவில் வந்தவையாவும் உண்மையே; இப்பன்றி வந்த நிலையும் இமயமலையரசன் மாட்சியே என்று எண்ணினார்.

63. சிவலிங்கம் கண்ட திண்ணன் மிகுந்த இன்பம் அடைந்தார்.

64. சிவலிங்கம் கண்டதும் திண்ணன் கண்களில் நீர் வழிகிறது. உரோமம் சிலிர்க்கிறது. உடலெல்லாம் தரையில் படுமாறு விழுந்து வணங்கினார்.

திண்ணன் சிவலிங்கத்திற்குத் தொண்டு செய்தல்

65. ஓ! சாமீ! இப்படிப்பட்ட மலையில், புலிகள், சிங்கங்கள் திரியும் இருண்ட காட்டில் ஏன் இருக்கிறாய்? இங்கு இருக்கும் ஆற்றங்கரைக்கு வா! அங்கு உனக்குச் சோறு தண்ணீர் முதலியவற்றை நாளும் தருவோம் என்று கூறினார்.

66. என்னுடன் உடுமூருக்கு வா! அங்கு நாங்கள் நன்கு கொழுத்த பன்றி, மான் போன்ற பலவகையான விலங்குகளைக் கொன்று விருந்து சமைத்து இடுவோம்.

67. ஓ! சிவலிங்கமே! கேள்! நிவ்வரி (மூங்கில் அரிசி), குறுகுபிராலுலு, வெதுறு பிராலுலு, சபநபு மேகமுலு (செம்மறி ஆடுகள்), பால் முதலியவற்றுடன் பாயாசமும் செய்து தருவோம்.

68. புட்டெதநிபு, பெரதேன், புட்டஜிந்து, ரேந்நதேநியு முதலிய தேன் வகைகள் அங்கு நிறைய உண்டு. நெய், மாவு, இறைச்சி முதலியனவும் உண்டு. அவற்றை உண்டு மகிழலாம்.

69. நேரெடு பண்டுலு, நெலயூடி பண்டுலு, கொண்ட மாமிடி பண்டுலு, தொண்ட பண்டுலு, பலெம்டுலு, நெம்மிபண்டுலு, பரிவங்க பண்டுலு, நிடிமுடிபண்டுலு, கலிவெபண்டுலு, தொடிவெம்த பண்டுலு, தும்மிகி பண்டுலு, ஜாநபண்டுலு, கங்கரேணி பண்டுலு, வெலக பண்டுலு, புல்ல வெலகபண்டுலு, மோனி பண்டுலு, ஈதபண்டுலு, கொம்றி பண்டுலு, மேடி பண்டுலு முதலிய பழங்கள் கொடுப்போம். அதனால் வந்துவிடு அய்யனே!

70. வீடோ, சுற்றமோ, மனைவியோ, மகனோ-ஆகிய எவ்விதச் சுற்றமும் இல்லாமல் ஏன் இருக்கிறாய்? எங்கள் கிராமத்தில் வேண்டியயாவும் தவறாது உனக்குத் தருவேன். இவ்வாறு தனியாக இருப்பதினினும் வந்துவிடு லிங்கமே!

71. அழகிய இளம் பெண்களைப் பணி செய்ய அனுப்புகிறேன் என்னுடன் வந்துவிடு.

72. என்பால் நம்பிக்கை இருப்பின் வா என்னுடன் இப்போதே, இல்லையெனில் நான் இங்கேயே இருப்பேன்; நீயே எனக்கு எல்லாம். நான் ஏன் உன்னைக் கட்டாயப்படுத்த வேண்டும்; வரவில்லையாயினும்போ! நானும் இங்கேயே இருந்து விடுகிறேன்.

73. சிவலிங்கம் மௌனமாக இருந்தது. அதனால் திண்ணன் அழுது கொண்டே அங்கேயே இருந்து விடுகிறார். அந்நிலையில் மற்ற வேடர்கள் பன்றியின்பின் சென்ற திண்ணன் இன்னும் வரவில்லையே என்று காலடி அடையாளம் கண்டு அவனைத் தேடிச் செல்கின்றனர்.

திண்ணனின் கண்கள் துயரடைதல்

74. தலைவா! உன்னை அலைக்கழித்துக் கொண்டு வந்த பன்றி எங்கு போயிற்று? எங்களை ஏறெடுத்தும் பார்க்க மறுக்கிறாயே எதற்கு? கண்ணீர் பெருக்கெடுக்க நாங்கள் என்ன கூறினும் பார்க்கமாட்டேன் என்கிறாய்? என்ன காரணமோ? வேட்டையாட வந்த நாம் எவ்வளவு நேரமாகியும் செல்லாவிடின் உன் தாய் தந்தையர் வருந்துவர் அன்றோ!

75. நீ இருக்கும் இடம் தெரிந்து வேட்டை நாய்கள் சூழ்ந்து கொண்டதும் அறியாமல் ;ய?

76. பரப்பிய வலைகளையும் சுருட்டவில்லை. கொன்ற விலங்குகளையும் கொண்டு வரவில்லை. நாய்களுக்கும் சிறுத்தை

களுக்கும் இன்னும் உணவு அளிக்கவில்லை. காட்ரேணி தேவதையையும் இன்னும் பூசிக்கவில்லை. வேட்டை சென்று திரும்பியசெய்தியைத் தந்தைக்குக் கூறவில்லை. உன்னை நீ மறந்து மரம்போல் நின்று விட்டாயே. உன் மனத்தில் உள்ளதைச் சொல் எங்கள் துயரத்தைப் போக்கு !

77. ஓ ! தந்தையே ! உன்னை விட்டுப்போகமனம் வருமா ? உன் உடன் பிறந்தோர் தாய் தந்தையர் இவர்கள் 'திண்ணன் இப்போது எங்கே ? என்று கேட்டால் எங்கள் உயிர் நிலைக்குமா ? நீ எங்களோடு வந்து கிராமத்தில் எங்களுக்கு இடுக்கண் வராது காத்து நன்னெறிப்படுத்து !

78. எவ்வளவு கேட்கினும் எங்களை ஏன் பார்க்காமல் இருக்கிறாய் ? இவற்றை எல்லாம் அரசனிடம் கூறுவோம். கூறவேண்டியது ஏதேனும் இருப்பின் கூறவும் என்றெல்லாம் கூறி அவன் பாதங்களைப் பற்றிக் கொண்டனர்.

79. சிவலிங்க நினைவை மனத்தில் கொண்டவனாய் வேடச் சிவனான திண்ணன் அவர்கள்பால் கனிவு கொண்டு பின்வருமாறு கூறத் துவங்கினான்.

80. இந்த சிவலிங்கத்தில் உயிர் உள்ளவரை அடிமையாக இருக்க எண்ணியுள்ளேன். உங்கட்கு ஏன் இவ்வளவு அவசரம்; கிராமத்திற்குச் செல்லுங்கள்.

81. என்பின் இவர் வரின் வருவேன் உங்களோடு சேர்ந்து இப்போது. இல்லையெனில் எது எவ்வாறு ஆயினும் நானும் இதனுடன் இருந்து விடுகிறேன்.

82. எனக்குச் சுற்றம் தாய் தந்தையர் எல்லாம் இத்தெய்வமே. உங்கட்கு இங்கொன்றும் வேலை யில்லை. நீங்கள் கிராமத்திற்குச் செல்லலாம். நீங்கள் உங்கள் விருப்பம் போல் கத்தினாலும் நான் வரமாட்டேன். என் இறைவனுக்காக இங்கேயே உயிரையும் போக்கிக் கொள்வேன். இது உண்மை.

83. இவ்விதம் பகர்ந்து சிவனைத் தன் மனத்தில் நிறுத்தி உடல் நினைப்பொழிந்து முன்போல் இருக்கவே வேடர்கள் சென்றுவிட்டனர்.

84. அந்நேரத்தில்

திண்ணன் நாள்தோறும் உணவு அளித்தல்

85. பல வருடங்களாகப்பட்டினியிருக்கிறான் இவ்விறைவன். அடிமையாகிய நான் இருக்குங்கால் சிவனுக்குண்டான துயரத்தைத் துடைக்க வேண்டுமல்லவா!

86. திண்ணன் அவ்விறைவனுக்குப் பக்தியால் மன நிறைவை உண்டாக்க வேண்டுமென்று கொடிய விலங்குகளைக் கொன்று அவற்றைச் சுட்டு சுவையான மாமிசத் துண்டங்களைச் சிவலிங்கத்திற்கு அளித்தார்.

87. வில்லொரு தோளில் அணிந்து, அம்புக் கட்டை முதுகில் கட்டிக் கொண்டு இலைகலையில் மாமிசம் கொண்டு, வாயில் நீரும் கொண்டு, பத்தி ஆறாய்ப் பெருகி ஓட அந்நீரால் சிவனைக் கழுவி, மாமிசத் துண்டுகளை உண்ணுமாறு வேண்டினார்.

88. சிவன் அவற்றை உண்ணாதிருக்கவே இவை சரியாகச் சுடப்படவில்லையா? நல்ல கொழுப்பு இல்லையா? மிக்குப்பொசுங்கி விட்டதோ? சுவையாக இல்லையா? இது போதாது என்றா? பழக்கம் இல்லையா? எதற்கு உண்ணமாட்டாய்? பார்வதிகேள்வனே சொல்லய்யா?

89. பசி இல்லையா? நான் உண்மையான பக்தன் இல்லையா? உண்ண மாட்டாய் ஏன் ? இனி என்னில் என்ன குறை உள்ளது! இரக்கம் காட்டி இம்மாமிசத்தை உண்ணக் கூடாதா?

90. நீ உண்ணாதிருப்பின் நான் எதற்கு உயிர் வாழ்வது; சிவா! உன் மலரடிகளில் உயிர்விடுவேன் என்று கூறிச் சிவலிங்கத்தின் மீது விழுந்து அழுதார்.

91. திண்ணன் பக்திக்குச் சிவன் மகிழ்ந்து அங்கு எழுந்தருளி அவன் அழுகையை நிறுத்தி ஊனமுதை உண்கிறேன் எழுந்திரு ! என்று சிவன் இயம்பினர்.

92. மகிழ்ச்சியுடன் எழுந்து மாமிசத் துண்டுகளைச் சிவனுக்கு எடுத்துக் கொடுத்தார். சிவன் பேரின் பத்துடன் உண்டார். சிவன் உண்ட மகிழ்ச்சியால் திண்ணன் இன்பமாகக் காட்டில் சுற்றிக் காலம் கழித்தார்.

சிவ அந்தணன் ஆலயத்தில் அசுத்தம் கண்டு துயருறுதல்

93. திருநீற்றைப் பட்டையாகப்பூசி, குனிந்த தலையுடன், உருத்திராக்க மாலைகள் அணிந்து, பூணூல் துலங்கக் கையில் அபிடேகத்திற்குரிய பால் குடம் ஏந்தி மலர் மாலைகள் கையில் கொண்ட அவர், பெரிய தொப்பை உடையவர், குள்ளமானவர், இடுப்பில் மேல் துண்டு அணிந்தவர் என்ற இந்தக் காட்சியினையுடைய சிவ அந்தணர் யோகிகள் மனத்திற்கு மட்டிலும் தெரியக் கூடிய சிவனைப் பூசிக்க அங்கு வந்தார்.

94. வந்ததும் கோயிலில் நுழைந்தார். சிவன் தூயலிங்கம் ஏன் இவ்வளவு அசுத்தம் அடைந்தது? அய்யோ? இங்கு எச்சில் இலைகள் ஏன் வந்தன? இத்துயரை நான் எவ்வாறு பொறுப்பேன்?

95. குலதெய்வம் என்று மெழுகி, பூசி, கோலங்கள் போட்டு அலங்கரித்திருக்க உள்ளே எச்சில் இலை களோடு மாமிசத்துண்டங்கள் வரக்காரணம் என்ன? தூய நீரால் சுத்தம் செய்யப்பட்ட சிவலிங்கம் உலர்ந்து போகக் காரணம் என்ன? என் தூய மனத்திற்கு மிகுந்ததுயரை உண்டாக்குகிறது.

96. இறைவா! மலர்களை மட்டிலும் தொடும் இக் கைகளால் உன்லிங்கத்தைத் தொட வேண்டும்

என்றால் அஞ்சுகிறேன். இங்கெல்லாம் எச்சில் மாமிசத்தால் அசுத்தம் செய்ததை எவ்வாறு பொறுத்தாய்? ஓ! பார்வதி கேள்வனே! சொல்லய்யா!

97. இன்றுடன் ஏழு நாட்களாகக் கோயில் இவ்வாறு அசுத்தம் செய்யப்படுகிறது. இது உன் மாயையா? அல்லது எவனாவது இ வ் வா று செய்தானா? உண்மையைக் கூறுமாறு வேண்டுகிறேன்! ஓ கருணா மூர்த்தியே!

98. உன் நண்பனோ! உன் மகனோ! உன் மனைவியோ! உன் உண்மைச் சேவகனோ! நீயே இவ்வாறு செய்தனையோ? சர்வேசா! தூய்மையான ஆலயத்தை அசுத்தம் செய்தது இவர்களில் யார்? உனக்குத் தெரியாமல் இதைச் செய்யக் கூடிய சக்தியுடையவன் யார் ! தயைகாட்டி உண்மையைச் சொல்.

99. அழுக்கடைந்த ஆடைகளை அணிந்தாலும் நான் சகித்தேன். உன்னினும் கீழானவனுடன் உணவுண்டாய் பிணம் சுட்ட சாம்பலை உடலில் பூசிக் கொண்டாய்! இத்தனை வெறுப்புகள் உன்னிடம் இருந்தும் அவற்றை நீ விரும்பினாய்!

100. உனக்கு விருப்பம் இது ஆனாலும், எனக்கு இவ்வாறு அசுத்தம் செய்த அப்பாவியைப் பற்றிக் கூறினால் அதுவே பத்து இலட்சம் இல்லையெனில் உயிர் விடுவேன்! ஓ! நீலகண்டா!

101. அந்தணன் இவ்வண்ணம் இயம்பியதும் நட்சத்திரங்களுக்கெல்லாம் தலைமை பொருந்திய சந்திரனைத் தலையில் தரித்த சிவன் அன்பால் அவருக்கு நடந்த உண்மையைக் கூறினார்.

சிவன் திண்ணனின் பக்தியை அந்தணனுக்குக் காட்டல்

102. ஓ! சிவ பக்தா! என்னை வேடன் ஒருவன் சத்திரத்திற்குப் புறம்பாக மிகவும் பக்தியுடன் பூசிக்கவே எனக்கு இரக்கம் ஏற்பட்டது.

103. அவ்வேடனின் பூசையை ஏற்றேன். அவனின் பக்தியை நீயும் இன்று பார்க்கலாம். என்பின் தெரியாது ஒளிந்து கொள்ளவும். விரைவில் அவன் வருவான்.

104. இவ்வாறு சிவன் கூறியதும் மகிழ்ச்சியுடன் அந்தணன் சிவன் பின் ஒளிந்திருக்குங்கால் திண்ணன் வந்தார். புனிதமான அவ்விடத்திற்குச் செருப்புக் காலுடன் சென்று சிவன்முன் இலையைப் பரப்பி அதில் சுட்ட பன்றி மாமிசம் வைத்து உண்ணுமாறு வேண்டி அவற்றை எடுத்துக் கொடுத்தான்.

105. சிவன் உண்ணுதிருக்கவே என்ன? என்று தலையை நிமிரப் பார்த்ததும் சிவன் கண்ணில் இருந்து கண்ணீர் வடிந்து வருவதைக் கண்டார்.

106. மலர்ந்தும் மலராமலும் இருக்கும் தாமரையில் இருந்து மகரந்தம் ஒழுகுவதுபோல் சிவன் கண்ணில் இருந்து ஒழுகும் கண்ணீரும் அதிகமானது.

107. சிவனுக்குக் கண்வலி போலும்! அதனுல்தான் மாமிசத்தை உண்ணவில்லை. என்று கருதி அதற்குத் தக்க மருந்து தேடினுர்.

108. எப்பொழுதும் காணுத துன்பம் நுகர்வதுபோல் மனத்தில் துயரம் கொண்டார்.

திண்ணன் பரமேசுவரனின் கண் நோய்க்குச் சிகிச்சை செய்தல்

109. சிவனின் கண் வலிக்கு கிணற்று அடிமண்ணை எடுத்து இளஞ்சூட்டோடு ஒத்தடம் கொடுத்தார். ஆவரம் இலையைத் தலையில் வைத்து எலுமிச்சம் பழச்சாற்றில் அரைத்துப் பட்டு போட்டார். வெள்ளை கிண்டெற பூ கொணர்ந்து தேய்த்து கலிவ்புவ்வுலு அறுத்து கசக்கிப் பிழிந்து உறைந்த நெய் வைத்து, தயிர் வத்திகள் போட்டு, முலைப்பால் தேய்த்து, சங்கு அரைத்துப் போட்டு, பலவாருகக் கேட்ட மருந்துகள் கண்ட

மருந்துகள், கேட்டுக் கொண்டுவந்த மருந்துகள், காட்டு மருந்துகள் என்று இத்தனை சிகிச்சைகள் செய்தும் கண்ணீர் நிற்கவில்லை. மாறாகக் கண்ணில் குழி விழுந்து குருதி வழியத் துவங்கியது.

110. ஒவ்வொரு முறையும் போட்ட மருந்துகள் யாவும் கடலில் கரைத்த பெருங்காயம்போல, நீரின்மேல் எழுத்துப்போல வீணாயிற்று. கண்ணீருக்குப் பதிலாகக் குருதி பிறந்தது ஏன் ?

111. பட்டணத்து இராணியும், இமயமலையின் அன்புக் குமரியும் என்தாயும் ஆன பார்வதியைக் கோபித்த தால் உனக்குக் கண்கள் இவ்வாறு ஆனதோ? எனக்குத் தெரியாத மருந்து என்ன உண்டு? கண்ணிற்கு வந்த தீங்கு குறையவில்லையே !

112. காமனை எரித்து மனத்தில் எத்தகு காமக்குரோதம் எனும் தீங்கும் அற்ற சிவனை நான் இவ்வாறு நிந்தனை செய்தேன் எனத் திண்ணன் வருந்தினான். இவ்வாறு சொல்வது சுவாமி துரோகம் அல்லவா? எதற்காக இவ்வாறு உரைத்தேன்? இக்கண்ணுக்கு எவ்வைத்தியம் நான் செய்வேனோ !

113. பலவகை மருந்துகளை இட்டும் குணமாகாத இக்கண் வலிக்குக் கண்ணினும் சீரிய மருந்து உண்டோ ? மருந்து கண்டேன் என்று சிவலிங்கத்தைப் பிடித்துக் கொண் டார்.

114. உயிர்போய் உடல் எங்கே விழுந்து விடுகிறதோ என்பது போல அம்புப் பொதியில் இருந்து அம்பினை எடுத்து உறுதியாகப் பற்றிக் கொண்டு, அம்பினைத் தாமரை போன்ற கண்ணில் வைத்துக் குத்தி எடுத்துத் தெய்வச் சிரோமணி கண்ணில் பொருத்தினார்.

115. முன் இருந்த கண்ணிலும் அழகான கண் தனக்கு வந்தமைக்கு மகிழாமல் உமாபதி இரண்டாவது கண்ணில் இருந்தும் குருதி வடியுமாறு செய்தார்.

'இதற்கு யான் அஞ்சேன்' உன் அருளால் கண்ட மருந்து இதற்கு உள்ளது.

116. சிவனுக்கு இடுக்கண் உண்டான நிலையில் என் உயிரையும் கொடுக்க வல்லேன்.

117. என்று கூறி, செருப்புக் காலால் இரண்டாம் கண்ணில் அடையாளம் வைத்துக் கொண்டு கூரான அம்பினால் தன் இரண்டாவது கண் முட்டையைப் பெயர்க்கும் போது சிவன் கருணை காட்டி,

118. கண்ணிற்குக் கண்ணினைப் பிடுங்கி அப்ப முயலும் கண்ணப்பனின் பக்திப் பெருக்கைக் கண்டமையால், கண்ணைப் பிடுங்க முற்பட்ட அம்பிற்குக் குறுக்கே கை வைத்துப் பிடித்துக் கொண்டு 'நில்! நில்!' என்று கூறினார்.

119. பிரமன், விட்டுணு, முனிவர்கள், அட்டதிக்குப் பாலகர்கள் முதலானோர் சுற்றும் புகழ்பாடச் சிவலிங்கத்திலிருந்து வெளிப்பட்டுப் பனிமலைக் குமரியான பார்வதியின் கைபற்றித் திண்ணன் முன் தோன்றினார் சிவன்.

120. சிவகோசரா! இப்பக்தனின் ஆதி அந்தமில்லா பக்தியைக் கண்டாய் அல்லவா! இவன் உண்மையான பக்தன் அன்றோ! உனக்கு மன நிறைவுதானே இனி, என்றார் சிவன்.

121. இவ்வாறு பகர்ந்து குறுநகை செய்து வேடனையும் அந்தணனையும் அருகழைத்துக் கருணையுடன் உங்கட்கு வேண்டும் வரம் கேட்க என்றார்.

122. 'உன் முழுமையான கருணையைக் காட்டி உலகத்தின் மாயையைத் தெளியச் செய்து உங்கள் உலக ஆசையை ஒழித்து ஆசையின்மையாகிய குணம் கொடுத்து இவ்வுடம்பின் பாலுள்ள மமகாரத்தைப் போக்கும் வரம் வேண்டும்' என்றனர்.

123. இவ்வுலகத்தில் மனிதனில் இருக்கும் மனசாட்சி (அந்தராத்மா) எல்லாம் நீயே என்று வேதங்கள்

கூறிக்கொண்டிருக்கக் கேட்டும்கூட வேறு வரங்களை எவ்வாறு கேட்போம் உன் முழுமையான மனம் எனும் ஆகாசத்தில் எங்களைச் சேர்த்து இப்பிறப்பி லிருந்து எங்களைக் காப்பாற்றுக என்று வேண்டினர்.

124. 'இவன் வேடன் குரூர புத்தியுடைய குலத்தில் பிறந்தவன். என்றால் உன் வடிவைக் காட்டினாய். அதே போன்று இவனையும் பிறப்பு இறப்பு தவிர்த்து ஆட்கொள்ள வேண்டும்' என்றார் சிவகோசரியார்.

125. உன் விருப்பத்திற்கு மாறாக எங்களுக்கு விருப்பம் உண்டோ? எங்களை ஏன் கேட்க வேண்டும்! உன் விருப்பம் எதுவோ அவ்வாறே செய் சிவா!

126. ஆனந்தக் கடலில் என் மனம் மூழ்கியுள்ளது. அதனை அவ்வாறே மூழ்கியிருக்கச் செய்யும் வரம் கொடு.

127. இத்தகைய வரம் வேண்டி, அந்தணரும் திண்ணனும் நெடிது வீழ்ந்து, தூய மனத்துடன் தூயவர்களாய் இருக்க உலகத் தொடர்பான நிகழ்ச்சிகளில் அவர்கள் மனத்தைப் போகவிடாது அவர்களைத் தன் இதயத்தில் ஐக்கியப்படுத்திக் கொண்டார் சிவபெருமான்.

128. இப்பக்தர்களின் பக்தியைக் கண்டு தேவர்கள் பல்வகை ஒலிகள் செய்து ஆரவாரித்தனர்.

129. யாதவ அரசன் விதண்டாவாதம் செய்து இக்கதை யினைக் கேட்டு முக்தியடைந்தான்.

துணைநூற் பட்டியல்

1. அருணாசலம், ப., — பக்தி இலக்கியம்-ஓர் அறிமுகம், தமிழ்ப் புத்தகாலயம், சென்னை-5, முதற்பதிப்பு 1973.

2. கைலாசபதி, டாக்டர் க., — ஒப்பியல் இலக்கியம், பாட்டாளிகள் வெளியீடு, சென்னை 1978.

3. சித்பவானந்தனர், ஸ்ரீமத்., — பக்தியோக விளக்கம், திருப்பராய்த்துறை, எல்மனூர் போஸ்ட், திருச்சி ஜில்லா.

4. சுந்தரமூர்த்தி, கு., (பதிப்பாசிரியர்) — திருக்குறள் உரைத்திறன், 1981, உலகத் தமிழ் மாநாடு நினைவு வெளியீடு.

5. சுப்பிரமணிய முதலியார், சி. கோ., (உரையாசிரியர்) — திருத்தொண்டர் புராணம், இரண்டாம் பகுதி, கோவைத் தமிழ்ச் சங்கம், கோயம்பத்தூர், இரண்டாம் பதிப்பு 26-1-1968.

6. ,, — திருக்கண்ணப்பநாயனார் சரிதச் சுருக்கம், கோவைத் தமிழ்ச் சங்கம், கோயம்பத்தூர், 1939.

7. வரதராசன், மு., — இலக்கியத் திறன், பாரி நிலையம், 59-பிராட்வே, சென்னை-1, 1965.

8. வரதராஜன், ஜி., (பதிப்பாசிரியர்) — திருமந்திரம், பழனியப்பா பிரதர்ஸ், சென்னை-14, 1978.

9. வெள்ளைவாரணன், க., — பன்னிருதிருமுறை வரலாறு இரண்டாம் பகுதி, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம், 1969.

10. இரத்தின நாயகர் சன்ஸ் பதிப்பு, பி., — ஸ்ரீமத் தாயுமான சுவாமிகள் திருப்பாடற்றிரட்டு, திருமகள் விலாச அச்சகம், சென்னை-1.

11. கழக வெளியீடு — தண்டியலங்காரம், 1973.

12. ,, — சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் தேவாரப் பதிகங்கள், 1973.

13. ,, — திருநாவுக்கரசர் தேவாரப் பதிகங்கள், 1973.

14. ,, — திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரப் பதிகங்கள், 1974.

15. ,, — பதினொராந்திருமுறை, 1971.

16. தருமையாதீனப் பதிப்பு, — திருவாசகம், 1966.

17. ,, — ஒன்பதாம் திருமுறை, 1976.

18. தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம் — கலைக் களஞ்சியம். தொகுதி-6, சென்னை-5.